OFFICIA PROPRIA SANCTORUM PRO CIVITATE ET DIAECESI...

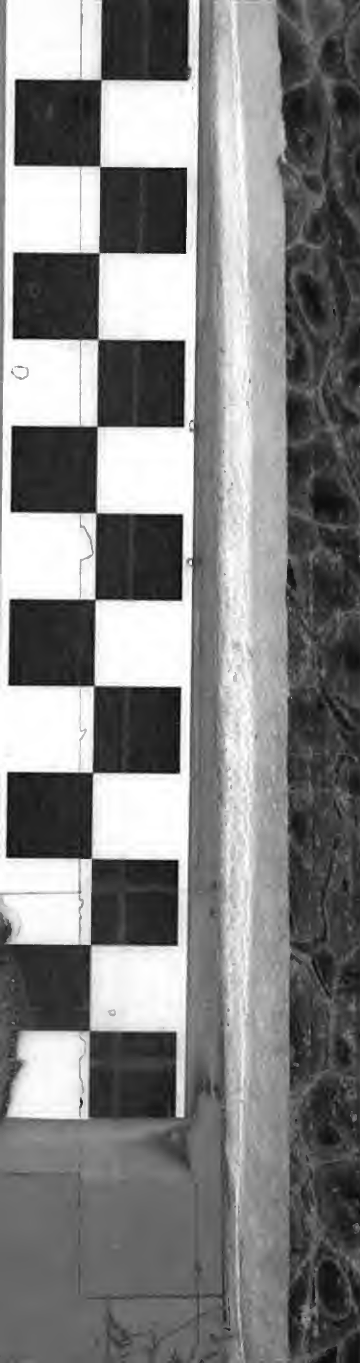

Propri
Sancto
Lucæ
1.

1.
42
2 G
19

OFFICIA
PROPRIA
SANCTORUM
PRO CIVITATE ET DIÆCESI
LUCANA
JUXTA DECRETA
A SUMMIS PONTIFICIBUS
USQUE AD HANC DIEM EMANATA

LUCÆ MDCCCXIX.
TIPIS FRANCISCI BARONI
Cum Approbatione.

OFFICIA SANCTORUM DE PRÆCEPTO.

DOMINICA II.

Post Epiphaniam.

Officium Sanctissimi Nomini Iesus. Duplex secundæ Classis. Ad Vesperas Antiph.

Omnis, qui invocaverit nomen Domini salvus erit.

Psalm. Dixit Dominus. *cum reliq. de Dominica, & loco ultimi Psalm.* Credidi.

Antiphona. Sanctum, et terribile nomen ejus: initium sapientiæ timor Domini. *Antiph.* Ego autem in Domino gaudebo, et exultabo in Deo Iesu meo: *Antiphona.* A solis ortu usque ad occasum, laudabile nomen Domini.

Antiph. Sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Capitulum. *Philip.* 2.

Fratres, Christus humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod et Deus exaltavit illum, et donavit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nomine Jesu omne genuflectatur.

Hymnus.

Jesu dulcis memoria,
Dans vera cordis gaudia:
Sed super mel, et omnia
Ejus dulcis præsentia.
Nil canitur suavius,
Nil auditur jucundius,
Nil cogitatur dulcius,
Quam Iesus Dei Filius.
Iesu, spes pœnitentibus,
Quam pius es petentibus!
Quam bonus te quærentibus!
Se quid invenientibus?
Nec lingua valet dicere,
Nec littera exprimere;
Expertus potest credere,
Quid sit Iesum diligere.
Sis Iesu nostrum gaudium.
Qui es futurus præmium,
Sit nostra in te gloria,
Per cuncta semper sæcula. Amen.

℣. Sit nomen Domini benedictum, alleluja.
℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum, alleluja.

Ad Magnificat, Antiph. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus, alleluja. *Oratio.*

Deus, qui unigenitum Filium tuum constituisti humani generis Salvatorem, et Iesum vocari jussisti: concede propitius; ut, cujus sanctum nomen veneramur in terris, ejus quoque aspectu perfruamur in cœlis. Per eundem Dominum.

Deinde fit commemoratio Dominicæ secundæ post Epiphaniam, Antiphona. Suscepit Deus Israel puerum suum: sicut locutus est ad Abraham, et semen ejus; exaltare humiles usque in sæculum.

℣. Vespertina oratio ascendat ad te Domine
℟. Et descendat super nos misericordia tua.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui cœlestia simul, et terrena moderaris: supplicationes Populi tui clementer exaudi, et pacem tuam nostris concede temporibus. Per Dominum nostrum.

Ad Completorium, & per Horas diei, in fine Hymnorum dicitur, Iesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum, Invitatorium. Admirabile nomen Iesu, quod est super omne nomen, * Venite, adoremus. *Psalm.* Venite.

Hymnus.

Iesu, Rex admirabilis,
Et triumphator nobilis,
Dulcedo ineffabilis,
Totus desiderabilis.
Quando cor nostrum visitas,
Tunc lucet ei veritas;
Mundi vilescit vanitas,
Et intus fervet charitas.
*J*esu dulcedo cordium
Fons vivus, lumen mentium,
Excedens omne gaudium,
Et omne desiderium.
*J*esum omnes agnoscite,
Amorem ejus poscite;
*J*esum ardenter quærite,
Quærendo inardescite.
Te nostra *J*esu vox sonet,
Nostri te mores exprimant,
Te corda nostra diligant
Et nunc et in perpetuum. Amen:

In primo Nocturno. Antiph. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen

tuum in universa terra. *Psalm.* Domine Dominus noster. *cum reliq. ut in Officio parvo B. M.*

Psalm. vero iste incipitur a secundo versu. Quoniam elevata est. *Antiph.* In nomine Iesu omne genuflectatur, cœlestium, terrestrium, et infernorum. *Psalmus*. Cœli enarrant. *Antiph.* Confitemini Domino, et invocate nomen ejus; mementote quoniam excelsum est nomen ejus.
Psalm. Domini est terra.
℣. Propter nomen tuum Domine propitiaberis peccato meo.
℞. Multum est enim.
Pater noster.
Absol. Exaudi Domine.
Benedictio. Benedictione perpetua.

De Actibus Apostolorum.

Lectio I. *Cap.* 3.

Petrus autem et Ioannes ascendebant in templum ad horam orationis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex utero matris suæ, bajulabatur: quem ponebant quotidie ad portam templi, quæ dicitur Speciosa, ut peteret eleemosynam ab introeuntibus in templum. Is cum vidisset Petrum, et Ioannem incipientes introire in templum, rogabat ut eleemosynam acciperet. Intuens autem in eum Petrus cum Ioanne, dixit: Respice in nos. At ille intendebat in eos, sperans se aliquid accepturum ab eis. Petrus autem dixit: Argentum et aurum non est mihi: quod autem habeo, hoc tibi do: In nomine Iesu Christi Nazareni surge, et ambula. Et apprehensa manu ejus dextera, allevavit eum. Et protinus consolidatæ sunt bases ejus, et plantæ. Et exiliens stetit, et

ambulabat: et intravit cum illis in templum, ambulans, et exiliens, et laudans Deum.

℟. Ecce concipies, e paries filium, et vocabis nomen ejus Iesum: * Ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum.

℣. Vocatum est nomen ejus, Iesus, quod vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Ipse enim.

Benedictio. Unigenitus Dei Filius.

Lectio II.

Et vidit omnis populus eum ambulantem et laudantem Deum. Cognoscebat autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemosynam sedebat ad Speciosam portam templi et impleti sunt stupore, et extasi in eo, quod contigerat illi. Cum teneret autem Petrum, et Ioannem, cucurrit omnis populus ad eos ad porticum, quæ appellatur Salomonis, stupentes. Videns autem Petrus, respondit ad popolum: Viri Israelitæ, quid miramini in hoc, aut nos quid intuemini, quasi nostra virtute, aut potestate fecerimus hunc ambulare? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Iacob, Deus patrum nostrorum glorificavit Filium suum Iesum, quem vos quidem tradidistis, et negastis ante faciem Pilati, judicante illo dimitti. Vos autem sanctum et justum negastis, et petistis virum homicidam donari vobis: Auctorem vero vitæ interfecistis, quem Deus suscitavit a mortuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nominis ejus hunc, quem vos vidistis, et nostis, confirmavit nomen ejus: et fides, quæ per eum est, dedit integram sani-

tatem istam in conspectu omnium vestrum.
℟. Benedictum est nomen tuum, Deus patrum nostrorum, qui cum iratus fueris, misericordiæ recordaberis: * Et in tempore tribulationis peccata dimittis. ℣. Et benedictum nomen majestatis tuæ in æternum, qui facis mirabilia solus. Et in tempore.
Benedictio. Spiritus sancti gratia.

Lectio III. *Cap.* 4.

Factum est autem in crastinum, ut congregarentur principes eorum, et seniores, et scribæ in Jerusalem, et Annas princeps Sacerdotum, et Caiphas, et Joannes, et Alexander, et quoquot erant de genere Sacerdotali, et statuentes eos in medio, interrogabant: In qua virtute, aut in quo nomine fecistis hoc vos? Tunc repletus Spiritu sancto Petrus, dixit ad eos: Principes populi, et seniores, audite: Si nos hodie dijudicamur in benefacto hominis infirmi, in quo iste salvus factut est, notum sit omnibus vobis, et omni plebi Israel: quia in nomine Domini nostri Iesu Christi Nazareni, quem vos crucifixistis, quem Deus suscitavit a mortuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobatus est a vobis ædificantibus, qui factus est in caput anguli: et non est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub cœlo datum hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri.
℟. Laudabo nomen tuum assidue: * Et collaudabo illud in confessione.
℣. Lætabor, et exultabo in te, psallam nomini tuo Altissime. Et.
Gloria Patri. Et.

In II. *Nocturno, Antiph.* Memores erunt

nominis tui Domine, in omni generatione, et generationem. *Psalm.* Eructavit.
Anthifona. Magnificate Dominum mecum et exaltemus nomen ejus in idipsum.
Psalmus. Deus noster refugium;
Antiph. Omnes Gentes, quascumque fecisti, venient, et adorabunt coram te Domine, et glorificabunt nomen tuum.
Psalmus. Fundamenta.
℣. Propter gloriam nominis tui Domine libera nos. ℟. Et propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum. Pater noster.
Absolutio. Ipsius pietas.
Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Serm. 15 super Cantica, circa medium.

Lectio IV.

Non otiose Spiritus sanctus nomen sponsi oleo comparat, cum ita doceat, sponsam ad sponsum clamare: Oleum effusum nomen tuum. Oleum enim lucet, pascit, et ungit. Fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolorem: lux, cibus, medicina. Vide idem nunc et de sponsi nomine: Lucet prædicatum, pascit recogitatum, invocatum lenit, et ungit. Et percurramus singula. Unde putas in toto orbe tanta, et tam subita fidei lux, nisi de prædicato nomine Iesu? Nonne in hujus nominis luce Deus nos vocavit in admirabile lumen suum, quibus illuminatis, et in lumine isto videntibus lumen, dicat merito Paulus: Fuistis aliquando tenebræ, nunc autem lux in Domino?

℟. Sperant in te, qui noverunt nomen tuum. * Quoniam non dereliquisti quærentes te Domine. ℣. Exurge Domine, adjuva nos, et libera nos propter nomen tuum.

Quoniam. *Benedictio*. Christus perpetua.

Lectio v.

Hoc denique nomen coram Regibus, et Gentibus, et filiis Israel portare jussus est idem Apostolus; et portabat nomen, tamquam lumen, et illuminabat patriam, et clamabat ubique: Nox præcessit, dies autem appropinquavit. Abjiciamus ergo opera tenebrarum, et induamus arma lucis, sicut in die honeste ambulemus. Et monstrabat omnibus lucernam super candelabrum, annuncians in omni loco Iesum, et hunc crucifixum. Quomodo lux ista resplenduit, ac perstrinxit cunctorum intuentium oculos, quando de ore Petri, tanquam fulgur egrediens, claudi unius corporalis plantas solidavit, et bases, multosque spiritualiter cœcos illuminavit? Numquid non ignem sparsit, cum ait; In nomine Iesu Christi Nazareni surge, et ambula? ℟. Confiteamur nomini tuo magno, * Quoniam terribile, et Sanctum est. ℣. Hi in curribus, et hi in equis, nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus. Quoniam. *Benedictio*. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

Nec tantum lux est nomen Iesu, sed est et cibus. An non toties confortaris, quoties recordaris? Quid æque mentem cogitantis impinguat? Quid ita exercitatos reparat sensus, virtutes roborat, vegetat mores bonos, atque honestos, castas fovet affectiones? Aridus est omnis animæ cibus, si non oleo isto infunditur. Insipidus est, si non hoc sale conditur. Si scribas, non sapit mihi, nisi legero ibi Iesum. Si disputes, aut conferas, non sapit mihi, nisi sonuerit ibi Iesus. Iesus

mel in ore, in aure melos, in corde jubilus. Sed est et medicina. Tristatur aliquis nostrum? Veniat in cor ejus Iesus, et inde saliat in os. Et ecce ad exortum nominis lumen, nubilum omne diffugit, redit serenum. Labitur quis in crimen? currit insuper ad laqueum mortis desperando? Nonne, si invocet nomen vitæ, confestim respirabit ad vitam?

℟. Lætentur omnes, qui sperant in te Domine, in æternum exultabunt, et habitabis in eis, et gloriabuntur in te omnes, * Qui diligunt nomen tuum.

℣. Domine, in lumine vultus tui ambulabunt; et in nomine tuo exultabunt tota die. Qui. Gloria Patri. Qui.

In tertio Nocturno, Antiph. Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: annunciate de die in diem salutare ejus.

Psalm. Cantate Domino canticum novum cantate.

Antiph. Secundum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: justitia plena est dextera tua.

Psalm. Dominus regnavit, exultet terra.

Antiph. Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus: iter facite ei, qui ascendit super occasum, Dominus nomen illi.

Psalm. Cantate Domino canticum novum: quia.

℣. Afferte Domino gloriam, et honorem.

℟. Afferte Domino gloriam nomini ejus.

Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

Benedictio, Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. *Cap.* 2. *c.*

In illo tempore: Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer, vocatum est nomen ejus Iesus. Et reliq.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Serm. 1. *de Circumcisione.*

Magnum, et admirabile Sacramentum. Circumciditur puer, et vocatur Iesus. Quid sibi vult ista connexio? circumcisio nempe magis salvandi, quam Salvatoris esse videtur: et Salvatorem circumcidere potius decet, quam circumcidi, sed agnosce mediatorem Dei, et hominum, qui ab ipso nativitatis suæ exordio divinis humana sociat, ima summis. Nascitur ex muliere, sed cui fœcunditatis fructus sic accedat, ut non decidat flos virginitatis. Pannis involvitur: sed panni ipsi Angelicis laudibus honorantur Absconditur in præsepio, sed proditur, radiante stella de cœlo. Sic et circumcisio veritatem susceptæ probat humanitatis: et Nomen, quod est super omne nomen; gloriam indicat majestatis. Circumciditur tanquam verus Abrahæ filius: Iesus vocatur tanquam verus Filius Dei.

℟. Tribulationem et dolorem inveni: * Et nomen Domini invocavi.

℣. Turris fortissima nomen Domini, in ipso speravi, et adjutus sum. Et. *Benedictio.*

Divinum auxilium. *Lectio viii.*

Neque enim ad instar priorum meus iste Iesus nomen vacuum aut inane portat. Non est in eo magni nominis umbra, sed veritas. Cœlitus siquidem indi-

tum nomen Evangelista testatur, quod invocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Et attende verbi profunditatem: Postquam natus est IESUS. IESUS vocatus est ab hominibus, qui vocatús est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Idem quippe et Angeli Salvator, et hominis, sed hominis ab incarnatione, Angeli ab initio creaturæ. Vocatum est, ait, nomen ejus, Iesus, quod vocatum est ab Angelo. In ore ergo duorum vel trium testium stat omne verbum: et ipsum quod in Propheta abbreviatum manifestius in Evangelio legitur, caro factum. ℟. Expectabo nomen tuum, Domine, * Quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum. ℣. Ut confiteamur nomini sancto tuo, et gloriemur in laude tua. Quoniam.
Gloria Patri. Quoniam.
Benedictio. Per Evangelica dicta.
Lectio santi Evangelii secundum Ioannem.

Lectio ix. *Cap.* 8.

In illo tempore: Nuptiæ factæ sunt in Cana Galileæ, et erat Mater Iesu ibi. Vocatus est autem Iesus, et discipuli ejus ad nuptias. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 9. in Ioan. post init.

Quod Dominus invitatus veniat ad nuptias etiam excepta mystica significatione, confirmare voluit, quod ipse fecit nuptias. Futuri enim erant, de quibus dixit Apostolus, prohibentes nubere, et dicentes, quod malum essent nuptiæ, et quod diabolus eas fecisset: cum idem Dominus dicat in Evangelio, interrogatus utrum liceat homini dimittere uxorem

suam ex qualibet causa, non licere, excepta causa fornicationis, in qua responsione, si meministis, hoc ait: Quod Deus conjunxit, homo non separet. Te Deum laudamus.

Si contingat hoc Festum transferri. Lectio ix

Meritò sane dum circumciditur puer, qui natus est nobis, Salvator vocatur: quod videlicet ex hoc jam cœperit operari salutem nostram, immaculatum illum pro nobis sanguinem fundens. Neque enim jam quærere est Christianis, cur voluerit Dominus Christus circumcidi. Propter hoc siquidem circumcisus est, propter quod natus, propter quod passus. Nihil horum propter se, sed omnia propter electos. Nec in peccato genitus, nec a peccato circumcisus, nec mortuus est pro peccato suo, magis autem propter delicta nostra. Quod vocatum est, inquit, ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Vocatum planè, non impositum: Nempè hoc ei Nomen est ab æterno. A natura propria habet, ut sit Salvator; innatum est ei Nomen hoc, non inditum ab humana, vel Angelica creatura. Te Deum:

AD LAUDES

& per Horas, Antiphona.

Oleum effusum nomen tuum, ideo adolescentulæ dilexerunt te.

Psal. Dominus regnavit. *cum reliquit de Dominica, ut in Psalterio.*

Ant. Scitote, quia Dominus ipse est Deus, cujus nomen in æternum. *Ant.* Sitivit anima mea ad nomen sanctum tuum Domine. *Ant.* Benedictum nomen gloriæ

suæ sanctum, et laudabile, et superexaltatum in sæcula. *Ant.* Iuvenes et virgines: senes cum junioribus laudate nomen Domini, quia exaltatum est nomen ejus solius.

Capitulum. *Philip.* 2.

Fratres, Christus humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod et Deus exaltavit illum, et donavit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nomine Iesu omne genuflectatur.

Hymnus.

Iesu, decus Angelicum,
In aure dulce canticum,
In ore mel mirificum,
In corde nectar cœlicum.

Qui te gustant, esuriunt;
Qui bibunt, adhuc sitiunt;
Desiderare nesciunt,
Nisi Iesum, quem diligunt.

O Iesu mi dulcissime,
Spes suspirantis animæ!
Te quærunt piæ lacrymæ,
Te clamor mentis intimæ.

Mane nobiscum Domine,
Et nos illustra lumine,
Pulsa mentis caligine,
Mundum reple dulcedine.

Iesu, flos Matris virginis,
Amor nostræ dulcedinis,
Tibi laus, honor nominis,
Regnum beatitudinis. Amen.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini
℟. Qui fecit cœlum et terram.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dedit se, ut liberaret populum, et acquireret sibi nomen æternum, alleluja.

Oratio:

Deus, qui unigenitum Filium tuum constituisti humani generis Salvatorem, et Iesum vocari jussisti: concede propitius; ut, cujus sanctum Nomen veneramur in terris, ejus quoque aspectu perfruamur in cœlis. Per eundem Dominum nostrum.

Deinde fit commemor. Dominicæ secundæ post Epiphaniam, Antiphona. Nuptiæ factæ sunt in Cana Galileæ, et erat ibi Iesus cum Maria matre sua. ℣. Dominus regnavit, decorem induit. ℟. Induit Dominus fortitudinem, et præcinxit se virtute

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui cœlestia simul et terrena moderaris: supplicationes populi tui clementer exaudi, et pacem tuam nostris concede temporibus, Per Dominum.

Ad Primam, ℟. *br:* Christe Fili.

℣. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam Antiph. Scitote, quia.

Capitulum. Fratres, Christus humiliavit *ut sup.* ℟. *brev.* Sit nomen Domini benedictum, * Alleluja, alleluja. Sit nomen Domini. ℣. Ex hoc nunc et usque in sæculum. Alleluja. alleluja. Gloria Patri. Sit nomen.

℣. Afferte Domino gloriam, et honorem, alleluja. ℟. Afferte Domino gloriam nomini ejus, alleluja.

Ad Sextam, Antiphona. Sitivit anima mea.

Capitulum. *Philip* 2.

In nomine Iesu omne genuflectatur cœlestium, terrestrium, et infernorum: et omnis lingua confiteatur, quia Domi-

nus Iesus Christus in gloria est Dei Patris:
℟. *brev.* Afferte Domino gloriam, et honorem, * Alleluja, alleluja. Afferte ℣. Afferte Domino gloriam nomini ejus. Alleluja, alleluja. Gloria Patri. Afferte.
℣. Magnificate Dominum mecum, alleluja
℟. Et exaltemus nomen ejus in idipsum, allel.

Ad Nonam, Antiphona. Iuvenes, et virgines.

Capitulum. Coloss. 3.

Omne quodcunque facitis in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini Iesu Christi facite, gratias agentes Deo, et Patri per ipsum.
℟. *brev.* Magnificate Dominum mecum, * Alleluja, alleluja. Magnificate.
℣. Et exaltemus nomen ejus in idipsum. Alleluja, alleluja.
Gloria Patri. Magnificate.
℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini, alleluja. ℟. Qui fecit cœlum, et terram, alleluja.

In secundis Vesp. omnia dicuntûr sicut in primis Ad Magnificat, Antiphona.
Vocabis nomen ejus Iesum; ipse enim salvum faciet populum suum à peccatis eorum, alleluja.
Oratio. Deus, qui Unigenitum. *ut supra.*

Deinde fit commemoratio Dominicæ secundæ post Epiphaniam, Antiph. Deficiente vino, jussit Iesus impleri hydrias aqua, quæ in vinum conversa est, alleluja.
℣. Dirigatur Domine oratio mea.
℟. Sicut incensum in conspectu tuo.
Oratio. Omnipotens sempiterne. *ut suprà.*

DIE XXIII. IANUARII.

In festo Desponsationis B. Virg. Mariæ cum sancto Ioseph.

Ad Vesperas, Antiphona, Desponsatio gloriosæ. *cum reliquis de Laudibus*: *Psalm.* Dixit Dominus. *cum reliquis ut in Officio parvo. Capit.* Ab initio.

Hymn. Ave maris stella.

℣. Desponsatio est hodie sanctæ Mariæ V.
℟. Cujus vita inclyta cuntas illustrat Ecclesias.

ad Magnificat, Antiph. Gloriosæ Virginis Mariæ Desponsationem dignissimam recolamus, quæ et genitricis dignitatem obtinuit, et virginalem pudicitiam non amisit.

Oratio.

Famulis tuis, quæsumus Domine, cælestis gratiæ munus impertire: ut, quibus beatæ Virginis partus extitit salutis exordium, Desponsationis ejus votiva solemnitas pacis tribuat incrementum. Per Dominum.

Deinde fit com. S. Joseph. ante alias quascumque commem. etiam Festi duplicis, aut Dominicæ. Ant. Esurgens Ioseph a somno fecit, sicut præcepit ei Angelus Domini, et accepit conjugem suam.
℣. Constituit eum Dominum domus suæ
℟. Et principem omnis possessionis suae.

Oratio.

Sanctissimæ Genitricis tuæ sponsi, quæsumus Domine, meritis adjuvemur: ut, quod possibilitas nostra non obtinet ejus nobis intercessione donetur.

Postea fit com. præc. et S. Emerentianæ V. et M.

Ad Matutinum, Invitat. Desponsationem Virginis Mariæ celebremus, * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Psal. Venite, exultemus.

Hymnus. Quem terra.

Antiphona, et Psalmi Nocturnorum, ut in Officio B. Mariæ in Sabbato.

In primo Nocturno.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua.

℟. Intende prospere procede, et regna.

Incipiunt Cantica Canticorum.

Lectio j. Cap. 1.

Osculetur me osculo oris sui, quia meliora sunt ubera tua vino, fragrantia unguentis optimis. Oleum effusum nomen tuum: ideò adolescentulæ dilexerunt te. Trahe me post te: curremus in odorem unguentorum tuorum. Introduxit me Rex in cellaria sua: exultabimus, et lætabimur in te, memores uberum tuorum super vinum: recti diligunt te. Nigra sum, sed formosa, filiæ Ierusalem, sicut tabernacula Cedar, sicut pelles Salomonis: ℟. Hodie Desponsata est beata Virgo Maria ex progenie David: * Per quam salus mundi credentibus apparuit, cujus vita gloriosa lucem dedit sæculo. ℣. Desponsationem beatæ Mariæ Virginis cum gaudio celebremus. „ Per quam salus mundi

Lectio ij.

Nolite me considerare, quod fusca sim, quia decoloravit me sol: filii matris meæ pugnaverunt contra me, posuerunt me custodem in vineis: vineam meam non custodivi. Indica mihi, quem diligit anima mea, ubi pascas, ubi cubes in meridie, ne vagari incipiam post greges so-

dalium tuorum. Si ignoras te, o pulcherrima inter mulieres, egredere, et abi post vestigia gregum, et pasce hœdos tuos juxta tabernacula pastorum. Equitatui meo in curribus Pharaonis assimilavi te, amica mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut turturis; collum tuum sicut monilia.

℟. Beatissimæ Virginis Mariæ Desponsationem devotissime celebremus: * Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Iesum Christum.

℣. Cum jucunditate Desponsationem Beatæ Mariæ Virginis devotissime celebremus * Ut ipsa:

Lectio iij.

Murenulas aureas faciemus tibi vermiculatas argento. Dum esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suum. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur. Botrus Cypri dilectus meus mihi, in vineis Engaddi. Ecce tu pulchra es amica mea ecce tu pulchra es, oculi tui columbarum. Ecce tu pulcher es dilecte mi, et decorus. Lectulus noster floridus, tigna domorum nostrarum cedrina, laquearia nostra cypressina.

℟. Gloriosæ Virginis Mariæ Desponsationem dignissimam recolamus: * Cujus Dominus humilitatem respexit, quæ Angelo nunciante concepit Salvatorem mundi.

℣. Beatissimæ Virginis Mariæ Desponsationem devotissime celebremus. Cujus. Gloria Patri. Cujus.

In secundo Nocturno.

℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in medio ejus, non commovebitur.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Ex Homil. 2 super Missus est.

Lectio iv.

Oportebat à principe mundi aliquandiu celari divini consilii sacramentum: non quod Deus, si palam opus suum facere vellet, impediri posse ab ullo metueret; sed quia ipse, qui non solum potenter, sed etiam sapienter quæcunque voluit fecit, sicut in omnibus operibus suis quasdam rerum, vel temporum congruentias propter ordinis pulchritudinem servare consuevit: ita in hoc quoque tam magnifico opere suo, nostræ videlicet reparationis, non tantum potentiam suam, sed et prudentiam ostendere voluit.

℟. Desponsatio gloriosæ Virginis Mariæ ex semine Abrahæ, ortæ de tribu Iuda clara ex stirpe David: * Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.

℣. Hodie desponsata est beata Virgo Maria ex progenie David. Cujus vita.

Lectio v.

Conveniens ergo erat, ut suaviter quoque omnia, cœlestia scilicet, et terrena disponeret, quatenus et illinc deiiciens inquietum, reliquos in pace firmaret: et hic debellaturus invidum, nobis prius suæ humilitatis, et mansuetudinis valde necessarium exemplum relinqueret: sicque mirabilis fieret moderamine sapientiæ, ut et suis suavis, et hostibus fortis appareret.

℟. Cum jucunditate Desponsationem beatæ Mariæ celebremus: *Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Iesum Christum.

℣. Corde, et animo Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate præcelsæ genitricis Dei Mariæ. Ut

Lectio vi.

Quid enim prodesset diabolum à Deo vinci, nobis manentibus superbis? Necessariò igitur desponsata est Maria Ioseph, quando per hoc, et a canibus Sanctum absconditur, et a Sponso virginitas comprobatur, et Virginis tam verecundiæ parcitur, quam famæ providetur. Quid sapientius? quid diguius Divina providentia? Uno tali consilio secretis cœlestibus et admittitur testis, et excluditur hostis, et integra servatur fama Virginis matris.

℟. Desponsatio tua, Dei genitrix Virgo, gaudium annunciavit universo mundo: * Ex te enim ortus est Sol justitiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictionem, dedit benedictionem: et confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Ex te.

Gloria Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

℣. Elegit eam, & præelegit eam.

℟. In tabernaculo suo habitare fecit eam.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 1.

Cum esset desponsata Mater Iesu Maria Ioseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu sancto. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presbyteri.

Lib. I. *Commentar. in c.* 1. *Matthæi.*

Quare non de simplici Virgine, sed de desponsata concipitur; Primum, ut per generationem Ioseph, origo Ma-

riæ monstraretur, secundò, ne lapidaretur à Iudæis ut adultera: tertiò, ut in Ægyptum fugiens haberet solatium, Martyr Ignatius etiam quartam addidit causam, cur a desponsata conceptus sit; ut partus, inquiens, ejus celaretur diabolo, dum eum putat non de Virgine, sed de uxore generatum.

℟. Beatam me dicent omnes generationes * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit.

Lectio viii.

Antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu sancto. Non ab alio inventa est, nisi a Ioseph, qui pene licentia maritalis futuræ uxoris omnia noverat. Quod autem dicitur: antequam convenirent, non sequitur ut postea convenerint, sed Scriptura quod factum non sit, ostendit.

℟. Felix namque es sacra virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est Sol justitiæ, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto fœmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicunque celebrant tuam sanctam Desponsationem. Quia ex te. Gloria Patri. Christus.

Lectio ix. de sancta Emerentiana virgine & martyre ut in Breviario, nisi fuerit Dominica,

AD LAUDES.

& per Horas, Antiphona.

Desponsatio gloriosæ Virginis Mariæ, ex semine Abrahæ, ortæ de tribu Iuda, clara ex stirpe David.

Psal Dominus regnavit. *cum reliq. de Dominica.*
Antiphona. Desponsatio est hodie sanctæ Mariæ Virginis, cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.
Antiphona. Regali ex progenie Maria exorta refulget, cujus precibus nos adjuvari mente, et spiritu devotissime poscimus
Antiphona. Corde, et animo Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate præcelsæ genitricis Dei Mariæ.
Antiphona. Cum jucunditate Desponsationem beatæ Mariæ celebremus, ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Iesum Christum.
Capitulum. Ab initio.
Hymnus. O Gloriosa Virginum.
℣. Desponsatio est hodie sanctæ Mariæ Virginis.
℣. Cujus vita inclita cunctas illustrat Ecclesias.

Ad Benedictus, Antiphona. Desponsationem hodiernam perpetuæ Virginis genitricis Dei Mariæ solemniter celebremus, qua celsitudo throni processit, alleluja.
Oratio. Famulis tuis. *ut supra.*
Com. S. Joseph. Ant. Ipse Iesus erat incipiens, quasi annorum triginta, ut putabatur filius Ioseph.
℣. Os juxti meditabitur sapientiam.
℟. Et lingua ejus lquetur judicium.
Postea commemoratio santæ Emerentianæ virginis et martyris, Antiphona. Simile est regnum.
℣. Diffusa est gratia.
Oratio. Indulgentiam. *ut in Communi Virginum.*

Ad primam in ℟. *brevi dicitur*. ℣. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam, Antiphona. Desponsatio est hodie.

Capit. Ab initio: *ut supra.*

℟. *breve.* Specie tua, * Et pulchritudine tua. Specie tua.

℣. Intende, prospere procede, et regna. Et pulchritudine tua.

Gloria Patri. Specie tua.

℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in medio ejus non commovebitur.

Ad Sextam Antiph. Regali ex progenie.

Capitul. *Eccl. 24. b.*

Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Ierusalem potestas mea: et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hæreditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea.

℟. *breve.* Adjuvabit eam: * Deus vultu suo. Adjuvabit eam.

℣. Deus in medio ejus non commovebitur. Deus.

Gloria Patri. Adjuvabit.

℣. Elegit eam Deus, et præelegit eam.

℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam, Antiphona. Cum jucunditate.

Capitul. *Eccl. 24. b.*

In plateis, sicut cinnamomum, e balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

℟. *breve.* Elegit eam Deus, * Et præelegit eam. Elegit. ℣. In tabernaculo suo habitare facit eam. Et præelegit eam.

Gloria Patri. Elegit eam.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in æternum.
In ii. Vesperis Antiphona. Psalmi, Capitulum, & Hymn. ut in i. Vesperis.
℣. Desponsatio est hodie sanctæ Mariæ Virginis.
℟. Cujus vita inclyta cunctas illustrat Ecclesias.
Ad Magnificat, Antiph. Desponsatio tua, Dei genitrix Virgo, gaudium annunciavit universo mundo: ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster, qui solvens maledictionem, dedit benedictionem, et confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam.
Oratio. Famulis tuis: *ut supra.*
Deinde fit commemoratio sancti Timothei Episcopi, & martyr. Antiphona. Iste sanctus. ℣. Gloria et honore.
Oratio. Infirmitatem. *De Communi unius Martyris.*

DIE XXIX. IANUARII.

Offic. S. Valery M. pro Civit. et Diaecesi
De Com. unius M. Lect. 1. noct. de Script. occ. Rel. de Comm. primo loco.

DIE III. FEBRUARII.

In Festo S. Blasii Episc. et Martyris.

Duplex.

Decret. S. R. C. 23. Augusti 1794.

Omnia de Communi unius Martyris præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui Beatum Blasium martyrem tuum, atque Pontificem in suis perferendis suppliciis, et in aliorum depellendis infirmitatibus admirabilem effecisti: concede propitius; ut illius et in fide constantiam imitemur, et in periculis patrocinia sentiamus. Per Dominum.

In primo Nocturno.

Lectiones de scriptura occurre. Si vero celebret, hoc festum in quadrag. legantur de eodem Comm. 1. loco.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Blasius Cappadox, nobili genere ortus, Sebaste in Cappadocia ex medico Episcopus creatus est, ut corporum curationi animarum cura succederet. Huic muneri cum sedulam, ac piam operam navaret, dira tempestas adversus Christianos a Licinio Tyranno excitata fuit. Blasius divino instinctu, Christi consilio et exemplo in montem Argæum se recepit, ac sese in speluncam abdidit, in qua rerum divinarum contemplationi vacans ab ipsis feris, nativæ feritatis oblitis, quotidianum victum accepit, e multis obsequiis cultus est.

℟. Honestum.

Lectio v.

Ibi tamdiu latuit, dum ab Agricolai Præsidis militibus casu deprehensus, inde abstractus, et ad Præsidem ductus, illius jussu in vincula conjectus est. Sed vinctus ipse, multos quos ejus sanctimoniæ fama acciverat, a diversorum morborum vinculis liberavit. In his puer fuit, qui desperata a medicis salute, transversa spina faucibus inhærente, animam agebat. Illustris sane tum corporum, tum animorum medicus, non humana, sed divina arte, non paratis a natura remediis, sed Christi gratia comparatis, ægros pristinæ saluti restituit; omni fere miraculorum genere conspicuus: nam Christi super aquas ambu-

lantis, et Eliæ Sareptanæ viduæ annonam multiplicantis miracula renovavit.
℟. Desiderium.

Lectio vi.

Atrocissimis tormentis crudelissimi Præsidis jussu cruciatus fuit, duris verberibus cæsus, tortus in equuleo, pectinibus ferreis dilaniatus, candenti lorica indutus, aliisque exquisitissimis suppliciis affectus est. Sed ejus Fides probari quidem potuit, non tamen vinci. Dilacerato corpore, infractus animus restitit. Tandem victo tyranno, capite plexus, illustre fidei testimonium Ecclesiæ reliquit tertio nonas Februarii, anno Christi tercentesimo decimo sexto.
℟. Stola jucunditatis.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Cum persequentur vos in civitate ista, fugite in aliam. Et reliqua.

Homilia S. Athanasii Episcopi.

In Apolog. de fuga sua, ante medium.

In lege præceptum erat ut constituerentur civitates refugiorum, ut qui quomodocumque ad necem quærerentur, servari possent. In consummatione porro sæculorum cum advenisset illud ipsum Verbum Patris, quod Moysi antea loqutum fuerat, rursus hoc præceptum dedit: Cum vos, inquiens, persecuti fuerint in Civitate ista, fugite in aliam. Pauloque post subjicit: Cum videritis illam abominationem desolationis, quæ dicta est per Danielem Prophetam, consistentem in loco

sancto (qui legit, intelligat) tunc qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes: et qui in tecto est, ne descendat tollere aliquid de domo sua: et qui in agro est, non revertatur tollere tunicam suam.
℟. Corona aurea.

Lectio viii.

Hæc cum scirent Sancti, ejusmodi tenuerunt suæ conversationis institutum. Quæ enim nunc praecepit Dominus, eadem quoque ante suum in carne adventum loqutus est in Sanctis: et hoc institutum homines ad perfectionem ducit Nam quod Deus jusserit, id omnino faciendum est. Ideoque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indignum putavit, cum quæreretur, quemadmodum et nos, abscondere se; et cum persecutionem pateretur, fugere, et insidias declinare: cum autem a se definitum tempus ipse adduxisset, in quo corporaliter pro omnibus pati volebat, ultro seipsum tradidit insidiantibus.
℟. Hic est vere martyr.

Lectio ix.

At vero sancti homines cum hanc quoque formam a Salvatore didicisset (ab ipso enim et antea et semper omnes docebantur) adversus persecutores ut legitime certarent, fugiebant, et ab illis quæsiti se abscondebant: Cum enim præstituti sibi a divina providentia temporis finem ignorarent, nolebant insidiantibus se temere tradere: sed contra, cum scirent quod scriptum est, in manibus Dei esse hominum fortes, et Dominum mortificare, et vivificare; potius in finem usque perseverabant, circumeuntes, ut

ait Apostolus, in melotis et pellibus caprinis, egentes, angustiati, in solitudinibus errantes, et in speluncis et cavernis terræ latentes, quoad vel definitum mortis tempus veniret, vel qui tempus ipsum definierat Deus cum eis loqueretur, et insidiantes cohiberet, aut certe persecutoribus eos traderet, utcumque illi placuisset.

Te Deum laudamus.

DIE IX. FEBRUARII.

In Festo S. Apolloniæ Virg. et Martyris Duplex.

Decret. S. R. C. 23. Augusti 1794.

Omnia ut in Com. Virg. & Martyrum. praeter ea, quæ sequuntur.

Oratio. Deus, qui inter cætera *de Com.*

In primo Nocturno.

Lectiones de scr. occ. Sed in Quadrag. leguntur de Com. 1. *loc.* De virginibus.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Apollonia Virgo Alexandrina, sub Decio Imperatore, cum ingravescente jam ætate ad idola sisteretur, ut eis venerationem adhiberet: illis contemptis, Iesum Christum verum Deum colendum esse prædicabat. Quamobrem omnes ei contusi sunt, et evulsi dentes; ac nisi Christum detestata Deos coleret, accenso rogo combusturos vivam minati sunt impii carnifices. Quibus illa se quamvis mortem pro Iesu Christi fide subituram, respondit.

℟. Propter veritatem.

Lectio v.

Itaque comprehensa, ut combureretur, cum paulisper, quasi deliberans quid agendum esset, stetisset; ex illorum ma-

nibus elapsa, alacris in ignem sibi paratum, majori Spiritus Sancti flamma intus accensa, se injecit. Unde brevi consumpto corpore purissimus Spiritus in cælum ad sempiternam martyrii coronam evolavit.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio vi.

De sermone S. Gregorii Papæ.

Recte per Salomonem dicitur: Fortis est ut mors dilectio: Quia sicut mors corpus interimit, sic ab amore rerum corporalium æternæ vitæ Charitas occiditur Nam quem perfecte absorbuerit ad terrena foris desideria velut insensibilem reddit. Nec enim Sancta hæc, cujus hodie natalitia celebramus, mori potuisset in corpore, si prius a terrenis desideriis mortua non fuisset in mente. Erectus namque in virtutis culmine animus tormenta despexit, praemia calcavit.

℣. Afferentur Regi.

In 3. Nocturno *Lection. de eod. Com. 1. loco.*

DIE X. FEBRUARII.

In Festo S. Scholasticæ Virginis:

Duplex minus.

Decr S. R. C. die 11. Maii 1736.

Omn. de Comm Virg. præter sequentia.

O R A T I O.

Deus, qui Animam Beatæ Virginis tuæ Scholasticæ, ad ostendendam innocentiæ viam, in Columbæ specie Cœlum penetrare fecisti: da nobis ejus meritis, et precibus ita innocenter vivere, ut ad aeterna mereamur gaudia pervenire. Per Dominum.

Et fit com feriæ, si venerit in Quadr.

IN. I. NOCTURNO.

Lectiones de script. occurr. Si vero celebretur in Quadrag. Lection. de Epist. prim. B. Pauli Ap. De Virginibus, *ut in Comm. Virg.*

IN II. NOCTURNO.

Ex libro secundo Dialogor. Sancti Gregorii Papae. *Cap.* 33.

Lectio iv.

Scholastica venerabilis Patris Benedicti Soror, Omnipotenti Domino ab ipso infantiae tempore dedicata, ad eum semel per annum venire consueverat: ad quam Vir Dei non longe extra januam in possessione monasterii descendebat. Quodam vero die venit ex more, atque ad eam cum discipulis venerabilis ejus descendit Frater, qui totum diem in Dei laudibus, sacrisque colloquiis ducentes, incumbentibus jam noctis tenebris, simul acceperunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sederent, et inter sacra colloquia tardior se hora protraheret, eadem sanctimonialis fœmina soror ejus eum rogavit, dicens: Quæso te, ut ista nocte me non deseras, ut usque mane de coelestis vitæ gaudiis loquamur. Cui ille respondit: Quid est quod loqueris Soror? manere extra cellam nullatenus possum. Tanta vero erat Coeli serenitas, ut nulla in aere nubes appareret. Sanctimonialis autem fœmina, cum verba fratris negantis audivisset, insertas digitis manus super mensam posuit, et caput in manibus Omnipotentem Dominum rogatura declinavit. Cumque levaret de mensa caput, tanta coruscationis, et tonitrui virtus, tantaque inundatio plu-

viae erupit, ut neque venerabilis Benedictus, neque Fratres, qui cum eo aderant, extra loci limen, quo consederant, pedem movere potuerint.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam; * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet. *Lectio v.*

Sanctimonialis quippe fœmina caput in manibus declinans, lacrymarum fluvium in mensam fuderat, per quas serenitatem aeris ad pluviam traxit. Nec paulo tardius post orationem inundatio illa secuta est, sed tanta fuit convenientia orationis, et inundationis, ut de mensa caput jam cum tonitruo levaret; quatenus unum, idemque esset monumentum et levare caput, et pluviam deponere. Tunc Vir Dei inter coruscos, e tonitruos atque ingentis pluviæ inundationem, videns se ad Monasterium non posse remeare, cœpit conqueri contristatus dicens: Parcat tibi Omnipotens Deus, soror; quid est, quod fecisti? Cui illa respondit. Ecce rogavi Deum meum, et audivit me: modo ergo, si potes, egredere, et me dimissa, ad Monasterium recede. Ipse autem exire extra tectum non valens, qui remanere sponte noluit in loco, mansit invitus. Sicque factum est, ut totam noctem pervigilem ducerent, atque per sacra spiritalis vitae colloquia, sese vicaria relatione satiarent.

℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ.

℣. Propter veritatem, et mansuetudinem et justitiam. Propterea. *Lectio vi.*

Cumque die altero eadem venerabilis foemina ad cellam propriam recessisset, Vir Dei ad Monasterium rediit. Cum, ecce, post triduum in cella consistens, elevatis in aera oculis, vidit ejusdem sororis suae Animam de corpore egressam, in Columbæ specie Cœli secreta penetrare. Qui tantæ ejus gloriæ congaudens, Omnipotenti Deo in hymnis, et laudibus gratias reddidit, ejusque obitum fratribus denuntiavit. Quos etiam protinus misit, ut ejus corpus ad monasterium deferrent, atque in sepulchro, quod sibi ipsi paraverat, ponerent. Quo facto, contigit, ut quorum mens una semper in Deo fuerat, eorum quoque corpora nec sepultura separaret.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximæ ejus, * Afferentur tibi in laetitia, et exultatione.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

IN III. NOCTURNO.

Homil. in Evang. Simile erit Regnum Cœlor. decem Virg. *de Comm. Virg.*

Temp. Quadr. 9. *l. hom. fer occ.*

DIE XXIII. FEBRUARII.

In Festo S. Margaritae de Cortona.

Semiduplex.

Decr. S. R. C. die 11. *Maii* 1736.

pro tota Italia

Omnia dicunt. ut in Com. SS. nec Virg. nec Mm. præter ea quæ hic assignantur.

Antiph. ad Mag. Simile est. *Nisi dicenda sit ant. ex II. Vesp. ut infra.*

ORATIO.

Deus, qui famulam tuam Margaritam de perditionis via ad salutis tramitem misericorditer deduxisti: eadem nobis miseratione concede, ut quam prius errantem sectari non erubuimus, mox pœnitentem impigre sequi gloriemur. Per Dominum.

Temp. Quadrag. fit com. fer.

IN I. NOCTURNO.

Ante Quadr. legunt. lect. de scr. occurr. In Quadrag. vero lect. Mulier. fort. *de Comm. non Virg.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Margarita, a loco dormitionis Cortonensis appellata, Laviani in Tuscia ortum habuit: Primis adolescentiae annis mundi voluptatibus capta in Montis Politiani Civitate vanam, et lubricam vitam duxit: sed cum amasium ab hostibus fœde transfossum indicio canis in fovea sub strue lignorum tumulatum fortuito reperesset, illico facta est manus Domini super eam; quae magno culparum suarum mœrore tacta, exiit foras, et flevit amare. Itaque Lavianum reversa, crine detonso, neglecto capite, pullàque veste contecta, erroribus suis, mundique illecebris nuntium misit: inque aedibus Deo sacris, fune ad collum alligato, humi procumbens, ab omnibus, quos antea moribus suis palam offenderat, veniam exoravit. Mox Cortonam profecta in cinere, et cilicio ab se læsam Dei majestatem placare studuit: donec post triennale virtutum experimentum a Fratribus Minoribus spiritualis

vitae ducibus, Tertii Ordinis habitum impetravit. Uberes exinde lacrymae ei familiares fuerunt, atque ima suspiria tanta animi contritione ducta, ut diu elinguis consisteret. Lectulum nuda humus, cervical lapis, aut lignum porrexit, atque ita noctes insomnes in cœlestium meditatione trahere consuevit; nullum amplius pravum desiderium perpessa, dum bonus spiritus promptior infirmam carnem ad subeundos labores erigebat.

℟. Propter veritatem, et masuetudinem, et justitiam: * et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet te.

Lectio v.

A Dæmone insidiis, funestisque conatibus lacessita Mulier fortis hostem ex verbis detectum semel, atque iterum invicta repulit. Ad eludendum vanae gloriae lenocinium, quo a malo spiritu petebatur, præteritos mores suos per vicos, et plateas alta voce accusare non destitit, omni supplicio se ream inclamans: nec nisi a Confessario deterrita in speciosam faciem olim impuri amoris causam sævire abstinuit, ægre ferens suam formam longa carnis maceratione non aboleri: Quibus, aliisque magnæ pœnitentiæ argumentis suorum criminum labe expiata, atque ita de se triumphatrix, ut sensus plane omnes a mundi illecebris custodiret, digna facta est, quæ sæpe Domini consuetudine frueretur. Ejusdem quoque Christi, et Virginis Ma-

tris dolorum, quod ipsa ardenter expetierat, particeps facta est, cunctis sensibus destituta, et vere mortua interdum visa est. Ad eam proinde veluti ad perfectionis magistram ex dissitis etiam regionibus plurimi conveniebant: ipsa vero cœlesti, quo erat perfusa, lumine cordium secreta, conscientias hominum, imo et peccata in remotis licet partibus Deum offendentium cum dolore, et lacrymis detegens, summaque in Deum, et proximum charitate fervens ingentem animarum fructum operata est. Ægris ad se venientibus salutem, obsessis a dæmone liberationem impetravit. Puerum defunctum lugente matre ad vitam reduxit. Imminentes bellorum tumultus assiduis orationibus sedavit. Denique summæ pietatis operibus vivos, et mortuos sibi demeruit.

℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus: Deus tuus oleo laetitiæ.

℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

Tot sanctis operibus occupata, de rigore, quo assidue corpus suum exercebat, nihil remisit, neque a studio cœlestia meditandi se avelli passa est; in utroque vitæ genere plane admiranda, utramque sororem, Magdalenam, et Martham offerens. Tandem pro se Dominum orans, ut ex hac valle lacrymarum sursum in cœlestem Patriam evocaretur, exaudita est oratio ejus, die, atque hora dormitionis ei patefactis. Meritis itaque, et laboribus plena, ac cœlestibus

donis cumulata cœpit corporis viribus destitui, perque dies decem, et septem nullo cibo, sed divinis tantum colloquiis refecta est: tum Sanctissimis Ecclesiæ Sacramentis rite susceptis, vultu hilari, atque oculis in Cœlum conversis, octavo Kalendas Martias anno ætatis quinquagesimo, suæ conversionis vigesimo tertio humanæ vero salutis millesimo ducentesimo nonagesimo septimo, felix migravit ad Sponsum. Corpus in hanc usque diem vegetum, incorruptum, illæsum, et suaviter olens, summa religione colitur in Ecclesia Fratrum Minorum, quæ jam ab eadem, Margarita appellatur. Miraculis continuo floruit: quibus permoti Romani Pontifices ad augendum ejus cultum plurima liberaliter indulserunt: Benedictus vero Decimus tertius in Festo Pentecostes die sextadecima Maji anni millesimi septingentesimi vigesimi octavi solemnem ejus Canonizationem religiosissime celebravit.

℟. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur.

℣. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. Mulier timens.

Gloria Patri. Mulier timens.

IN III. NOCTURNO.

Lect. de Hom. S. Gregorii Papæ in Evang. Simile est Regnum Cœlorum Thesauro abscondito in agro: *de Com. non Virg.*

Ante Quadrag. legit. 9. lect. de Hom. Vig. S. Mathiæ Ap.

Si autem hoc Fest. venerit in Quadrag.

9. lect. erit de Feria occ. & in Offic. nihil de Vig.

Ad Benedictus Antiph. Ut cognovit, resipuit Seraphici Ordinis Magdalena: dimissa sunt ei peccata multa, quia dilexit multum.

Deinde fit com. Vigil. nisi venerit in Quadrag. quia tunc fit com. fer & non Vigil.

Ad Magnificat in 2. Vesp.

Ant. Ego dilecto meo, et ad me conversio ejus: inveni quem diligit anima mea, tenui eum, nec dimittam.

Et fit com. fer. si venerit in Quadr. Si vero omittenda sit prædicta ant. Ego dilecto meo, *quando scilicet die seq. fit de S. Mathia, tunc dicat. in 1. Vesperis loco ant.* Simile est.

PRIMA EX SEXTIS FERIIS MENSIS MARTII

In Festo Sacrorum V. Vulnerum D. N. J. C.

Pro Clero Seculari, et pro Regular. utentibus Calendar. Diœces.

Duplex majus.

Decret. 12. Julii 1799.

Ad Vesp. Ant. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit.

Psalmus 115.

Credidi propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino * pro omnibus quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam, * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram o-

mni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus; * ego servus tuos, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Ierusalem.

Ant. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit.

Ant. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Psalmus 119.

Ad Dominum cum tribularer clamavi: * et exaudivit me.

Domine libera animam meam a labiis iniquis, * et a lingua dolosa.

Quid detur tibi, ant quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ, * cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitavi cum habitantibus Cedar: * multum incola fuit anima mea.

Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Ant. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Ant. Alligavit Dominus plagam populi sui, et percussuram ejus sanavit.

Psalmus 139.

Eripe me Domine ab homine malo: * a viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde: tota die constituebant prælia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentis:* venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me Domine de manu peccatoris,* et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: * asconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum: * juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus meus es tu: * exaudi Dominé vocem deprecationis meæ.

Domine, Domine virtus salutis meæ:* obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Domine a desiderio meo peccatori: * cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

Caput circuitus eorum: * labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos: * in miseriis non subsistent. Vir linguosus non dirigetur in terra: * virum injustum mala capient in interitu.

Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis, * et vindictam pauperum.

Veruntamen justi confitebuntur nomini tuo: * et habitabunt recti cum vultu tuo.

Ant. Alligavit Dominus plagam populi sui, et percussuram ejus sanavit.

Ant Omnis qui transibit, stupebit super omnes plagas ejus.

Psalmus 140.

Domine clamavi ad te, exaudi me:* intende voci meæ, cum clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum

in conspectu tuo: * elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone Domine custodiam ori meo, * et ostium circumstantiæ labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiæ * ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: * et non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me justus in misericordia, et increpabit me: * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum: * absorpti sunt juncti petræ judices eorum.

Audient verba mea quoniam potuerunt: * sicut crassitudo terræ erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum, * quia ad te Domine, Domine oculi mei: in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi, * et a scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo ejus peccatores: * singulariter sum ego donec transeam.

Ant. Omnis qui transibit, stupebit super omnes plagas ejus.

Ant. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite et videte, si est dolor sicut dolor meus. *Psalmus* 141.

Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum ,* et tu cognovisti semitas meas .

In via hac, qua ambulam , * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram , et videbam , * et non erat qui cognosceret me. Periit fuga a me , * et non est qui requirat animam meam .

Clamavi ad te Domine , * dixi : Tu es spes mea, portio mea in terra viventium .

Intende ad deprecationem meam ,* quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me , * quia confortati sunt super me .

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo : * me expectant justi , donec retribuas mihi .

Ant. O vos omnes , qui transitis per viam , attendite et videte , si est dolor sicut dolor meus .

Capitulum. *Isaiæ 53.*

Christus vulneratus est propter iniquitates nostras , attritus est propter scelera nostra , cujus livore sanati sumus . *Hymnus* .

Pange lingua gloriosi
Lauream certaminis ,
Et super Crucis trophæo
Dic triumphum nobilem :
Qualiter Redemptor Orbis
Immolatus vicerit.
De Parentis protoplasti
Fraude Factor condolens ,
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit ;
Ipse lignum tunc notavit ,
Damna ligni ut solveret .

Hoc opus nostræ salutis
Ordo depoposcerat,
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret,
Et medelam ferret inde,
Hostis unde læserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, Orbis Conditor,
Atque Ventre Virginali
Carne amictus prodiit.
Vagit infans inter arcta
Conditus præsepia:
Membra pannis involuta
Virgo Mater alligat:
Et Dei manus, pedesque,
Stricta cingit fascia.
Sempiterna sit beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque,
Par decus Paraclito:
Unius Trinique nomen
Laudet Universitas. Amen.

℣. Videbunt in quem transfixerunt.

℟. Et dolebunt super eum, ut in morte primogeniti.

Ad Magnificat Ant. Dum in Cruce penderet Unigenitus Dei Filius, et ab omnibus subsannaretur, Mater ejus Virgo Maria ipsum verum Deum et hominem condolens venerabatur.

Oratio.

Deus, qui Unigeniti Filii tui passione, et per quinque Vulnera ejus sanguinis effusione humanam naturam peccato perditam reparasti: tribue nobis, quæsumus; ut qui ab eo suscepta Vul-

nera veneramur in terris, ejusdem pretiosissimi Sanguinis fructum consequi mereamur in cœlis. Per eumdem Dominum.

In Quadrag. fit commem. Feriæ.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum in Cruce confixum, quinque plagis vulneratum, * Venite adoremus.

Ps. Venite exultemus.

Hymn. Pange lingua, *ut in* 1. *Vesp.*

In primo Nocturno.

Ant. Quis est, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?

Psalmus 10.

In Domino confido, quomodo dicitis animæ meæ: * Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, dextruxerunt:* justus autem quid fecit?

Dominus in templo santo suo, * Dominus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum, et impium:* qui autem diligit iniquitatem odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. Quis est, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?

Ant. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

Psalmus 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Ant. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

Ant. Torcular calcavi solus, et de Gentibus non est vir mecum.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitudo ejus; * orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum, * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino, * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Iacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales, * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis et potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales, * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Ant. Torcular calcavi solus, et de Gentibus non est vir mecum.

℣. Foderunt manus meas, et pedes meos.

℟. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

De Isaia Propheta.

Lectio i. *Cap.* 53

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor; et vidimus eum et non erat aspectus, et desideravimus eum: despectum et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem et quasi absconditus vultus ejus et despectus, unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. Et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, et livore ejus sanati sumus.

℟. Gratificavit nos Deus in dilecto Fi-

lio suo : * In quo habemus redemptionem per Sanguinem ejus in remissionem peccatorum.

℣. Ecce venit plenitudo temporis, in quo misit Deus Filium suum in terras. In quo.

Lectio ii.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit, et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, et non aperuit os suum; sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia et de judicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate.

℟. Nos, qui aliquando eramus longe, facti sumus prope per Sanguinem Iesu Christi: * Ipse est pax nostra, qui fecit utraque unum.

℣. A Domino factum est istud, et est mirabile in oculis nostris. Ipse est.

Lectio iii. *Cap. 63.*

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suæ. Ego, qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi

solus, et de Gentibus non est vir mecum calcavi eos in fuorore meo, et conculcavi eos in ira mea, et aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, et omnia indumenta mea inquinavi; dies enim ultionis in corde meo, annus Redemptionis meæ venit: circumspexi, et non erat auxiliator: quæsivi, et non fuit qui adjuvaret.

℟. In primogenito ex mortuis complacuit omnem plenitudinem divinitatis inhabitare, et per eum reconciliari omnia in ipsum, * Pacificans per Sanguinem Crucis ejus, sive quæ in cœlis, sive quæ in terris sunt.

℣. Ipse est caput corporis Ecclesiæ, in omnibus primatum tenens. Pacificans per Sanguinem.

Gloria Patri. Pacificans.

In secundo Nocturno.

Ant. Foderunt manus meas, et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Psalmus 21.

Deus Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem et non exaudies; * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israel.

In te speraverunt patres nostri, * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me deriserunt me: *

locuti sunt labiis, et moverunt caput.
Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.
Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meæ. In te projectus sum ex utero.
De ventre matris meæ Deus meus es tu: * ne discesseris a me.
Quoniam tribulatio proxima est; * quoniam non est qui adjuvet.
Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.
Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens, et rugiens.
Sicut aqua effusus sum: * et dispersa sunt omnia ossa mea.
Factum est cor meum tanquam cera liquescens * in medio ventris mei.
Aruit tanquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.
Quoniam circumdederunt me canes multi, * concilium malignantium obsedit me.
Foderunt manus meas, et pedes meos; * dinumeraverunt omnia ossa mea.
Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me: * diviserut sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.
Tu autem Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me: * ad defensionem meam conspice.
Erue a framea Deus animam meam, * et de manu canis unicam meam.
Salva me ex ore leonis, * et a cornibus unicornium humilitatem meam.
Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio Ecclesiæ laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum:* universum semen Iacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel; * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem sua a me, * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna :*vota mea reddam in conspectu timentium eum

Edent pauperes, et saturabuntur, et laudabunt Dominum qui requirunt eum:* vivent corda eorum in sæculum sæculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum * universi fines terræ.

Et adorabunt in conspectu ejus * universæ familiæ Gentium.

Quoniam Domini est regnum, * et ipse dominabitur Gentium.

Manducaverunt, et adoraverunt omnes pingues terræ:* in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet, * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura, * et annuntiabunt cœli justitiam ejus populo, qui nascetur, quem fecit Dominus.

Ant. Foderunt manus meas, et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ant. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.

Psalmus 65.

Jubilate Deo omnis terra: psalmum dicite nomini ejus: * date gloriam laudi ejus.

Dicite Deo: quam terribilia sunt opera tua Domine! * in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nomini tuo.

Venite, et videte opera Dei: * terribilis in consiliis super filios hominum:

Qui convertit mare in aridam in flumine pertransibunt pede: * ibi lætabimur in ipso.

Qui dominatur in virtute sua in æternum, oculi ejus super Gentes respiciunt: * qui exasperant, non exaltentur in semetipsis.

Benedicite Gentes Deum nostrum, * et auditam facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam ad vitam, * et non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos Deus: * igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro: * imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem et aquam, * et eduxisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum * in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: * offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, et narrabo, omnes qui timetis Deum, * quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamavi, * et exaltavi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus, * et attendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amovit orationem meam, et misericordiam suam a me.

Ant. A planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas.

Ant. Vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, nec fota oleo.

Psalmus 75.

Notus in Iudæa Deus: * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum, * scutum, gladium, et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum: * et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua, Deus Iacob, * dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo auditum fecisti judicium: * terra tremuit, et quievit.

Cum exurgeret in judicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi, * et reliquiæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro * omnes, qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili et ei, qui aufert spiritum

principum, * terribili apud reges terræ.
Ant. Vulnus, et livor, et plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, nec fota oleo.
℣. Vere languores nostros ipse tulit.
℟. Et dolores nostros ipse portavit.
De Sermone S. Bernardi Abbatis.
Lib. de Pass. Domini, Cap 41.
Lectio iv.

Captus est Iesus post plurimas illusiones tam Iudæorum, quam Gentium post Sanguinis plures effusiones: clavis immitibus manibus simul, et pedibus perforatur, et configitur ligno Crucis Salvator noster mitissimus Iesus. Intuere, et respice rosam Passionis sanguineæ quomodo rubet in indicium ardentissimæ charitatis. Contendunt passio, et charitas: ista, ut plus ardeat; illa, ut plus rubeat.

℟. Per mortem dextruxit Iesus eum, qui mortis habebat imperium, * Ut liberaret eos, qui timore mortis obnoxii erant servituti. ℣. Unde debuit per omnia fratribus assimilari, ut misericors fieret. Ut liberaret.

Lectio v.

Vide quomodo hoc flore rosæ floruerit optima vitis nostra rubicundus Iesus. Vide totum corpus, sicubi rosæ sanguineæ florem non invenias. Inspice manum unam et alteram, si florem rosæ non invenias in utraque. Inspice pedem unum et alterum, nunquid non rosei? Inspice lateris aperturam, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrubea sit, propter mixturam aquæ; quia, sicut narrat Evangelista, cum unus militum lan-

cea latus ejus perforasset, exivit Sanguis, et aqua.

℞. Per hominem mors, et per hominem resurrectio mortuorum: * Et sicut in Adam omnes peccaverunt, ita in Christo omnes vivificabuntur.

℣. Novissime autem inimica destruetur mors. Et sicut.

Ex eodem D. Bernardo, Sermone de Passione Domini.

Lectio vi.

Respice, Domine Sancte Pater, de Sanctuario tuo, et de excelso Cœlorum habitaculo: et intuere hanc sacrosanctam Hostiam, quam tibi offert magnus Pontifex noster, sanctus Puer tuus Dominus Iesus, pro peccatis fratrum suorum, et esto placabilis super multitudine malitiæ nostræ. Cognosce Pater tunicam filii tui Ioseph: Heu! fera pessima devoravit eum, et conculcavit in furore suo vestimentum ejus. Ecce quinque scissuras lamentabiles in eo reliquit.

℞. Videmus Iesum propter passionem mortis gloria, et honore coronatum: * Ut pro omnibus gustaret mortem.

℣. Decebat eum, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum per passionem consummari. Ut pro omnibus. Gloria Patri. Ut pro omnibus.

In tertio Nocturno.

Ant. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum?

Psalmus 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomi-

ni ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium dæmonia: * Dominus autem cœlos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia, et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriæ Gentium, afferte Domino gloriam et honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorate Dominum in atrio santo ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Lætentur cœli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus: * gaudebunt campi, et omnia quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit, * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, * et populos in veritate sua.

Ant. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum?

Ant. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant.

Psalmus 96.

Dominus regnavit, exultet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circuitu ejus: * justitia, et judicium correctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.
Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, et commota est terra.
Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini, * a facie Domini omnis terra:
Annuntiaverunt cœli justitiam ejus, * et viderunt omnes populi gloriam ejus.
Confundantur omnes, qui adorant sculptilia, * et qui gloriantur in simulacris suis.
Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, et lætata est Sion.
Et exultaverunt filiæ Iudæ * propter judicia tua Domine.
Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes Deos.
Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.
Lux orta est justo, * et rectis corde lætitia.
Lætamini justi in Domino, * et confitemini memoriæ sanctificationis ejus.
Ant. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant.
Ant. In amaritudine sermo meus est, et manus plagæ meæ aggravata est super gemitum meum.

Psalmus 97.

Cantate Domino canticum novum, * quia mirabilia fecit.
Salvavit sibi dextera ejus, * et brachium sanctum ejus.
Notum fecit Dominus salutare suum: *

in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiæ suæ,* et veritatis suæ domui Israel.

Viderunt omnes termini terræ * salutare Dei nostri.

Iubilate Deo omnis terra: * cantate, et exultate, et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara, et voce psalmi: in tubis ductilibus, et voce tubæ corneæ.

Iubilate in conspectu Regis Domini:* moveatur mare, et plenitudo ejus: orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a conspectu Domini: * quoniam venit judicare terram.

Iudicabit orbem terrarum in justitia,* et populos in æquitate.

Ant. In amaritudine sermo meus est, et manus plagæ meæ aggravata est super gemitum meum.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. ℟. Attritus est propter scelera nostra.

Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem.

Lectio vii. *Cap.* 19.

In illo tempore: Sciens Iesus, quia omnia jam consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Lib. 12. Comment. in Joann.

Cum ab immanibus Iudæis omnis in Christum expleta esset impietas, nec quidquam jam ad summam crudelitatem

reliquum esset, ad extremum Caro Christi Sanctissima proprium quiddam, ac naturale rursus patitur. Multis enim, ac variis doloribus exsiccata, siti torquetur. Graves siquidem dolores magnam ad sitim commovendam vim habent, naturali quodam, et inexplicabili calore humidum consumentes, et igneis ardoribus præcordia urentes.

℟. Manifestata est gratia Dei per illuminationem Salvatoris nostri Iesu Christi, * qui dextruxit mortem, illuminavit autem vitam in incorruptionem.

℣. Liberavit, et vocavit nos vocatione sua sancta per gratiam, quæ data est nobis in Christo. Qui dextruxit.

Lectio vii.

Consummatum esse ait impietatis Iudaicæ modum, et impotentem sæviendi animum. Quid enim Iudæi intentatum reliquerunt aut quid non extremæ crudelitatis adhibuerunt? Quod supplicii, aut contumeliæ genus prætermiserunt? Quamobrem jure, consummatum est, ait; sed hora jam eum ad prædicandum spiritibus, qui apud inferos erant, invitante. Advenit enim, ut mortuorum, ac vivorum dominaretur; ipsam pro nobis mortem suscepit, communem hanc naturæ passionem sustinuit in carne sua. * Cum autem Iesum caput inclinasse comperissent, et jam eum expirasse putarent, frustra ejus crura confringi existimant; sed cum adhuc mortuum esse nonnihil diffiderent, lancea latus ejus perfodiunt, unde cruor aquæ mixtus scaturiit, quod Eulogiæ mysticæ, et sancti baptismatis imago quædam erat, atque primitiæ.

Christi enim est vere, et a Christo sanctum baptisma et mysticæ Eulogiæ vis ex sancta nobis carne prodiit.

℟. Dignus es Domine accipere librum et aperire signacula ejus, quoniam occisus es, et redemisti nos Deo * In Sanguine tuo.

℣. Fecisti enim nos Deo nostro regnum, et Sacerdotes. In Sanguine tuo. Gloria Patri. In Sanguine tuo.

In Quadrag. Lectio 9. legitur de Homilia Feriæ occurrentis.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Ant. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Ant. Alligavit Dominus plagam populi sui, et percussuram ejus sanavit.

Ant. Omnis qui transibit, stupebit super omnes plagas ejus.

Ant. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite et videte, si est dolor sicut dolor meus.

Capitulum. *Isaiæ 53.*

Christus vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus.

Hymnus.

Lustra sex qui jam peregit,
Tempus implens corporis,
Sponte libera Redemptor,
Passioni deditus,
Agnus in Crucis levatur

Immolatus stipite.
Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, lancea
Mite corpus perforarunt:
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavantur flumine!
Crux fidelis, inter omnes
Arbor una nobilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, germine:
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sustinent.
Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas;
Et superni membra Regis
Tende miti stipite.
Sola digna tu fuisti
Ferre mundi victimam;
Atque portum preparare
Arca mundo naufrago,
Quam sacra cruor perunxit
Fusus Agni corpore.
Sempiterna sit beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque;
Par decus Paraclito:
Unius Trinique nomen
Laudet Universitas. Amen.
℣. Videbunt, in quem transfixerunt.
℟. Et dolebunt super eum, ut in morte Primogeniti.

Ad Benedictus, Antiphona.

Unus militum lancea latus ejus ape ruit, et continuo exivit Sanguis, et aqua

Oratio.

Deus, qui Unigeniti Filii tui passione, et per quinque Vulnera ejus, Sanguinis effusione humanam naturam peccato perditam reparasti: tribue nobis, quæsumus; ut qui ab eo suscepta Vulnera veneramur in terris, ejusdem pretiosissimi Sanguinis fructum consequi mereamur in cœlis. Per eumdem Dominum.

Deinde fit commemoratio feriæ, si venerit in Quadragesima.

Ad Primam, Antiphona.

Vere languores nostros, *ut supra ad Laudes.*

Ad Absolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonæ: Tradidit Christus. *ut infra.*

Ad Tertiam, Antiphona.

Ipse autem, *Capitul.* Christus vulneratus est, *ut supra.*

℣. *br.* Foderunt manus meas, * Et pedes meos. Foderunt. ℣. Dinumeraverunt omnia osia mea. Et pedes. Gloria Patri: Fuderunt:

℣. O vos omnes, qui transitis per viam ℟. Attendite, et videte dolorem meum.

Ad Sextam, Antiphona:

Alligavit Dominus.

Capitulum *Isaiæ 50.*

Faciem meam non averti ab increpantibus, et conspuentibus in me. Dominus Deus auxiliator meus, et ideo non sum confusus.

℟. *br.* Vere languores nostros * Ipse tulit. Vere. ℣. Et dolores nostros ipse portavit. Ipse tulit. Gloria Patri. Vere languores.

℣. Disciplina pacis nostrae super eum.
℟. Et livore ejus sanati sumus.
Ad Nonam, Ant. O vos omnes.
Capitulum. *Isaiæ* 53.
Tradidit Christus in morte animam suam, et cum sceleratis reputatus est, et ipse peccata multorum tulit, et pro trasgressoribus rogavit.
℟. *brev.* Ipse vulneratus est * Propter iniquitates nostras. Ipse ℣. Attritus est propter scelera nostra. Propter. Gloria Patri. Ipse vulneratus.
℣. Oblatus est, quia ipse voluit.
℟. Et non aperuit os suum.
Ad Vesperas Antiphonæ, Psalmi, Capitulum, Hymnus, & ℣. ut in primis Vesperis.
Ad Magnificat, Antiphona.
Ego sum vestra Redemptio: manus meæ, quæ vos fecerunt, clavis confixæ sunt, propter vos flagellis cæsus sum, spinis coronatus sum, aquam petii pendens, et acetum porrexerunt, in escam meam fel dederunt, et in latus lanceam mortuus et sepultus, resurrexi: vobiscum sum, et vivo in æternum.
Oratio. Deus, qui Unigeniti, *ut supra in Laudibus.*
In Quadrages. fit com. fer. occurr.
SECUNDA EX SEXTIS FERIIS MENSIS MARTII
In Festo Sacratissimæ Spineæ Coronæ D. N. IESU CHRISTI.
Duplex majus.
Ad Vesper. Ant. Dilectus meus candidus, *cum reliquis de Laudibus.*
Psalm. Dixit Dominus *cum reliquis de Dominica, & loco ultimi, Ps.*

Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum. *Cant. 3.*

Egredimini, et videte, filiæ Sion, regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua.

Hymnus.

Exite Sion Filiae,
Regis pudicæ virgines:
Christi Coronam cernite,
Quam mater ipsa texuit.

Horret revulsis crinibus
Spinis cruentatum caput:
Et vultus ille decolor
Mortem propinquam respicit.

Quæ terra sulcis invia,
Dumis rigens, et sentibus
Lugubre munus protulit?
Quæ sæva messuit manus?

Christi rubescens Sanguine
Aculeos mutat rosis,
Palmamque vincens fructibus,
Spina est triumphis aptior.

Culpis satæ mortalium
Te, Christe, spinæ vulnerant;
Evelle nostras cordibus,
Tuasque nostris insere:

Virtus, honor, laus, gloria,
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In sæculorum sæcula.

Amen.

℣. Plectentes Coronam de spinis.

℟. Posuerunt super caput ejus.

Ad Magnificat, Antiphona.

Egredimini, et videte, filiæ Sion, regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua, parans crucem Salvatori suo.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut qui in memoriam Passionis Domini nostri Iesu Christi Coronam ejus Spineam veneramur in terris; ab ipso gloria, et honore coronari mereamur in Cœlis. Qui tecum vivit, et regnat.

Postea fit commemoratio Feriæ.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum Regem spinis coronatum * Venite adoremus.

Psalmus, Venite, exultemus.

Hymnus, Exite, Sion filiæ, *ut supra in Vesperis.*

In primo Nocturno.

Ant. Erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, et fructum suum dabit in tempore suo.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiæ non sedit.

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo.

Et folium ejus non defluet, * et omnia quæcumque faciet prosperabuntur.

Non sic impii, non sic; * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terræ.

Ideo non resurgent impii in judicio, * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum, * et iter impiorum peribit.

Ant. Erit tamquam lignum, quod plan

tatum est secus decursus aquarum, et fructum suum dabit in tempore suo.

Ant. Convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt Reges terræ, et principes convenerunt in unum * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum, * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis, irridebit eos, * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentes hæreditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui judicatis terram.

Servite Domino in timore, * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Ant. In tribulatione dilatasti mihi.

Psalmus 4.

Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exandi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam:

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Ant. In tribulatione dilatasti mihi.

℣. Gloria, et honore coronasti eum Domine.

℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

De Isaia Propheta.

Lectio i. *Cap. 55*

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est

species ei, neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum, despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem et quasi absconditus vultus ejus, et despectus; unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit: et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, et livore ejus sanati sumus.

℟. Maledicta terra in opere hominis * Spinas, et tribulos germinavit Christo.

℣. Quia comedit Adam de ligno, ex quo praeceperat Deus, ne comederet. Spinas, et tribulos.

Lectio ii.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit: et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, et non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia, et de judicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum.

℟. Apparuit Moysi Dominus in flamma ignis de medio rubi; * Et videbat, quod rubus arderet, et non combureretur.

℣. Dixit ergo Moyses, vadam, et videbo visionem hanc magnam. Et videbat.

Lectio iii.

Et dabit impios pro sepultura, et divites pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum, et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo, quod laborabit anima ejus, videbit, et saturabitur: in scientia sua justificabit justus servus meus multos et iniquitates eorum ipse portabit.

℟. Ecce ignis, et ligna, Deus providebit sibi * Victimam holocausti.

℣. Levavit Abraham oculos suos, viditque post tergum arietem inter vepres haerentem. Victimam. Gloria Patri. Victimam.

In secondo Nocturno.

Ant. Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti me.

Psalmus 5.

Verba mea auribus percipe Domine,* intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ,* Rex meus, et Deus meus,

Quoniam ad te orabo,* Domine, mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi, et videbo,* quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus,* neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem,* perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum abomi-

nabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam, * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in justitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas, * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, * judica illos Deus:

Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos. * quoniam irritaverunt te Domine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in æternum exultabunt, et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Ant. Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti me.

Ant. Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum.

Psalmus 8.

Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super cælos.

Ex ore infantium, et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum, et ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera di-

gitorum tuorum: * lunam, et stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves, et boves universas, insuper et pecora campi

Volucres cæli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Ant. Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria, et honore coronasti eum.

Ant. Peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent justum.

Psalmus 10.

In Domino confido: quomodo dicitis animæ meæ: * Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt:* justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo. * Dominus in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum, et impium:* qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit, * æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. Peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent justum.

℣. Posuisti Domine super caput ejus.

℟. Coronam de lapide pretioso.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Serm. 2. in Epiph. Domini.

Lectio iv.

Egredimini filiæ Sion, vobis dicimus filiæ Sion, animæ sæculares, debiles, delicatæ, filiæ, et non filii, in quibus nihil est fortitudinis, nihil est virilis animi. Egredimini de sensu carnis ad intellectum mentis, de servitute carnalis concupiscentiæ ad libertatem spiritualis intelligentiæ. Egredimini de terra vestra, et de cognatione vestra, et de domo patris vestri, et videte regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua in corona paupertatis, in corona miseriæ siquidem coronatus est, et a noverca sua corona spinea, corona miseriae, coronandus a familia sua corona justitiae, quando exibunt Angeli, et tollent de regno ejus omnia scandala, quando veniet ad judicium cum senioribus populi sui, cum pugnabit pro eo orbis terrarum adversus insensatos. Coronat eum et Pater corona gloriae, sicut ait Psalmista: Gloria et honore coronasti eum Domine. Videte eum filiae Sion in diademate, quo coronavit eum mater sua.

℟. Cum apparuerit Princeps pastorum, quo percusso dispersæ sunt oves gregis, Percipiemus immarcescibilem gloriæ coronam.

℣. Cum fecerit grande convivium, ut ostendat divitias gloriæ regni sui. Percipiemus.

Serm. 42. in Cantica. Lectio v.

Ego, Fratres, ab ineunte mea conversione pro acervo meritorum, quæ mihi deesse sciebam, mihi fasciculum collectum ex omnibus anxietatibus, et amaritudinibus Domini mei colligare, et inter ubera mea collocare curavi. Memoriam abundantiæ suavitatis horum eructabo, quoad vixero; in æternum non obliviscar miserationes istas, quia in ipsis vivificatus sum. Mihi hic salutaris fasciculus servatus est: nemo tollet eum a me, inter ubera mea commorabitur. Hæc meditari dixi sapientiam; in his justitiæ mihi perfectionem constitui: in his plenitudinem scientiæ, in his divitias salutis, in his copias meritorum. Ex his mihi interdum potus salutaris amaritudinis; ex his rursum suavis unctio consolationis. Hæc me erigunt in adversis, in prosperis reprimunt, et inter læta tristiaque vitæ præsentis via regia incedenti tutum præbent utrobique ducatum, hic inde mala imminentia propulsando. Hæc mihi conciliant mundi Judicem, dum tremendum potestatibus, mitem humilemque figurant, dum non solum placabilem, sed et imitabilem repræsentant eum, qui inaccessibilis est principatibus, terribilis apud reges terræ.

℟. Accepit regnum decoris, * Et diadema speciei.

℣. Deus exaltavit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. Et diadema speciei.

Lectio vi.

Hæc propterea mihi in ore, frequenter, sicut vos scitis, hæc in corde semper, sicut Deus scit, hæc stylo meo admodum familiaria, sicut apparet, hæc mea sublimior interim philosophia, scire Iesum, et hunc Crucifixum. Non requiro, sicut sponsa, ubi cubet in meridie, quem lætus amplector mea inter ubera commorantem. Non requiro, ubi pascat in meridie, quem intueor Salvatorem in Cruce. Illud sublimius, istud suavius: panis illud, hoc lac: hoc viscera reficit parvulorum, hoc replet ubera matrum, et ideo inter ubera mea commorabitur. Hunc et vos, dilectissimi, tam dilectum fasciculum colligite vobis, hunc medullis inserite cordis, hoc munite aditum pectoris, ut et vobis inter ubera commoretur. Si enim ante oculos habueritis quem portatis, pro certo videntes angustias Domini, levius vestras portabitis, ipso auxiliante Ecclesiæ sponso, qui est super omnia Deus benedictus in sæcula. Amen.

℟. Arcam de lignis Sethim deaurabis auro mundissimo intus, et foris: * Faciesque supra coronam auream per circulum.

℣. Pones in arca testificationem, quam dabo tibi. Faciesque.

Gloria Patri. Faciesque.

In tertio Nocturno.

Ant. Ingressus sine macula, et operatus justitiam coronatus est in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, et operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Ant. Ingressus sine macula, et operatus justitiam coronatus est in monte sancto tuo.

Ant. Super caput ejus coronam de lapide pretioso posuisti Domine.

Psalmus 20.

Domine in virtute tua lætabitur rex, * et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei, * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis; * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te, * et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo: * gloriam, et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino, * et misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes, * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala; * cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus, et psallemus virtutes tuas.

Ant. Super caput ejus coronam de lapide pretioso posuisti Domine.

Ant. Adversus eos, qui tribulant me, impinguasti in oleo caput meum.

Psalmus 22.

Dominus regit me, et nihil mihi deerit: * in loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiæ * propter nomen suum.

Nam, et si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala, * quoniam tu mecum es.

Virga tua, et baculus tuus, ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum,* et calix meus inebrians quam præclarus est.
Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitæ meæ.
Et ut inhabitem in domo Domini* in longitudinem dierum.
Ant. Adversus eos, qui tribulant me, impinguasti in oleo caput meum.
℣. Corona aurea super caput ejus.
℟. Expressa signo sanctitatis.

Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem.

Lectio vii. *cap.* 19.

In illo tempore: Apprehendit Pilatus Iesum, et flagellavit. Et milites plectentes Coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Ex Serm. 50. de Diversis.

Videte, filiæ Sion, regem Salomonem: Non dicit Ecclesiasten, aut Ididam. Nam et his nominibus appellatus est rex ille: et significat Iesum Christum nostrum verum Salomonem, qui est Salomon, idest pacificus in exilio: Ecclesiastes, idest, concionator in judicio; Idida idest, dilectus Domini in regno, tibique rex. In exilio mansuetus, in judicio justus in regno gloriosus: In exilio amabilis, in judicio terribilis, in regno admirabilis. In diademate, quo coronavit eum mater sua. Est autem hæc corona misericordiæ, et in hac imitabilis. Coronabit eum et noverca sua corona miseriæ et in hac contemptibilis. Synagogam loquor, quæ se ei non matrem exhibuit, sed novercam.

*

℟. Facies altare ad adolendum thimiama de lignis Sethim: * Faciesque ei coronam aureolam per gyrum.

℣. Ponesque altare contra velum coram propitiatorio. Faciesque.

Lectio viii.

Coronabit eum familia sua corona justitiæ, et in hac terribilis; coronat eum Pater suus corona gloriæ, et in hac desiderabilis. Videant ergo eum peccatores in corona miseriæ, idest, spinea, et compungantur; videant eum filiæ Sion, animæ affectuosæ, in corona misericordiæ, et imitentur: videbunt eum impii in corona justitiæ, et peribunt; videbunt eum sancti in corona gloriæ, et perpetualiter gaudebunt. Coronantur quidem et alii imitatores ipsius, sed hoc ex industria adjuti per gratiam. Solus iste a matre coronatus est quia solus, cum ordinatis affectionibus tamquam sponsus e thalamo processit ex utero matris.

℟. Christus sciens dolorem, et infirmitatem, spinis coronatus, * Ipse est, qui coronat vos in misericordia, et miserationibus.

℣. Vulneratus propter iniquitates nostras, attritus propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

Lectio ix. legitur de Homil. Feriæ.

Deinde dicitur, Te Deum.

AD LAUDES

Et per Horas, Antiphona.

Dilectus meus candidus, et rubicundus, comæ capitis ejus sicut purpura regis vincta canalibus.

Psalmus, Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica*.

Ant. Requievit super eum spiritus timoris Domini: Corona sapientiæ, et exultationis decoravit illum.

Ant. Induit eum Dominus vestimentis salutis, et indumento justitiæ, quasi sponsum decoratum corona.

Ant. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.

Ant. Rex æternæ gloriæ pro nobis coronatus, benedicet coronæ anni benignitatis suæ.

Capitulum. *Cant.* 3.

Egredimini, et videte, filiæ Sion, regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua.

Hymnus.

Legis figuris pingitur,
Christi Corona nobilis
Implexa spinis victima,
Ardensque testatur rubus.

Arcam Corona cinxerat,
Mensæque sacrum circulum,
Aramque thure fumidam,
Corona nectit ambiens.

Christi dolorum conscia
Salve Corona gloriæ,
Gemmis, et auro pulchrior,
Vincens coronas siderum.

Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri, cum Filio,
Sancto simul Paraclito
In sæculorum sæcula.
Amen.

℣. Eris Corona gloriæ in manu Domini.
℟. Et diadema regni in manu Dei tui.

Ad Benedictus, Antiphona.

Exivit Iesus portans spineam Coronam et purpureum vestimentum.

Oratio, Præsta quæsumus, *ut supra in Vesperis.*

Postea fit commem. Feriæ occurr.

Ad Primam, Antiph. Dilectus meus, *ut supra ad Laudes.*

Ad Absolutionem Capituli dicitur Capit. Nonæ. In die illa.

Ad Tertiam, Antiph. Requievit.

Capitul. Egredimini *ut in Laudib.*

℞. *br.* Eris Corona gloriæ * In manu Domini. Eris Corona.

℣. Et diadema regni in manu Dei tui. In manu Domini.

Gloria Patri. Eris.

℣. Gloria, et honore coronasti eum Domine.

℞. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ad Sextam Ant. Induit eum.

Capitulum. *Apoc.* 6.

Vidi, et ecce equus albus, et qui sedebat super illum, habebat arcum, et data est ei corona, et exivit vincens, ut vinceret.

℞. *br.* Gloria, et honore * Coronasti eum Domine. Gloria, et honore.

℣. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Coronasti.

Gloria Patri. Gloria, et honore.

℣. Tuam Coronam adoramus, Domine.

℞. Tuam gloriosam recolimus Passionem

Ad Nonam, Ant. Rex æternæ gloriæ.

Capitulum. *Isaiæ* 28.

In die illa erit Dominus exercituum corona gloriæ, et sertum exultationis residuo populi sui.

℟ *br*. Tuam Coronam * Adoramus Domine, tuam Coronam.
℣. Tuam gloriosam recolimus Passionem. Adoramus.
Gloria Patri. Tuam Coronam.
℣. Plectentes Coronam de spinis.
℟. Posuerunt super caput ejus.
In II. Vesperis omnia ut in primis.
Ad Magnificat, Antiphona.
Et genu flexo ante eum, illudebant ei dicentes: Ave Rex Iudæorum, et expuentes in eum, acceperunt arundinem et percutiebant caput ejus.
Postea fit commem. Feriæ.

DIE VIII. MARTII.

In festo S. Ioannis de Deo, Confess.
Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea quæ hic assignantur.

Oratio.

Deus, qui beatum Ioannem, tuo amore succensum, inter flammas innoxium incedere fecisti, et per eum Ecclesiam tuam nova prole fœcundasti; præsta, ipsius suffragantibus meritis, ut igne charitatis tuæ vitia nostra curentur, et remedia nobis æterna proveniant. Per Dominum.

Et fit commem. S. Thomæ, etsi in Quadragesima venerit.

In primo Nocturno, in Quadragesima, Lectiones de libro Ecclesiastici. Beatus vir *de Communi Confessoris non Pontificis secundo loco, alias de Scriptura occurrente.*

In ii. Noctur. *Lectio iv.*

Joannes de Deo ex catholicis, piisque parentibus in oppido Montis Majoris junioris Regni Lusitaniæ natus, quam sublimiter in sortem Domini fuerit electus, insuetus splendor super ejus domo refulgens, sonitusque æris campani sua sponte emissus ab ipso ejus nativitatis tempore non obscure prenunciarunt.. A laxiori vivendi ratione, divina operante virtute, revocatus, magnæ sanctitatis exhibere specimen cœpit, et ob auditam prædicationem verbi Dei sic ad meliora se excitatum sensit, ut jam ab ipso sanctioris vitæ rudimento consummatum aliquid, perfectumque visus sit attigisse. Bonis omnibus in pauperes carceribus inclusos erogatis, admirabilis pœnitentiæ, suique ipsius contemptus cuncto populo spectaculum factus, a plerisque, ceu demens, graviter afflictus, in carcerem amentibus destinatum conjicitur. At Ioannes cœlesti charitate magis incensus, gemino amplo valetudinario ex piorum eleemosynis in Civitate Granatensi extructo jactoque novi Ordinis fundamento, Ecclesiam nova prole fœcundavit Fratrum Hospitalitatis infirmis præclaro animarum, corporumque profectu inservientium et longe, lateque per orbem diffusorum.

℟. Honestum fecit.

Lectio v.

Pauperibus ægrotis, quos propriis quandoque humeris domum deferebat, nulla re ad animæ, corporisque salutem proficua deerat. Effusa quoque extra nosocomium charitate, indigentibus mulieribus viduis, et præcipue virginibus pe-

riclitantibus clam alimenta subministrabat, curamque indefessam adhibebat, ut carnis concupiscentiam a proximis hujusmodi vitio inquinatis exterminaret. Cum autem maximum in regio Granatensi valetudinario excitatum fuisset incendium, Ioannes impavidus prosilit in ignem, huc illuc discurrens, quousque tum infirmos humeris exportatos, tum lectulos e fenestris projectos ab igne vindicavit, ac per dimidiam horam inter flammas, jam in immensum succrescentes, versatus, exinde divinitus incolumis, universis civibus admirantibus, exivit, in schola charitatis edocens, segniorem in eum fuisse ignem, qui foris usserat, quam qui intus accenderat.

℟. Amavit eum.

Lectio vi.

Multiplici asperitatum genere, demississima obedientia, extrema paupertate, orandi studio, rerum divinarum contemplatione, ac in beatam Virginem pietate mirifice excelluit, et lacrymarum dono enituit. Denique gravi morbo correptus, omnibus Ecclesiæ Sacramentis rite, sancteque refectus, viribus licet destitutus, propriis indutus vestibus e lectulo surgens, ac provolutus in genua manu et corde Christum Dominum e cruce pendentem perstringens, octavo Idus Martii anno millesimo quingentesimo quinquagesimo obiit in osculo Domini: quem etiam mortuus tenuit, nec dimisit et in eadem corporis constitutione sex circiter horas, quousque inde dimotus fuisset, tota civitate inspectante, mirabiliter permansit, odorem mire fragran-

tem diffundens. Quem ante et post obitum plurimis miraculis clarum, Alexander octavus Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit.

℟. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio iii. *Cap. 22. d.*

In illo tempore: Accesserunt ad Iesum Pharisaei: et interrogavit eum unus ex eis Legis doctor, tentans eum: Magister, quod est mandatum magnum in Lege? Et reliqua.

Homilia S. Ioannis Chrysostomi.

Homil. 72. in Matth.

Sadducaeis confusis, Pharisaei rursus aggrediuntur: cumque quiescere oporteret, decertare voluerunt; et Legis peritiam profitentem praemittunt, non discere, sed tentare cupientes; ac ita interrogant? Quodnam primum mandatum in Lege sit. Nam cum primum illud sit: Diliges Dominum Deum tuum: putantes causas sibi allaturum ad mandatum hoc corrigendum, aliquid addendo, quoniam Deum se faciebat, hoc modo interrogant: Quid igitur Christus? Ut ostendat idcirco ad haec eos devenisse, quia nulla in eis esset charitas, sed invidiae livore tabescerent: Diliges, inquit, Dominum Deum tuum: hoc primum et magnum mandatum est. Secundum autem simile huic: Diliges proximum tuum sicut te ipsum.

℟. Iste est qui ante. *Lectio viii.*

Quamobrem simile est huic? quoniam hoc illud inducit, et ab illo rursus

munitur. Quicunque enim malè agit, odio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus: Dixit insipiens in corde suo: Non est Deus. Deinde sequitur: Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in studiis suis. Et iterum: Radix omnium malorum avaritia est: quam quidam appetentes, erraverunt a fide. Et, Qui diligit me, mandata mea servabit: quorum caput et radix est, Diliges Dominum Deum tuum, et proximum tuum, sicut teipsum.

℟. Sint lumbi vestri.

Si hoc Festum venerit in Quadragesima, ix Lectio legitur de Homilia Feriæ occurrentis, et de ea fit commemoratio.

Lectio ix.

Si ergo diligere Deum, diligere proximum est: (nam si diligis me, o Petre, inquit, pasce oves meas:) si etiam dilectio proximi facit ut mandata custodias: merito ait in his totam Legem, et Prophetas pendere. Et quemadmodum in superioribus, cum de resurrectione interrogaretur, plus docuit quam tentantes petebant: sic in hoc loco de primo interrogatus mandato: secundum etiam non valde quam primum inferius, sponte attulit: secundum enim est primo simile: Ita occulte insinuavit, odio illos ad quaerendum incitari. Charitas enim, inquit, non aemulatur. Te Deum laudamus.

S. Anselmi Episc. Lucani, et Conf.
Duplex minus.
Pro Civitate, et Diœcesi.
Officium de Com. Conf. Pont. præter ea, quæ sequuntur.

ORATIO.

Da, quæsumus, omnipotens Deus, ut beati Anselmi Confessoris tui, atque Pontificis veneranda solemnitas et devotionem nobis augeat, et salutem. Per Dominum.

Et fit com. S. Patritii, et fer. si celebret. in Quadrag.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Com. Conf. Pont. Fidelis sermo, *si venerit in Quadrag.* Alias *de Script. occurr.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Anselmus in Gallia Cisalpina nobili genere natus, juventute in Divinis, humanisque studiis, ac pietatis operibus transacta, ab Alexandro II., cui una cum Summo Pontificatu Lucensis Ecclesiæ gubernationem peculiari modo retinere placuit, ejusdem Ecclesiæ Episcopus designatur. Mox a Gregorio VII. consecratus, cum ab Henrico Imperatore ejusdem nominis IV. investituram contra Gregorii monita suscepisset, adeo facti pœnituit, ut Episcopatu dimisso ad Cluniacense Monasterium Ordinis S. Benedicti voluntarium tamquam ad exilium perrexerit: unde ab eodem Gregorio revocatus, et annulo, ac baculo, quæ ab En-

rico possessionis insignia acceperat in Pontificis manu depositis, suæ Ecclesiæ iterum redonatur: cujus in administranda ratione omnia optimi Pastoris munera implevit, ac in eo potissimum laboravit, ut corruptos Cleri mores ad veteris disciplinæ, et Apostolicæ vitæ formam componeret. Quare cum in se perditorum hominum odium concitasset illorum, ac schismaticorum conspiratione in exilium ejicitur.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei.

Manus enim.

Lectio v.

Ea tamen calamitas Sacerdotalis animi constantiam minime infregit. Nam gliscenti adhuc ejusdem Henrici contumaciæ, qui a Romana Sede Gregorio deturbato, eidem Guibertum Archiepiscopum Ravennatem sub Clementis III. nomine præfecerat, tam fortiter et scriptis, vivàque voce sese opposuit, ut veri, et legitimi Pastoris jura tuendo, ejusque sanctitatem ab impiorum calumniis vindicando, sui et insequentium temporum Hæreticorum ora præcluserit, et Summi Pontificis Manus Dextera adversus Ecclesiæ hostes merito dici possit. Quippe tantum erat in eo Catholicæ unitatis desiderium, tanta morum integritas, ut ipsius morientis Gregorii testimonio dignus habitus sit, cui uni Reipubblicæ Christianæ cura demandaretur. Ab eodem Pontifice ad Mathildem Thu-

sciæ Comitissam delegatus, auctor fuit, ut ipsa impiis Henrici conatibus obviam iret. injuriamque Dei ac suam, vi et armis propulsaret; tantumque eo Magistro et consiliario profecit, quantum illustria ejus facta, et in Romanam Ecclesiam merita testantur.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣ Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

In Episcopatu Monasticam vitam agens, corpusque inedia, vigiliisque affictans non suæ tantum, sed toti Ecclesiæ doctrina, et morum sanctitate præluxit. Cælestium rerum contemplatione, cui diu noctuque vacabat, recreabatur adeo, ut in Psalmis recitandis, et divinorum Mysteriorum actione piis lacrymis perfunderetur. Divinarum Scripturarum lectioni precipue addictus nonnullos earum libros luculenter exposuit; multaque ad Ecclèsiæ, & Romani Pontificis tuendam dignitatem conscripsit; ejusque opera Canones, et Patrum Decreta, quorum erat peritissimus in unum corpus sunt congesta. Christi Domini, ac Beatissimæ Virginis apparitione dignatus, meruit insuper Prophetiæ, et miraculorum donis clarescere. Mathildem enim sola manus impositione sæpe sanitati restituit, Crucisque signo Catholicorum exercitui insignem de schismaticis victoriam cœlitus impetravit. Magnis pro Ecclesia Dei laboribus demum perfunctus, ad cœlestem coronam Mantuæ evocatus est decimo

quinto Kalendas Aprilis, Anno millesimo octogesimo sexto: ejusque sanctitatem multis Deus miraculis, etiam post obitum illustravit; et corpus in Cathedrali Ecclesia sepultum post annos fere sexcentos adhuc incorruptum summa veneratione colitur.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

IN III. NOCTURNO.

Homil. in Evang. Homo peregre, *de eod. Com. 1. loco. 9. lect. & com. fer.*

Vesp. de S. Joseph com. præc. & feriæ.

Officium de Septem Doloribus

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

DUPLEX MAIUS.

Omnia in proprio Officio ix. Lect. Homil. et Commemoratio feriæ. Antiph. Appropinquabat in laudibus. Ad primam in ℟. brev. dicitur ℣. Qui passus est pro homine.

AD VESPERAS.

Antiphona.

Vadam ad montem myrrhae, et ad collem thuris. *Psalm.* 115.

Credidi propter quod locutus sum * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quae retribuit mihi.

Calicem salutaris accipiam: * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * prœtiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillae tuae.

Dirupisti vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis: * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Ierusalem.

Ant. Vadam ad montem myrrhae, et ad collem thuris. Ant. Dilectus meus candidus, et rubicundus, coma capitis ejus sicut purpura Regis vincta canalibus.

Psalm. 119.

Ad Dominum cum tribularer clamavi: * et exaudivit me.

Domine libera animam meam a labiis iniquis, * et a lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam.

Sagittae potentis acutae, * cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: * habitavi cum habitantibus Cedar: multum incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus: * cum loquebar illis impugnabant me gratis.

Ant. Dilectus meus candidus, et rubicundus, coma capitis ejus sicut purpura regibus vincta canalibus.

Ant. Quo abiit dilectus tuus o pulcherrima mulierum? Quo dilectus tuus declinavit? *Psalm.* 139.

Eripe me Domine ab homine malo: * a viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde: * tota die constituebant praelia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentis: * venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me Domine de manu peccatoris: * et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: * absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum: * juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino, Deus meus es tu: * exaudi Domine vocem deprecationis meae.

Domine, Domine virtus salutis meae: * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Domine a desiderio meo peccatori: * cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

Caput circuitus eorum: * labor labiorum ipsorum operiet eos:

Cadent super eos carbones, in ignem deiicies eos: * in miseriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra: * virum injustum mala capient in interitu.

Cognovi quia faciet Dominus judicium inopis. * et vindictam pauperum.

Veruntamen justi confitebuntur nomini tuo: * et habitabunt recti cum vultu tuo.

Ant. Quò abiit dilectus tuus, o pulcherrima mulierum? quò dilectus tuus declinavit?

Antiph. Fasciculus mirrhae dilectus meus mihi inter ubera mea commorabitur.

Domine clamavi ad te, exaudi me: * intende voci meae, cum clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone Domine custodiam ori meo: * et ostium circumstantiae labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiae, * ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem, * et non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me justus in misericordia, et increpabit me: * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum: * absorpti sunt juncti petrae judices eorum.

Audient verba mea quoniam potuerunt: * sicut crassitudo terrae erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: * quia ad te Domine Domine oculi mei: in te speravi, non auferas animam meam:

Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi: * et a scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo ejus peccatores: * singulariter sum ego, donec transeam.

Antiph. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi inter ubera mea commorabitur. *Antiph.* Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

Psal. 141.

Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam: * et tribulationem meam ante ipsum pronuncio.

In deficiendo ex me spiritum meum, * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac qua ambulabam: * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam: * et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga a me, * et non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te Domine, * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me: * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant justi, donec retribuas mihi.

Antiph. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

Capitulum. *Isaiæ* 32.

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti.

Hymnus.

Stabat Mater dolorosa,
Iuxta Crucem lacrymosa
Dum pendebat Filius.
Cujus animam gementem,
Contristatam, et dolentem,
Pertransivit gladius.

O quam tristis, et afflicta
Fuit illa benedicta
Mater Unigeniti!
Quæ mærebat, et dolebat
Pia Mater, dum videbat
Nati pœnas inclyti.
Quis est homo, qui non fleret,
Matrem Christi si videret
In tanto supplicio?
Quis non posset contristari,
Matrem Christi contemplari
Dolentem cum Filio?
Pro peccatis suæ Gentis,
Vidit Iesum in tormentis,
Et flagellis subditum.
Vidit suum dulce natum
Moriendo desolatum,
Dum emisit spiritum.
Eja Mater fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac ut tecum lugeam.
Fac ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum,
Ut sibi complaceam. Amen.

℣. Ora pro nobis, Virgo dolorosissima
℞. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnif. Antiph. Tuam ipsius animam (ait ad Mariam Simeon) pertransibit gladius.

Oratio.

Deus, in cujus Passione, secundum Simeonis Prophetiam, dulcissimam animam gloriosæ Virginis, et Matris Mariæ doloris gladius pertransivit, concede propitius: ut qui transfixionem ejus et passionem venerando recolimus, gloriosis meritis, et precibus omnium Sancto-

rum Cruci fideliter adstantium intercedentibus passionis tuæ effectum felicem consequamur. Qui vivis.

Deinde sit commem. Feriæ.

Antiph. Desiderio desideravi hoc Pascha manducare vobiscum, antequam patiar.

℣. Eripe me Domine ab homine malo.

℟. A viro iniquo eripe me.

Oratio.

Esto, quæsumus Domine, propitius plebi tuæ, ut, quæ tibi non placent respuentes; tuorum potius repleantur delectationibus mandatorum. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Dolores gloriosæ recolentes Virginis,* Dominum pro nobis passum, Venite adoremus. Psalm. Venite. 1.

Hymnus.

Sancta Mater istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide.
Tui nati vulnerati,
Tam dignati pro me pati,
Pœnas mecum divide.
Fac me tecum pie flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.
Iusta Crucem tecum stare,
Et me tibi sociare,
In planctu desidero. Amen.

In primo Nocturno.

Antiph. Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum, adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Psalm. 2.

Quare fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum, * adversus Dominum et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: * et proiiciamus à nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cælis, irridebit eos: * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et n furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentes hæreditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, * et tanquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui judicatis terram.

Servite Domino in timore: * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus: * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Astiterunt Reges terræ, et principes convenerunt in unum, adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Ant. Voce mea ad Dominum clamavi, et exaudivit me de monte sancto suo.

Psal. 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Antiph. Voce mea ad Dominum clamavi et exaudivit me de monte sancto suo.

Ant. Factum est cor meum tanquam cera liquescens in medio ventris mei.

Psal. 12

Usquequò Domine oblivisceris me in finem? * Usquequò avertis faciem tuam a me.

Quandiù ponam consilia in anima mea, * dolorem in corde meo per diem?

Usquequò exaltabitur inimicus meus super me? * respice, et exaudi me Domine Deus meus.

Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte: * nequando dicat inimicus meus: Prævalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt si mo-

tus fuero: * ego autem in misericordia tua speravi.

Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino qui bona tribuit mihi: * et psallam nomini Domini altissimi.

Ant. Factum est cor meum tanquam cera liquescens in medio ventris mei.

℣. Posuit me desolatam.

℟. Tota die mœrore confectam.

Pater noster. *Absolutio.* Exaudi Domine

℣. Jube domne benedicere.

Benedictio. Benedictione perpetua.

Lectio j. Cap. 55.

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum: despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem: et quasi absconditus vultus ejus, et despectus; unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit: et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum à Deo, et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, et livore ejus sanati sumus. ℟. Dilectus meus candidus, et rubicundus, et totus desiderabilis: * Omnis enim figura ejus amorem spirat, et ad redamandum provocat, caput inclinatum, manus expansæ, pectus apertum.

℣. Piis, o Virgo, spectas eum oculis, contemplans in eo non tam vulnerum li-

vorem, quam mundi salutem. Omnis. *Bened.* Unigenitus Dei Filius.

Lectio ij.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit, et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, et non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur: et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia, et de judicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? Quia abscissus est de terra viventium: Propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus.

℟. Manus ejus tornatiles clavorum cuspide terebratæ * Humanæ salutis pretio quasi hiacynthis refertæ.

℣. Cornua in manibus ejus: ibi abscondita est fortitudo ejus: sunt enim manus ejus. Humanæ *Bened.* Spiritus Sancti gratia. *Lectio iij.*

Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit, et saturabitur: in scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos et iniquitates eorum ipse portabit. Ideo dispertiam ei plurimos, et fortium dividet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est: et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit.

℟. Diligebat Iesus Ioannem: * Quia specialis prærogativa castitatis ampliori dilectione fecerat dignum: Quia Virgo electus ab ipso, virgo in ævum permansit. ℣. In cruce denique moriturus huic matrem Virginem Virgini commendavit. Quia. Gloria Patri. Quia.

In ij. Nocturno Ant. Inimici mei dixerunt mala mihi: Quando morietur, et peribit nomen ejus? *Psalm.* 40.

Beatus, qui intelligit super egenum, et pauperem: * in die mala liberavit eum Dominus.

Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra: * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Domine miserere mei: * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: * quando morietur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebatur, ut videret, vana loquebatur: * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, * et loquebatur in idipsum.

Adversum me sussurabant omnes inimici mei: * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me: * Numquid qui dormit, non adiiciet, ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo speravi: * qui edebat panes meos, magnificavit me super supplantationem..

Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognovi, quoniam voluisti me: * quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem proter innocentiam suscepisti: * et confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum: * fiat fiat.

Ant. Inimici mei dixerunt mala mihi: Quando morietur, et peribit nomen ejus?

Ant. Deus vitam meam annuntiavi tibi: posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Psalm. 55.

Miserere mei Deus, quoniam conculcavit me homo: * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die: * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo: * ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: * non timebo, quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur: * adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt, et abscondent: * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annunciavi tibi: * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut et in promissione tua: * tunc convertentur inimici mei retrorsum.

In quacumque die invocavero te :* ecce cognovi, quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem : * in Deo speravi, non timebo, quid faciat mihi homo

In me sunt, Deus, vota tua,* quæ reddam laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Ant. Deus, vitam meam annunciavi bi, posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Ant. Filii hominum, dentes eorum arma, et sagittæ, et lingua eorum gladius acutus.

Psalmus 56.

Miserere mei Deus, miserere mei : * quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo : * donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum : * Deum, qui benefecit mihi.

Misit de cœlo, et liberavit me: * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam, * et eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormivi conturbatus.

Filii hominum, dentes eorum arma, et sagittæ: * et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super cœlos Deus; * et in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis: * et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam,* et inciderunt in eam.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: * cantabo, et psalmum dicam.

Exurge gloria mea, exurge psalterium et cithara: * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine: * et psalmum dicam tibi in Gentibus.

Quoniam magnificata est usque ad cœlos misericordia tua, * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cœlos Deus: * et super omnem terram gloria tua.

Ant. Filii hominum dentes eorum arma, et sagittæ, et lingua eorum gladius acutus. ℣. Facies mea intumuit a fletu. ℟. Et palpebræ meæ caligaverunt. Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas.

℣. Iube domne benedicere.

Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex Serm. 12. *de Stellis*. *Lectio iv*.

Martyrium Virginis tam in Simeonis prophetia, quam in ipsa Dominicæ Passionis historia commendatur. Positus est hic (ait sanctus senex de puero Iesu) in signum, cui contradicetur, et tuam ipsius animam (ad Mariam autem dicebat) pertransibit gladius. Vere tuam, o beata mater, animam pertransivit, alioquin nonnisi eam pertransiens, carnem filii tui penetraret. Et quidem postea quam emisit spiritum tuus ille Iesus, ipsius plane non attigit animam crudelis lancea, quæ ipsius aperuit latus sed tuam utique animam pertransivit: ipsius nimirum anima jam ibi non erat, sed tua planè inde nequibat avelli.

℟. Tenebræ factæ sunt cum crucifixis-

sent Iesum Iudæi, et circa horam nonam exclamavit Iesus voce magna: Deus meus, ut quid dereliquisti me? * Et inclinato capite emisit spiritum.

℣. Quis tibi nunc sensus, dum cernis talia, Virgo? Et inclinato.

Bened. Christus perpetuæ. *Lectio v.*

Tuam ergo pertransivit animam vis doloris, ut plusquam Martyrem non immerito prædicemus, in qua nimirum corporeæ sensum passionis excesserit compassionis affectus. An non tibi plusquam gladius fuit sermo ille, re vera pertransiens animam, et pertingens usque ad divisionem animæ, et spiritus: Mulier ecce filius tuus. O commutationem! Ioannes tibi pro Iesu traditur, servus pro Domino, discipulus pro Magistro, filius Zebedæi pro filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quomodo non tuam affectuosissimam animam pertransiret hæc auditio, quando et nostra, licet saxea, licet ferrea pectora sola recordatio scindit?

℟. Passio Domini, * Ipsam ejus matrem carnali orbitate graviter percussam, vehementissime contristavit.

℣. Ferrum lanceæ militaris, latus quidem Salvatoris, animam vero transivit Virginis matris. Ipsam.

Bened. Ignem sui amoris. *Lectio vj.*

Non miremini, fratres, quod Maria martyr in anima fuisse dicatur: Miretur qui non meminerit se audivisse Paulum inter maxima Gentium crimina memorantem, quod sine affectione fuissent. Longe id fuit a Mariæ visceribus longe sit à servulis ejus. Sed forte quis dicat: Nunquid non eum præscierat mo-

riturum? Et indubitanter. Nunquid non sperabat continuo resurrecturum? Et fideliter. Super hæc doluit crucifixum? Et vehementer. Alioquin quisnam tu frater, aut unde tibi hæc sapientia, ut mireris plus Mariam compatientem, quam Mariæ filium patientem? Ille etiam mori corpore potuit, ista commori corde non potuit? Fecit illud charitas, qua majorem nemo habuit: fecit et hoc charitas, cui post illam similis altera non fuit.

℟. Quis mihi det te fratrem meum sugentem ubera matris meæ et inhærendo lateri tuo, ut sanguis tuus sanguinem meum tangat, et tergat: * Ut fons aquæ tuæ de scaturigine recti cordis, per venas boni operis, in finem æternæ felicitatis exiliat.

℣. Filii tui de longe venient, et filiæ tuæ de latere surgent. Ut fons. Gloria Patri. Ut fons.

In tertio Nocturno. Ant. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psalmus 63.

Exaudi Deus orationem meam, cum deprecor: * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium: * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subitò sagittabunt eum, et non timebunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos:* dixerunt, quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes, qui videbant eos: * et timuit omnis homo.

Et annunciaverunt opera Dei: * et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Antiph. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Antiph. Factus sum sicut homo sine adjutorio inter mortuos liber.

Psal. 87.

Domine Deus salutis meæ: * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in cospectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar: * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te Domine tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia? * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi.

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam,* et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi: * et mane oratio mea præveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam: * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum, et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ: * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum: * et notos meos a miseria.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutorio inter mortuos liber.

Ant. Replevit me amaritudine, inebriavit me absynthio:

Psal. 108.

Deus, laudem meam ne tacueris: * quia os peccatoris, et os dolosi super me apertum est.

Locuti sunt adversum me lingua do-

losa, et sermonibus odii circumdederunt me: * et expugnaverunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi: * ego autem orabam.

Et posuerunt adversum me mala pro bonis: * et odium pro dilectione mea.

Constitue super eum peccatorem: * et diabolus stet à dextris ejus.

Cum judicatur, exeat condemnatus: * et oratio ejus fiat in peccatum.

Fiant dies ejus pauci: * et episcopatum ejus accipiat alter.

Fiant filii ejus orphani: * et uxor ejus vidua:

Nutantes transferantur filii ejus, et mendicent: * et eiiciantur de habitationibus suis.

Scrutetur fœnerator omnem substantiam ejus: * et diripiant alieni labores ejus.

Non sit illi adjutor: * nec sit qui misereatur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in interitum: * in generatione una deleatur nomen ejus.

In memoriam redeat iniquitas patrum ejus in conspectu Domini: * et peccatum matris ejus non deleatur.

Fiant contra Dominum semper, et dispereat de terra memoria eorum: * pro eo quod non est recordatus facere misericordiam.

Et persecutus est hominem inopem, et mendicum, * et compunctum corde mortificare.

Et dilexit maledictionem, et veniet ei: * et noluit benedictionem, et elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem sicut vesti-

mentum: * et intravit sicut aqua in interiora ejus, et sicut oleum in ossibus ejus:

Fiat ei sicut vestimentum, quo operitur: * et sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud Dominum: * et qui loquuntur mala adversus animam meam.

Et tu, Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suavis est misericordia tua.

Libera me, quia egenus, et pauper ego sum: * et cor meum conturbatum est intra me.

Sicut umbra cum declinat, ablatus sum: * et excussus sum sicut locustæ.

Genua mea infirmata sunt a jejunio: * et caro mea immutata est propter oleum.

Et ego factus sum opprobrium illis: * viderunt me, et moverunt capita sua.

Adiuva me, Domine Deus meus: * salvum me fac secundum misericordiam tuam.

Et sciant, quia, manus tua hæc: * et tu, Domine, fecisti eam.

Maledicent illi, et tu benedices: * qui insurgunt in me confundantur: servus autem tuus lætabitur.

Induantur, qui detrahunt mihi, pudore: * et operiantur sicut diploide confusione sua.

Confitebor Domino nimis in ore meo: * et in medio multorum laudabo eum.

Quia adstitit a dextris pauperis: * ut salvam faceret a persequentibus animam meam.

Antiph. Replevit me amaritudine, inebriavit me absynthio.

℣. Deus vitam meam annuciavi tibi.
℟. Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo: Pater noster.
Absolutio. A vinculis.
℣. Iube, domne, benedicere.
Benedictio. Evangelica Lectio.
Lectio Sancti Evangelii secundum Ioannem.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo tempore: Stabant juxta Crucem Iesu Mater ejus, et soror matris ejus Maria Cleophæ, et Maria Magdalenæ. Et reliqua.
Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 110. *in Ioannem.*

Hæc nimirum est illa hora, de qua Iesus, aquam conversurus in vinum dixerat matri: Quid mihi, et tibi est, mulier? Nondum venit hora mea. Hanc itaque horam prædixerat; quæ tunc nondum venerat, in qua deberet agnoscere moriturus, de qua fuerat mortaliter natus. Tunc ergo divina facturus, non divinitatis, sed infirmitatis matrem velut incognitam repellebat. Nunc autem humana jam patiens, ex qua fuerat factus homo, affectu commendabat humano: moralis igitur insinuatur locus. Facit, quod faciendum admonet, et exemplo suo suos ministros instruxit præceptor bonus, ut a filiis piis impendatur cura parentibus: tanquam lignum illud, ubi fixa erant membra morientis, etiam cathedra fuerit Magistri docentis,

℟. Doleo super te, fili mi Iesu, decore nimis, et amabilis super amorem mulierum! * Sicut enim mater unicum diligit filium, ita ego te diligebam.

℣. Defecit in dolore vita mea, et anni mei in gemitibus. Sicut.
Bened. Cujus festum colimus.

Lectio viii.

Ex hac sana doctrina didicerat Paulus Apostolus, quod docebat, quando dicebat: Si quis autem suis, et maximè domesticis non providet, fidem negavit, et est infideli deterior. Quid autem tam cuique domesticum, quam parentes filiis, aut parentibus filii? Hujus itaque saluberrimi præcepti ipse Magister Sanctorum de se ipso constituebat exemplum: quando non ut famulæ Deus, quam creaverat, et regebat; sed ut matri homo, de qua creatus fuerat, et quam relinquebat, alterum pro se quodammodo filium providebat.

℟. Eja mater fons amoris, fac nos sentire vim doloris, ut tecum lugeamus: * Et Dominicæ passionis fructum sentiamus.

℣. Ut sicut filius tuus Iesus pro nobis mortuus est, et resurrexit: ita et nos commortui cum eodem resurgamus. Et Dominicæ.
Gloria Patri. Et Dominicæ.
Bened. Per Evangelica dicta.
Lectio sancti Evangelii secundum Ioannem.

Lectio ix. Cap. 11. f.

In illo tempore: Collegerunt Pontifices, et Pharisæi concilium adversus Iesum, et dicebant: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Et reliqua.
Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 49. in Ioan. sub fin.

Pontifices, et Pharisæi sibi consulebant: nec tamen dicebant, Credamus. Plus

enim perditi homines cogitabant, quomodo nocerent, ut perderent, quam quomodo sibi consulerent, ne perirent: et tamen timebant, et quasi consulebant. Dicebant enim: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum, et venient Romani, et tollent nostrum locum, et gentem. Temporalia perdere timuerunt, et vitam æternam non cogitaverunt, ac sic utrumque amiserunt.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes, & per Horas, Antiph.

Vadam ad montem myrrhæ, et ad collem thuris. *Psal.* Dominus regnavit. *cum reliq. de Dominica.*

Ant. Dilectus meus candidus, et rubicundus, coma capitis ejus sicut purpura Regis vincta canalibus.

Ant. Quò abiit dilectus tuus, ò pulcherrima mulierum? Quò dilectus tuus declinavit?

Ant. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.

Ant. Fulcíte me floribus, stipate me malis, quia amore langueo.

Capitulum. Isaiæ 53.

Quis credidit auditui nostro? Et brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti.

Hymnus.

Virgo virginum præclara,
Mihi jam non sis amara,
Fac me tecum plangere.
Fac, ut portem Christi mortem,
Passionis fac consortem,
Et plagas recolere.

Fac me plagis vulnerari,
Fac me Cruce inebriari,
Et cruore Filii.
Inflammatus, et accensus
Per te, Virgo, sim defensus
In die judicii.
Fac me Cruce custodiri,
Morte Christi præmuniri,
Confoveri gratia.
Quando corpus morietur,
Fac, ut animæ donetur
Paradisi gloria. Amen.

℣. Ora pro nobis, Virgo dolorosissima.
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Benedictus Antiph. Cum vidisset Iesus Matrem stantem juxta crucem, et discipulum, quem diligebat dicit Matri suæ: Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua.

Oratio.

Deus, in cujus passione, secundum Simeonis prophetiam, dulcissimam animam gloriosæ Virginis, et Matris Mariæ doloris gladius pertransivit: concede propitius; ut qui transfixionem ejus, et passionem venerando recolimus, gloriosis meritis, et precibus omnium Sactorum Cruci fideliter adstantium intercedentibus, passionis tuæ effectum felicem consequamur. Qui vivis, et regnas.

Et fit commem. Feriæ.

Ant. Appropinquabat autem dies festus Iudæorum: et quærebant Principes Sacerdotum, quomodo Iesum interficerent, sed timebant plebem.

℣. Eripe me de inimicis meis, Deus

meus. ℟. Et ab insurgentibus in me libera me. *Oratio.*

Cordibus nostris, quæsumus Domine, gratiam tuam benignus infunde; ut peccata nostra castigatione voluntaria cohibentes, temporaliter potius maceremur quam suppliciis deputemur æternis. Per Dominum.

Ad Completorium, et per Horas, in fine Hymnorum dicitur, Iesu tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine.

Ad Primam. Ant. Vadam ad montem.

℟. *brev.* Christe Fili Dei vivi, * Miserere nobis. Christe. ℣. Qui passus es pro homine: Miserere nobis. Gloria. Christe Fili Dei vivi, miserere nobis. ℣. Exurge Christe, adjuva nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum.

Ad Tertiam Antiph. Dilectus meus.

Capit. Quis credidit, *ut supra.*

℟. *brev.* Posuit me, * Desolatam. Posuit. ℣. Tota die mœrore confectam. Desolatam. Gloria. Posuit.

℣. Facies mea intumuit a fletu.

℟. Et palpebræ meæ caligaverunt.

Ad Sextam Antiph. Quo abiit.

Capitulum. *Isaiæ 52.*

Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra. Disciplina pacis nostræ super eum, et livore ejus sanati sumus. ℟. *brev.* Facies mea, * Intumuit a fletu. Facies mea.

℣. Et palpebræ meæ caligaverunt. Intumuit. Gloria. Facies mea.

℣. Deus vitam meam annunciavi tibi.

℟. Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Ad Nonam Ant. Fulcite me floribus;

Capitulum. Isaiæ. 53

Generationem ejus quis enarrabit? quia abscissus est de terra viventium, propter scelus populi mei percussi eum. ℟. *brev.* Deus, vitam meam, * Annunciavi tibi. Deus vitam meam. ℣. Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo. Annunciavi. Gloria Patri Deus vitam meam ℣. Ora pro nobis Virgo Dolorosissima. ℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

In secundis Vesp. omnia, ut in prim. Ad Magnificat, Antiph. Cum vidisset Iesus Matrem stantem juxta crucem, et discipulum, quem diligebat, dicit Matri suæ: Mulier, ecce Filius tuus. Deinde dicit discipulo: Ecce Mater tua. *Oratio* Deus in cujus passione, *ut supra.*

Et fit commem. Feriæ.

Antiph. Principes Sacerdotum consilium fecerunt, ut Iesum occiderent: dicebant autem: Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo.

℣. Eripe me Domine, ab homine malo.
℟. A viro iniquo eripe me.

Oratio.

Concede, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui protectionis tuæ gratiam quærimus, liberati a malis omnibus secura tibi mente serviamus. Per Dominum.

DIE XXIV. MARTII.

In Festo S. Gabrielis Archangeli.

Duplex minus.

Ex Indulto de die 12. Iulii 1799.

Pro Clero Seculari, & pro Regularibus utentib. Calendario Diœcesano.

Ant. Ingresso Zacharia, *cum reliquis*

de Laudib. Psalm. Dixit Dominus *cum relig. de Dominica. & loco ultimi, Psalm.* Laudate Dominum omnes Gentes

Capitulum *Daniel. 9.*

Ecce vir Gabriel, quem videram in visione a principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, et docuit me, et locutus est mihi, dixitque: Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, et intelligeres.

Hymnus.

Christe sanctorum decus Angelorum,
Gentis humanæ Sator, et Redemptor,
Cœlitum nobis tribuas beatas
Scandere sedes.

Angelus pacis Michael in ædes
Cœlitus nostras veniat, serenæ
Auctor ut pacis lacrymosa in orcum
Bella releget:

Angelus fortis Gabriel, ut hostes
Pellat antiquos, et amica cœlo,
Quæ triumphator statuit per orbem,
Templa revisat.

Angelus nostræ medicus salutis
Adsit e Cœlo Raphael, ut omnes
Sanet ægrotos, dubiosque vitæ
Dirigat actus.

Virgo Dux pacis, Genitrixque lucis,
Et sacer nobis Chorus Angelorum
Semper assistat, simul et micantis
Regia Cœli.

Præstet hoc nobis Deitas beata
Patris, ac Nati, pariterque Sancti
Spiritus, cujus resonat per omnem
Gloria mundum. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.
℟. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Magnificat, Antiph. Ingressus Gabriel Angelus ad Mariam Virginem dixit: Ave gratia plena, Dominus tecum Benedicta tu in mulieribus.

Oratio.

Deus, qui inter cæteros Angelos, ad annuntiandum Incarnationis tuæ mysterium, Gabrielem Archangelum elegisti: concede propitius, ut qui festum ejus celebramus in terris, ipsius patrocinium sentiamus in cœlis: Qui vivis, et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

Ad Matutinum Invitator. Regem Archangelorum Dominum * Venite, adoremus.

Psalmus. Venite, exultemus.

Hymnus. Christe sanctorum, *ut supra in Vesperis.*

In primo Nocturno.

Ant. Dixit Angelus Gabriel ad Danielem: Intelligite fili hominis, quoniam in tempore finis implebitur visio.

Psalmus 8.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super cœlos.

Ex ore infantium, et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum, et ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum, * lunam, et stellas, quæ tu fundasti.

Quis est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis gloria, et honore coronasti eum, * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves, et boves universas, insuper et pecora campi.

Volucres cœli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Ant. Dixit Angelus Gabriel ad Danielem: Intellige fili hominis, quoniam in tempore finis implebitur visio.

Ant. Ecce vir Gabriel, quem videram in visione, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, et docuit me.

Psalmus 10.

In Domino confido: quomodo dicitis animæ meæ: * Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum, et impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis, et sulphur, et spiritus procellarum pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. Ecce vir Gabriel, quem videram in visione, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, et docuit me.

Ant. Cumque Gabriel loqueretur ad me, collapsus sum pronus in terram, et tetigit me, et statuit me in gradu meo.

Psalmus 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit:

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Ant. Cumque Gabriel loqueretur ad me, collapsus sum pronus in terram, et tetigit me, et statuit me in gradu meo.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.

℟. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ex Daniele Propheta.

Lectio I. *Cap.* 9. c.

Ego Daniel, cum adhuc loquerer, et orarem, et confiterer peccata mea,

et peccata populi mei Israel, et prosternerem preces meas in conspectu Dei mei, pro monte sancto Dei mei, adhuc me loquente in oratione, ecce vir Gabriel, quem videram in visione a principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini. Et docuit me, et locutus est mihi, dixitque: Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, et intelligeres. Ab exordio precum tuarum egressus est sermo: ego autem veni, ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es: tu ergo animadverte sermonem, et intellige visionem.

℟. Cum oraret Daniel, et confiteretur peccata sua, et peccata populi sui, * Ecce Archangelus Gabriel cito volans tetigit eum in tempore sacrificii vespertini.

℣. Cumque prosterneret preces suas in conspectu Dei sui. Ecce.

Lectio ii.

Septuaginta hebdomades abbreviatæ sunt super populum tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consummetur prævaricatio, et finem accipiat peccatum, et deleatur iniquitas, et adducatur justitia sempiterna, et impleatur visio, et prophetia, et ungatur Sanctus sanctorum. Scito ergo, et animadverte: Ab exitu sermonis, ut iterum ædificetur Ierusalem usque ad Christum ducem hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duæ erunt: et rursum ædificabitur platea, et muri in angustia temporum.

℟. Locutus est Gabriel Danieli, et dixit: Ab exordio precum tuarum egressus est sermo: * Ego autem veni, ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es.

℣. Tu autem animadverte sermonem, et intellige visionem. Ego.

Lectio iii.

Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus, et non erit ejus populus, qui negaturus eum est: et civitatem, et sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo, et finis ejus vastitas, et post finem belli statura desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomada una, et in dimidio hebdomadis deficiet hostia, et sacrificium: et erit in templo abominatio desolationis, et usque ad consummationem, et finem perseverabit desolatio.

℟. Ecce vir Gabriel, quem videram, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, et docuit me, et dixit:* Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, et intelligeres.

℣. Gabriel, fac me intelligere istam visionem: et venit, et stetit juxta, ubi ego stabam, et ait ad me. Daniel.

Gloria Patri. Daniel.

In secundo Nocturno.

Ant. Gabriel Angelus apparuit Zachariæ dicens: Uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, et vocabis nomen ejus Ioannem. *Psalmus* 18.

Cœli enarrant gloriam Dei, * et opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum, * et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ, neque sermones,* quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum,* et in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum; * et ipse tanquam sponsus procedens de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad currendam viam,* a summo cœlo egressio ejus.

Et occursus ejus usque ad summum ejus; * nec est, qui se abscondat a calore ejus.

Lex Domini immaculata, convertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis.

Iustitiæ Domini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Domini lucidum, illuminas oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi: * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum, * et dulciora super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea: * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me, * et ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero, * et emundabor a delicto maximo.

Et erunt, ut complaceant eloquia oris mei, et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adjutor meus, et redemptor meus.

Ant. Gabriel Angelus apparuit Zachariæ, dicens: Uxor tua Elisabeth pariet filium, et vocabis nomen ejus Ioannem.

Ant. Et dixit Zacharias ad Angelum:

Unde hoc sciam? ego enim sum senex, et uxor mea processit in diebus suis.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitudo ejus, * orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum, * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino, * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales, * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis et potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales, * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ:

Ant. Et dixit Zacharias ad Angelum: Unde hoc sciam? ego enim sum senex, et uxor mea processit in diebus suis.

Ant. Respondens autem Angelus dixit ei: Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum et missus sum loqui ad te, et hæc tibi evangelizare.

Psalmus 33.

Benedicam Dominum in omni tempore, * semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea: * audiant mansueti, et lætentur.

Magnificate Dominum mecum: * et exaltemus nomen ejus in idipsum.
Exquisivi Dominum, et exaudivit me,* et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.
Accedite ad eum, et illuminamini, * et facies vestræ non confundentur.
Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit eum, *et de omnibus tribulationibus ejus salvabit eum.
Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum,* et eripiet eos.
Gustate, et videte quoniam suavis est Dominus: * beatus vir, qui sperat in eo.
Timete Dominum omnes sancti ejus * quoniam non est inopia timentibus eum.
Divites eguerunt, et esurierunt: * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.
Venite filii, audite me, * timorem Domini docebo vos.
Quis est homo, qui vult vitam: * diligit dies videre bonos?
Prohibe linguam tuam a malo, * et labia tua ne loquantur dolum.
Diverte a malo, et fac bonum, * inquirere pacem, et persequere eam.
Oculi Domini super justos, * et aures ejus in preces eorum.
Vultus autem Domini super facientes mala, * ut perdat de terra memoriam eorum.
Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos, * et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.
Iuxta est Dominus iis, qui tribulato sunt corde, * et humiles spiritu salvabit.
Multæ tribulationes justorum, * et de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum, * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima, * et qui oderunt justum, delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum, * et non delinquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Respondens autem Angelus dixit ei: Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum et missus sum loqui ad te, et hæc tibi evangelizare.

℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.

℟. De manu Angeli.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex Homilia de laudibus Virginis super, Missus est.

Lectio iv.

Missus est Angelus Gabriel a Deo. Non arbitror, hunc Angelum de minoribus esse, qui qualibet ex causa crebra soleant ad terras fungi legatione. Quod ex ejus nomine palam intelligi datur, quod interpretatum, Fortitudo Dei dicitur; et quia non ab aliquo alio forte excellentiore se (ut assolet) spiritu, sed ab ipso Deo mitti perhibetur. Propter hoc ergo positum est, a Deo. Vel ideo dictum est, a Deo, ne cui, vel beatorum spirituum, suum Deus antequam Virgini revelasse putetur consilium, excepto dumtaxat Archangelo Gabriele. Qui utique tantæ inter suos inveniri potuerit excellentiæ, ut tali et nomine dignus haberetur, et nuntio.

℟. Factum est cum sacerdotio fungeretur Zacharias in ordine vicis suæ ante Deum, * Apparuit ei Angelus Gabriel stans a dextris altaris incensi.

℣. Cumque ingressus in templum Domini incensum poneret secundum consuetudinem sacerdotii sui. Apparuit.

Letio v.

Nec discordat nomen a nuntio: Dei quippe virtutem Christum, quem melius nuntiare decebat, quam hunc, quem simile nomen honorat? Nam quid est aliud fortitudo, quam virtus? Non autem dedecens, aut incongruum videatur, Dominum, et nuntium communi censeri vocabulo, cum similis in utroque appellationis, non sit tamen utriusque similis causa. Aliter quippe Christus fortitudo, vel virtus Dei dicitur, aliter Angelus. Angelus enim tantum nuncupative, Christus autem etiam substantive.

℟. Descendit Gabriel Angelus ad Zachariam, dicens: * ne timeas, quoniam exaudita est deprecatio tua, et uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, et vocabis nomen ejus Ioannem.

℣. Et Zacharias turbatus est videns, et timor irruit super eum: ait autem ad illum Angelus. Ne timeas.

Lectio vi.

Christus Dei virtus et dicitur, et est, qui forti armato, qui suum atrium in pace custodire solebat, fortior superveniens, ipsum suo brachio debellavit, et sic ei vasa captivitatis potenter eripuit. Angelus vero fortitudo Dei appellatus est, vel quod hujuscemodi meruerit prærogativam officii, quo ejusdem nuntiaret adventum virtutis, vel quia Virginem natura pavidam, simplicem, verecundam, ne miraculi novitate expavesceret, confortare deberet: quod et fecit, Ne timeas,

inquiens, Maria: invenisti enim gratiam apud Deum. Convenienter itaque Gabriel ad hoc opus eligitur; imo, quia tale illi negotium injungitur, recte tali nomine designatur.

℟. Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et hæc evangelizare: * Ecce eris tacens, et non poteris loqui usque in diem, quo hæc fiant.

℣. Pro eo, quod non credidisti verbis meis, quæ implebuntur tempore suo. Ecce.

Gloria Patri. Ecce.

In tertio Nocturno.

Ant. Missus est Grabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Ioseph.

Psalmus 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis, * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium dæmonia: * Dominus autem cœlos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus, * sanctimonia, et magnificentia in santificatione ejus.

Afferte Domino patriæ Gentium, afferte Domino gloriam, et honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus, quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Lætentur cœli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus, * gaudebunt campi, et omnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit, * quoniam venit judicare terram.

Iudicabit orbem terræ in æquitate, * et populos in veritate sua.

Ant. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Ioseph.

Ant. Gabriel Angelus Mariæ dixit: Ecce Elisabeth cognata tua, et ipsa concepit filium in senectute sua.

Psalmus 96.

Dominus regnavit, exultet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circuitu ejus: * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus; * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia, * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, et lætata est Sion.

Et exultaverunt filiae Iudae * propter judicia tua Domine:

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetitia.

Laetamini justi in Domino, * et confitemini memoriae sanctificationis ejus.

Ant. Gabriel Angelus Mariæ dixit: Ecce Elisabeth cognata tua, et ipsa concepit filium in senectute sua:

Ant. Suscipe verbum Virgo Maria, quod tibi a Domino per Angelum Gabrielem transmissum est.

Psalmus 102.

Benedic anima mea Domino: * et omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto ejus,

Benedic anima mea Domino: * et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam: * qui coronat te in misericordia, et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum. * renovabitur, ut aquilæ, juventus tua.

Faciens misericordias Dominus, * et judicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi, * filiis Israel voluntates suas:

Miserator, et misericors Dominus, * longanimis, et multum misericors.

Non in perpetuum irascetur, neque in æternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis, * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem cœli a terra * corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidente * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se: * quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est, quoniam pulvis sumus:* homo sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorebit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo, et non subsistet, * et non cognoscet amplius locum suum.

Misericordia autem Domini ab æterno, * et usque in æternum super timentes eum.

Et justitia illius in filios filiorum, * his qui servant testamentum ejus:

Et memores sunt mandatorum ipsius * ad faciendum ea.

Dominus in cœlo paravit sedem suam, * et regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes Angeli ejus: * potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino omnes virtutes ejus: * ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

Benedicite Domino omnia opera ejus: * in omni loco dominationis ejus benedic anima mea Domino.

Ant. Suscipe verbum Virgo Maria, quod tibi a Domino per Angelum Gabrielem transmissum est.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus

℟. Adorabo ad templum sanctum tuum; et confitebor nomini tuo.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap. 1.*

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galileæ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Iuliani Archiepiscopi Toletani.

Lib. 2. contra Iudæos, statim post principium.

Sacramentum illud septuaginta hebdomadarum de Christi nativitate Daniel per Angelum didicit: similiter, et Zacharias, apparente sibi Angelo. Ioannem filium de se generandum audivit: et Maria Angelo sibi prædicenti Christum ex se nascendum, et credidit, et assensit. Hæc tria per Angelum dicta, et completa videmus. Iam ergo solicite intuendum est, utrum Angelus iste, qui Zachariæ, et Mariæ apparuit, ipsi quoque Danieli illa prædixerit.

℟. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Ioseph, nuntians ei verbum, et expavescit Virgo de lumine: * Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Dominum: ecce concipies, et paries, et vocabitur Altissimi Filius;

℣. Quæ cum audisset, turbata est in sermone ejus, et cogitabat qualis esset ista cogitatio, et ait Angelus ei. Ne timeas.

Lectio viii.

Equidem ipse Daniel in prophetiæ suæ volumine, quando illa sacramenta hebdomadarum de Christi nativitate per Angelum futura cognovit, sic ipsius Angeli nomen evidenter expressit: Dicit enim: Ecce vir Gabriel, quem videram in principio, cito volans tetigit me, et dixit: Daniel, animadverte sermonem, et reliqua, quæ ibi commemorantur. Item his temporibus, secundum Evangelium, Angeli ipsius nomen mirificum sic invenitur expressum. Dixit enim idem Angelus Zachariæ: Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et hæc tibi evangelizare.

℟. Gaude Maria Virgo, cunctas hæreses sola interemisti: * Quæ Gabrielis Archangeli dictis credidisti, dum Virgo Deum, et hominem genuisti, et post partum Virgo inviolata permansisti.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quæ Gabrielis.

Gloria Patri. Quæ Gabrielis.

Nona Lectio de feria occurrente, nisi transferatur post Oct. Paschæ, quia tunc dicitur sequens.

Letio ix

Quod etiam de beatæ Mariæ Virginis partu sic in eodem Evangelio legitur: Missus est, inquit, Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galileae, cui nomen Narareth, ad Virginem despon-

satam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Iam ergo manifestum est, quod unus, idemque Angelus Gabriel fuerit, qui et præfixa illa tempora Danieli de Christi nativitate aperuit, et partum Virginis præsentem esse monstravit. Ad tempus itaque præfinitum occurrit, et olim a se dicta, operis efficentia completa esse convincit; et illic fidelis in prophetia hebdomadarum, et hic fidelis per mysterium revelatum.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES.

& per Horas, Antiphona.

Ingresso Zacharia templum Domini, apparuit ei Gabriel Angelus stans a dextris altaris incensi.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliq. de Dominica.*

Ant. Ait autem Angelus: Ne timeas Zacharia, quoniam exaudita est deprecatio tua.

Ant. Ego sum Gabriel Angelus, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te.

Ant. Gabriel Angelus locutus est Mariæ, dicens: Ecce concipies in utero, et paries filium, et vocabis nomen ejus Iesum.

Ant. Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Gabriel Angelus, dixit ei: Spiritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi.

Capitulum. *Dan.* 9.

Ecce vir Gabriel, quem videram in visione a principio, cito volans tetigit

me in tempore sacrificii vespertini, et docuit me, et locutus est mihi, dixitque Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, et intelligeres.

Hymnus.

Placare, Christe, servulis,
Quibus Patris clementiam
Tuæ ad Tribunal gratiæ
Patrona Virgo postulat.

Et vos beata, per novem
Distincta gyros, agmina
Antiqua cum præsentibus,
Futura damna pellite.

Auferte Gentem perfidam
Credentium de finibus,
Ut unus omnes unicum
Ovile nos Pastor regat.

Deo Patri sit gloria,
Natoque Patris unico,
Sancto simul Paraclito,
In sempiterna sæcula. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.
℞. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Benedictus, Antiphona.

Gabriel Angelus descendit ad Zachariam, et ait illi: Uxor tua pariet tibi filium, et vocabis nomen ejus Ioannem, et multi in nativitate ejus gaudebunt: ipse enim præibit ante faciem Domini parare vias ejus.

Oratio.

Deus, qui inter ceteros Angelos, ad annuntiandum Incarnationis tuæ mysterium, Gabrielem Archangelum elegisti: concede propitius; ut qui festum ejus celebramus in terris, ipsius patrocinium sentiamus in cœlis. Qui vivis.

Et fit commemoratio Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

Ad Tertiam, Antiphona. Ait autem Angelus.

Capitulum. Ecce vir Gabriel, *ut supra in Laudib.*

℟. *brev.* Stetit Angelus * Iuxta aram templi. Stetit.

℣. Habens thuribulum aureum in manu sua. Iuxta. Gloria Patri. Stetit.

℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.

℟. De manu Angeli.

Ad Sextam, Antiphona. Ego sum Gabriel.

Capitulum. *Dan.* 9.

Ego autem veni, ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es. Septuaginta hebdomades abbreviatæ sunt, ut finem accipiat peccatum, et impleatur visio, et prophetia, et ungatur Sanctus Sanctorum.

℟. *brev.* Ascendit fumus aromatum * In conspectu Domini. Ascendit fumus.

℣. De manu Angeli. In conspectu. Gloria Patri. Ascendit.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorabo ad templum sanctum tuum et confitebor nomini tuo.

Ad Nonam Antiphona. Dixit autem Maria.

Capitulum: *Dan.* 9.

Scito ergo, et animadverte: Ab exitu Sermonis, ut iterum ædificetur Ierusalem, usque ad Christum ducem hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duæ erunt.

℟. In conspectu Angelorum.* Psallam tibi, Deus meus In conspectu.
℣. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo. Psallam.
Gloria Patri. In conspectu.
℣. Adorate Deum.
℟. Omnes Angeli ejus.
Vesp. de Annuntiat. B. M. V. cum commem. S. Gabrielis.

Ant. Archangelus Gabriel ait ad Mariam: Non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria: Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum, et discessit ab ea Angelus.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.
℟. Adorabo ad templum sanctum tuum et confitebor nomini tuo.

Oratio. Deus, qui inter ceteros *ut in Laudib.*

Et fit commem. Feriæ, si celebretur in Quadragesima.

Notandum, quod si contigerit, secundas Vesperas hujus festi dicendas esse integras, tunc dicantur Antiphonæ, et Psalmi, ut in primis Vesperis, sed loco ultimi dicitur sequens.

Psalmus 137.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo; * quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo,

Super misericordia tua, et veritate tua ;* quoniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocavero te, exaudi me: * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi Domine omnes reges terræ;* quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Domini; * quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit, * et alta a longe cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me, * et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me: * Domine misericordia tua in sæculum: opera manuum tuarum ne despicias.

Capitulum, Hymnus & Oratio ut in primis Vesperis, ℣. In conspectu Angelorum, *& Antiph. ad Magnific.* Archangelus Gabriel, *ut supra.*

FER. II. POST. DOM. IN ALBIS

Officium Patroc. B. M. Vrginis.

Duplex Majus. *Pro Civit. & Diæc.*

Decr. S. R. C. die 4. Aug. 1708.

In primis Vesp ad Magnif. pro com.

Ant. Sancta Marja succurre miseris, java pusillanimes; refove flebiles, ora pro Populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto fæmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuum sanctum Patrocinium, Alleluja.

℣. Dignare me, laudare te, Virgo sacrata, Alleluja.

℟. Da mihi virtutem, contra hostes tuos, Alleluja.

O R A T I O.

Concede nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis, et

*

corporis sanitate gaudere: et gloriosa B. Mariæ semper Virginis intercessione, a præsenti liberari tristitia, et æterna perfrui lætitia. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

AD MATUTINUM.

Invit. Sancta Maria Dei Genitrix Virgo, * Intercede pro nobis, Alleluja.

Psalm. Venite, exult. *Hymn.* Quem terra.

Ant. & Psalm. Noct ut in Off. parv. B. M. V.

IN I. NOCTURNO.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua, Alleluja.

℟. Intende, prospere procede, et regna, Alleluja.

De Parabolis Salomonis:

Lectio 1. *Cap.* 8. *b. &* 9.

Ego Sapientia habito in consilio, et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum: arrogantiam, et superbiam, et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium et æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me Reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me Principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo: et qui mane vigilant ad me, invenient me.

℟. Sancta, et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio: * Quia quem cœli capere non poterant, tuo gremio contulisti, Alleluja.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui.

Quia quem cœli.

Lectio ii.

Mecum sunt divitiæ, et gloria, opes superbæ, et justitia. Melior est enim fructus meus auro, et lapide pretioso, et genimina mea argento electo. In viis justitiæ ambulo, in medio semitarum judicii, ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab æterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant: necdum montes gravi mole constiterant: ante colles ego parturiebar.

℟. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula, placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum, et hominem, Alleluja.

℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

Lectio iii.

Beatus homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino: qui autem in me peccaverit, lædet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Sapientia ædificavit sibi domum, excidit columnas septem. Immolavit victimas suas, miscuit vinum, et proposuit mensam suam. Misit ancillas suas, ut vocarent ad arcem, et ad mœnia civitatis: Si quis est parvulus, veniat ad me. Et insipientibus lo-

cuta est: Venite, comedite panem meum et bibite vinum quod miscui vobis.

℟. Beata es Virgo Maria, quæ Dominum portasti Creatorem mundi: * Genuisti qui te fecit, et in æternum permanes Virgo, Alleluja.

℣. Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum.

Genuisti. Gloria Patri. Genuisti.

IN II. NOCTURNO.

℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo, Alleluja.
℟. Deus in medio ejus non commovebitur al.

Sermo Sancti Ioannis Chrysostomi.

Apud Metaphrast.

Lectio iv.

Dei Filius non divitem, aut locupletem aliquam fœminam sibi matrem elegit, sed Beatam Virginem illam, cujus anima virtutibus ornata erat. Cum enim Beata Maria supra omnem humanam naturam castitatem servaret, propterea Christum Dominum in ventre concepit. Ad hanc igitur Sanctissimam Virginem, et Dei Matrem accurrentes, ejus Patrociniis utilitatem assequamur. Itaque quæcumque estis Virgines, ad Matrem Domini confugite. Illa enim pulcherrimam pretiosissimam, et incorruptibilem possessionem Patrocinio suo vobis conservabit

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris, Alleluja.

℣. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans Dedi.

Lectio v.

Magnum revera miraculum, fratres dilectissimi, fuit Beata semper Vir-

go Maria. Quid namque illa majus, aut illustrius ullo unquam tempore inventum est, seu aliquando inveniri poterit? Hæc sola cœlum ac terram amplitudine superavit. Quidnam illa sanctius? Non Prophetæ, non Apostoli, non Martyres, non Patriarchæ, non Angeli, non Throni, non Dominationes, non Seraphim, non Cherubim, non denique aliud quidpiam inter creatas res visibiles, aut invisibiles, majus aut excellentius inveniri potest. Eadem ancilla Dei est et mater: eadem Virgo et genitrix.

℟. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Ierusalem? * Viderunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam, Alleluja.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt eam.

Lectio vi.

Hæc ejus mater est, qui a Patre ante omne principium genitus fuit, quem Angeli, et homines agnoscunt Dominum rerum omnium. Visne cognoscere quanto Virgo hæc præstantior sit cœlestibus Potentiis? Illæ cum timore, et tremore assistunt, faciem velantes suam: hæc humanum genus illi offert, quem genuit Per hanc et peccatorum veniam consequimur. Ave igitur mater, cœlum, puella, virgo, thronus, Ecclesiæ nostræ decus, gloria, et firmamentum, assidue pro nobis precare Iesum Filium tuum, et Dominum nostrum: ut per te misericordiam invenire in die judicii, et quæ reposita sunt iis qui diligunt Deum,

bona consequi possimus, gratia, et benignitate Domini nostri Iesu Christi : cum quo Patri simul et Sancto Spiritui gloria, et honor, et imperium, nunc et semper in sæcula sæculorum. Amen.

℟. Ornatam monilibus filiam *Jerusalem* Dominus concupivit: * Et videntes eam filiæ Sion, beatissimam prædicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum, Alleluja.

℣. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

IN III. NOCTURNO.

℣. *Elegit eam Deus, et prælegit eam*, Alleluja.

℟. *In tabernaculo suo habitare facit* eam, Alleluja.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 11.

In illo tempore: *Loquente Iesu ad turbas*, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi; Beatus venter qui te portavit. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. *Cap.* 49 *in Luc.* 11.

Magnæ devotionis, et fidei hæc mulier ostenditur, quæ Scribis, et Pharisæis Dominum tentantibus, simul et blasphemantibus, tanta ejus incarnationem præ omnibus sinceritate cognoscit, tanta fiducia confitetur, ut et præsentium procerum calumniam, et futurorum confundat hæreticorum perfidiam : Nam sicut tunc Iudæi, Sancti Spiritus opera blasphemando, verum consubstantialemque Patri Dei Filium negabant : sic hæretici postea negando, Mariam semper Virgi-

nem, Sancti Spiritus operante virtute nascituro cum humanis membris Unigenito Dei, carnis suæ materiam ministrasse, verum consubstantialemque matri filium hominis fateri non debere dixerunt.

℟. Felix namque es Sacra Virgo Maria, et omnis laude dignissima: * Quia ex te ortus est Sol Iustitiæ Christus Deus noster, Alleluja.

℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto fæmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuum Sanctum Patrocinium. Quia ex te.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo Virginum.

Lectio viii.

Sed si caro Verbi Dei secundum carnem nascentis a carne virginis matris pronuntiatur extranea, sine causa venter qui eam portasset, ubera quæ lactassent, beatificantur. Dicit autem Apostolus: Quia misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege. Neque audiendi sunt, qui legendum putant: Natum ex muliere, factum sub lege; sed, factum ex muliere: quia conceptus ex utero virginali, carnem non de nihilo, non aliunde, sed materna traxit ex carne; alioquin nec vere Filius hominis diceretur, qui originem non haberet ex homine. Et nos igitur his contra Futychen dictis, extollamus vocem cum Ecclesia Catholica, cujus hæc mulier typum gessit, extollamus et mentem de medio turbarum, dicamusque Salvatori: Beatus venter qui te portavit, et ubera quae suxisti Vere enim beata Parens, quae sicut quidam ait:

Enixa est puerpera Regem, Qui cœlum terramque tenet per saecula.

℟. Beatam me dicent omnes generationes: Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus, Alleluja.

℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

Quinimmo beati, qui audiunt verbum Dei, et custodiunt. Pulchre Salvator attestationi mulieris annuit, non eam tantummodo, quæ Verbum Dei corporaliter generare meruerat, sed et omnes qui idem Verbum spiritaliter auditu fidei concipere, et boni operis custodia, vel in suo, vel in proximorum corde parere, et quasi alere studuerint, asseverans esse beatos: quia et eadem Dei genitrix, et inde quidem beata, quia Verbi incarnandi ministra facta est temporalis: sed inde multo beatior, quia ejusdem semper amandi custos manebat æterna. Te Deum.

AD LAUDES.

Et per Horas ut in Offic. S. Mariæ in Sabato.

Ad Benedictus.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis, Alleluja.

℟. Propterea benedixit te Deus in æternum, Alleluja.

Ant. Beata es Maria quæ credidisti, perficientur in te quæ dicta sunt tibi a Domino, Alleluja.

Vesp. ut in Offic. parv. B. M. V.

Ad Magnificat.

℣. Dignare me laudare te Virgo sacrata, Alleluja.

℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos, Alleluja.

Ant. Beatam me dicent omnes generationes, quia Ancillam humilem respexit Deus, Alleluja.

DIE IV. APRILIS.

In Festo S. Isidori Episc. et Confess.

Duplex Min.

Ab utroque Clero, tam Sæculari, quam Regulari, utriusque Sexus Universalis Ecclesiæ recitandum.

Decr. S. R. C. die 25. *Aprilis* 1722.

Omnia de Comm. Conf. Pont. præter ea, quæ hic ponuntur propria.

Ad Magnificat in utrisque Vesperis.

Ant. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, Beate Isidore, divine legis amator, deprecare pro nobis filium Dei.

O R A T I O.

Deus, qui populo tuo æternæ salutis Beatum Isidorum Ministrum tribuisti: praesta quaesumus, ut quem Doctorem vitae habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in Cœlis. Per Dominum.

Et fit com. Fer. si venerit in Quadrag.

IN I. NOCTURNO.

Lect. Sapientiam omnium antiquorum, *de Comm. Doctor.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Isidorus natione Hispanus, Doctor egregius, ex nova Carthagine, Severiano patre Provinciae Duce natus, a Sanctis Episcopis Leandro Hispalensi, et Fulgentio Carthaginensi fratribus suis pie, et liberaliter educatus, Latinis, Græcis, et Hebraicis litteris, divinisque, et huma-

nis legibus instructus, omni scientiarum, atque Christianarum virtutum genere præstantissimus evasit. Adhuc adolescens haeresim Arianam, quae gentem Gothorum Hispaniae latissimè dominantem jam pridem invaserat, tanta constantia palam oppugnavit, ut parum abfuerit, quin ab Hæreticis necaretur. Leandro vita functo, ad Hispalensem cathedram invitus quidem, sed urgente in primis Recaredo Rege, magnoque etiam Cleri, Populique consensu assumitur, ejusque electionem S. Gregorius Magnus, nedum authoritate Apostolica confirmasse, sed et electum transmisso de more pallio decorasse, quin etiam suum, et Apostolicæ Sedis in universa Hispania Vicarium constituisse perhibetur.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℟. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei.

Manus.

Lectio v.

In Episcopatu quantum fuerit constans humilis, patiens, misericors, in Christiana, et Ecclesiastica disciplina instauranda solicitus, eaque verbo, et scriptis stabilienda indefessus, atque omni demum virtutum ornamento insignitus, nullius lingua enarrare sufficeret. Monastici quoque instituti per Hispaniam promotor, et amplificator eximius plura construxit Monasteria, Collegia itidem ædificavit, ubi studiis sacris, et lectionibus vacans plurimos discipulos, qui ad eum confluebant, erudivit, quos inter sancti Ildel-

phonsus Toletanus, et Braulio Cæsaraugustanus Episcopi emicuerunt. Coacto Hispali Concilio Acephalorum hæresim Hispaniæ jam minitantem, acri, et eloquenti disputatione fregit, atque contrivit. Tantam apud omnes sanctitatis, et doctrinæ famam adeptus est, ut elapso vix ab ejus obitu sextodecimo anno, universa Toletana synodo duorum supra quinquaginta Episcoporum plaudente, ipsoque etiam S. Ildelphonso suffragante, Doctor egregius, Catholicæ Ecclesiæ novissimum decus, in sæculorum fine doctissimus, et cum reverentia nominandus appellari meruerit; eumque S. Braulio non modo Gregorio Magno comparaverit, sed et erudiendæ Hispaniæ loco Iacobi Apostoli cœlitus datum esse censuerit.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Scripsit Isidorus libros Etymologiarum de Ecclesiasticis Officiis, aliosque quamplurimos Christianæ, et Ecclesiasticæ disciplinæ adeo utiles, ut S. Leo Papa IV. ad Episcopos Britanniæ scribere non dubitaverit, sicut Hieronymi, et Augustini, ita Isidori dicta retinenda esse, ubi contigerit inusitatum negotium, quod per Canones minime definiri possit. Plures etiam ex ejusdem scriptis sententiæ inter Canonicas Ecclesiae leges relatæ conspiciuntur. Præfuit Concilio Toletano IV. omnium Hispaniæ celeberrimo.

Denique cum ab Hispania Arianam hæresim eliminasset, morte sua, et Regni vastatione a Saracenorum armis publice prænuntiata, postquam quadraginta circiter annos suam rexisset Ecclesiam, Hispali migravit in Cœlum anno sexcentesimo trigesimo sexto. Ejus corpus inter Leandrum fratrem, et Florentinam sororem, ut ipse mandaverat, primo conditum, Ferdinandus I. Castellæ, et Legionis Rex ab Eneto Saraceno Hispali dominante magno pretio redemptum Legionem transtulit, et in ejus honorem Templum ædificatum est, ubi miraculis clarus, magna populi devotione colitur.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna: Ipse. Gloria Patri. Ipse.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum. *Cap.* 5.

Lectio vii.

In illo tempore dixit Iesus Discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanuerit, in quo salietur? Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, et conculcetur ab hominibus. Et reliqua.

Homilia S. Isidori Episcopi.

Ex lib. 2. *Officiorum ad Sanctum Fulgentium.* *Cap.* 5.

Qui in erudiendis, atque instituendis ad virtutem populis præ erit, necesse est, ut in omnibus sanctus sit, et in nullo reprehensibilis habeatur. Qui enim

alium de peccatis arguit, ipse a peccato debet esse alienus. Nam qua fronte subjectos arguere poterit, cum illi statim possit correptus ingerere, ante doce te, quæ recta sunt? Primitus quippe semetipsum corrigere debet, qui alios ad bene vivendum admonere studet, ita ut in omnibus semetipsum formam vivendi præbeat, cunctosque ad bonum opus, et doctrina, et opere provocet. Cui etiam scientia Scripturarum necessaria est, quia si Episcopi tantum sancta sit vita, sibi soli prodest sic vivens. Porro si et doctrina, et sermone fuerit eruditus, potest cœteros quoque instruere, et docere suos, et adversarios repercutere, qui nisi refutati fuerint, atque convicti, facile possunt simplicium corda pervertere.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

Hujus sermo debet esse purus, simplex apertus, plenus suavitatis, et gratiæ, tractans de mysterio legis, de doctrina fidei, de virtute continentiæ, de disciplina justitiæ, unumquemque admonens diversa exhortatione, juxta professionem, morumque qualitatem, scilicet, ut prænoscat quid, cui, quando, vel quomodo proferat, Cujus præ cæteris speciale officium est, Scripturas legere, percurrere Canones, exempla Sanctorum imitari, vigiliis, jejuniis, orationibus incumbere, cum fratribus pacem habere, nec quemquam de membris suis discerpe-

re, nullum damnare, nisi comprobatum nullum excommunicare, nisi discussum. Quique ita humilitate pariter, et authoritate præesse debet, et neque per nimiam humilitatem suam subditorum vitia convalescere faciat, neque per immoderantiam severitatis potestatem exerceat, sed tanto cautius erga commissos sibi, quanto durius a Christo indagari formidat.

℞. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus;* Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ, et intellectus.

℣. Iucunditatem, et exultationem thesaurizavit super eum. Et implevit. Gloria Patri. Et implevit.

Si venerit in Quadrag. Lect. 9. dic de Homil. Fer. occurr. cum ejus comm. in laud.

Lectio ix.

Tenebit quoque illam supereminentem donis omnibus charitatem, sine qua omnis virtus nihil est Custos enim castitatis charitas, locus autem hujus custodis humilitas. Habebit etiam inter hæc omnia castitatis eminentiam; ita ut mens Christo dedita, ab omni inquinamento carnis fit munda, et libera. Inter haec oportebit cum solicita dispensatione curam pauperum gerere, esurientes pascere, vestire nudos, suscipere peregrinos, captivos redimere, viduas, ac pupillos tueri, pervigilem in cunctis exhibere curam, providentiam habere distributione discreta. In quo etiam hospitalitas ita erit praecipua, ut omnes cum benignitate, et charitate suscipiat. Si enim omnes fideles illud Evangelium audire desiderant, hospes fui, et suscepistis me, quan-

to magis Episcopus, cujus diversorium cunctorum debet esse receptaculum?

Te Deum laudamus.

In sec. Vesp. a cap. de S. Vincentio Ferr. com. præc. et fer. si venerit in Quadr.

Missa de Comm. Dott. cum Credo.

DIE XXIII. APRILIS.

In Festo B. Alexandri Sauli Ep. et Conf. Ex Cleric. Regul. Congr. S. Pauli.

Duplex.

Ex Decreto S. R. C. 13. Januar. 1749. pro Dominio, Diœcesi, & Civitate Lucensi, unde dictus Beatus traxit Originem.

ORATIO.

Deus qui in Ecclesia tua per Beatum Alexandrum Confessorem, atque Pontificem regularis disciplinæ, ac Pastoralis solicitudinis exempla instaurare dignatus es, fac nos, quæsumus, ita ejus inhærere vestigiis, ut ad animæ salutem jugiter intenti gaudia cum ipso assequamur æterna. Per Dominum, etc.

Et fit com. SS. Soter. & Caji.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Alexander Dominico Sauli, et Thomasina Spinula Genuensibus Patritiis Mediolani natus ab ineunte ætate orandi studio, jejuniis, et singulari cultu in Deiparam, cui etiam castitatem devoverat, non obscura præbuit sanctitatis indicia. Adolescens delata in forum Cruce, circulatore ejecto, de contemptu Mundi coram stupente populo gravissime disseruit. Quo experimento in Con-

gregationem Clericorum Regularium S. Pauli admissus, brevi virtutum omnium splendore emicuit, devotione præsertim erga Eucharistiam, quam sumens ad deliquium usque accendebatur. Sacerdotio insignitus Theologicis studiis præficitur, quorum subsidio ad animarum salutem se totum convertens, pia Sodalitia instituit, Sacramentorum frequentiam invexit; Verbique divini ministerium ita exercuit, ut eximii Ecclesiæ Præsules, ab eo pastorale dicendi genus hausisse palam asseruerint. Universæ Congregationi Præpositus eamdem rexit prudentia, et religione mirabili, qua commoti plures clarissimi Viri ab ipso ad pietatem informari voluere. Hos inter *B.* Carolus se illo duce perfectionis semitam ingressum profitebatur, quum ejus consilio, et opera in Ecclesia Mediolanensi regenda simul uteretur.

℟. Inveni David. *pag.* 87.

Lectio v.

Episcopatu Aleriensi ex obedientia suscepto, Gregis mores catechesi, concionibus, Synodis, locorum omnium difficillima visitatione ad labores pene solus emendavit. Vetustissimis restinctis odiis, pacis studio se crebro dimicantium armis injecit: Sacerdotum licentiæ restitit, inscitiæ consuluit, et Clericos ipse pietate, ac literis imbuit. Cœterum pristini Instituti custos religiosissimus, in victu parcus, in ornatu vulgaris, Ecclesiasticorum proventuum fidelis administer Cathedralem Ecclesiam, Episcopium cum Seminario a fundamentis excitavit. Præcipua tamen ejus cura fuit in pauperes,

quæ tum maxime claruit, quum octingentos nautas e manibus piratarum elapsos una die hospitio excepit, et commeatu providit. Neque redditus tantum, sed vitam ipsam pro grege dare paratus, grassante peste, publicis supplicationibus, nudis, et cruentatis pedibus interesse, ægrotos invisere, eisque spiritualem, et corporalem alimoniam ministrare non est veritus; pauperum inde Pater, et Corsicæ Apostolus passim nuncupatus.

℟. Posui. *pag.* 88

Lectio vi.

Doctrina, et dicendi facultate ita praestitit, ut extemporali sermone plures Hebraeos ad Christum converterit. Altissimae contemplationis donum assecutus radiante vultu saepe rapiebatur in Deum, et Angelorum concentu recreabatur. Tanta fuit ejus fides, ut precum, quibus viginti quatuor interdum continentes horas dabat, praesidio tempestates sedaverit, Turcarum classem everterit, multosque sanitati restituerit His praeclare gestis magnus, patientia major, et humilitate, publica convicia sustinuit, et lapide ictus in faciem apud Insulae Praesidem veniam percussori impetravit. Demum a Gregorio XIV. motu proprio ceu Angelus Ticinensibus datus, anno, ut praedixerat, ab ingressu illius Urbis nondum expleto, dum Diœcesis fines viseret, vitae asperitate, ac laboribus fractus, coelesti visione confortatus, Calotii pie obiit, unde Corpus suaviter olens Papiam translatum in majori Ecclesia honorificè conditum fuit. Illum verò vir-

tutibus, ac signis illustrem Benedictus XIV. in Beatorum numerum retulit.

℟. Iste est. *pag.* 89.

IN III. NOCTURNO.

Homil. S. Gregorii Pap. in Evang.

Homo Peregre, *ut in Comm. Confess. Pontif.* 1. *loc.*

Vesp. a cap. seq. cum com præc.

DIE XXIV. APRILIS.

In Festo S. Fidelis a Sigmaringa Protomartyris Sacr. Congregationis de Propaganda Fide.

Duplex.

Decr. S. R. C. die 16. *Febr.* 1771.

Pro tota Ecclesia.

Omnia de Comm. Mart. temp. Paschali; præter ea, quæ hic assignantur:

ORATIO.

Deus, qui Beatum Fidelem Seraphico Spiritus ardore succensum in verae Fidei propagatione Martyrii palma, et gloriosis miraculis decorare dignatus es, ejus quaesumus meritis, et intercessione ita nos per gratiam tuam in Fide, et Charitate confirma, ut in servitio tuo fideles usque ad mortem inveniri mereamur. Per Dominum etc.

Deinde fit com. præc.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Fidelis in Oppido Sveviae Sigmaringa ex honesta Reyorum familia natus, ab ineunte aetate singularibus naturae, et gratiae donis ornatus praefulsit. Egregiam quippe sortitus indolem, morumque optima imbutus disciplina, dum Friburgi

Philosophiae, et *Juris* utriusque lauream emeruit, in schola etiam Christi ad perfectionis apicem sedulo virtutum exercitio contendere cœpit. Nobilium exinde virorum, varias Europae Provincias lustrantium Comes adscitus, eos ad Christianam pietatem sectandam tam verbis, quam operibus excitare non destitit. Quinimo in eodem itinere crebris austeritatibus desideria carnis mortificare, ac ita seipsum regere studuit, ut in tanta rerum vicissitudine nullo unquam visus fuerit irae motu perturbari. Iuris praeterea, et justitiae strenuus propugnator, post reditum in Germaniam, celebre sibi nomen acquisivit in Advocati munere, in quo tamen cum Fori pericula esset expertus tutiorem aeternae salutis viam ingredi deliberavit, et superna vocatione illustratus paulo post Ordini Seraphico inter Fratres Minores Capuccinos adscribi petiit.

℟. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Et aeternitas temporum, Alleluja, Alleluja.

℣. Laetitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium et exultationem obtinebunt.

Et aeternitas temporum, Allel. Allel.

Lectio v.

Piæ petitionis compos redditus, mundi suique contemptor insignis in ipso statim tyrocinio, magisque cum solemnis Professionis vota in gaudio spiritus, Domino nuncupasset, in Regulari observantia omnibus admirationi fuit, et exemplo Orationi maxime, et sacris literis vacans in verbi quoque ministerio singulari gra-

tia excellens, nedum Catholicos ad meliorem frugem, verum etiam Heterodoxos ad veritatis cognitionem attraxit. Pluribus in locis Cœnobii Præfectus constitutus, prudentia, justitia, mansuetudine, discretione, et humilitatis laude, munus sibi demandatum exercuit. Arctissimæ paupertatis zelator egregius, quidquid vel minus necessarium videretur, e Cœnobio penitus eliminavit. Inter austera jejunia, vigilias, et flagella salutari seipsum prosequens odio, in alios amorem quasi mater in filios ostendit. Cum pestifera febris Austriacas militares copias dire affligeret, ipse in extremis infirmorum indigentiis ad assidua charitatis officia toto spiritu incubuit. In componendis etiam animorum dissidiis, aliisque proximi necessitatibus sublevandis consilio, et opere adeo præclare se gessit, ut Pater Patriæ meruerit appellari.

℟. In servis suis, Alleluja, * Consolabitur Deus, alleluja.

℣. Iudicabit Dominus populum suum, et in servis suis.

Consolabitur Deus, Alleluja.

Lectio vi.

Deiparæ Virginis, et Rosarii cultor eximius, illius præcipue, aliorumque Sanctorum patrociniis a Deo postulavit, ut in Catholicæ Fidei obsequium vitam sibi, et sanguinem fundere liceret. Cumque ardens hoc desiderium in quotidiana Sacri devota celebratione magis accenderetur, mira Dei Providentia factum est, ut fortis Christi athleta Præses eligeretur illarum Missionum, quas Congregatio de Propaganda Fide pro

Rhætia tunc temporis instituerat. Quod arduum munus prompto, hilarique animo suscipiens, tanto fervore exequutus est, ut pluribus hæreticis ad Orthodoxam fidem conversis, spes non modica effulserit totius illius gentis Ecclesiæ, et Christo reconciliandæ. Prophetiæ dono præditus futuras Rhætiæ calamitates, suique necem ab Hæreticis inferendam sæpius prædixit. Postquam vero insidiarum probe conscius impendenti agoni se præparasset, die vigesima quarta Aprilis Anni millesimi sexcentesimi vigesimi secundi ad Ecclesiam loci, Sevisium nuncupati, se contulit, ubi ab hæreticis, qui pridie conversionem simulantes, eum dolose ad prædicandum invitaverant, concione tumultuarie interrupta, per verbera, ac vulnera eidem crudeliter inflitta gloriosam mortem magno, et alacri corde perpessus, Primitias Martyrum memoratæ Congregationis proprio Sanguine consecravit; pluribus signis, et miraculis exinde clarus præsertim Curiæ, et Veldhirchii, ubi summa populi veneratione illius Reliquiæ asservantur.

℟. Filiæ Ierusalem, venite, et videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus, in die solemnitatis, et lætitiæ, Alleluja.

℣. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die. Gloria Patri. In die.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Augustini Episcopi *in Evang.* Ego sum vitis vera *de eodem Com. 1. loco.*

Vesp. de S. Marco Ev. com. præc.

DIE XXVI. APRILIS.

In Festo

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

de Bono Consilio.

Ex Indulto de die 18. *Decembris* anno 1793.

Pro Clero Sæculari Civitatis, & Diœcesis.

Duplex majus.

In II. Vesp. S. Marci fit com. huj. festi.

Antiph. Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto fœmineo sexu, sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam festivitatem, alleluja.

℣. Dignare me laudare te, Virgo sacrata, alleluja.

℟. Da mihi virtutem contra hotes tuos, alleluja.

ORATIO.

Bonorum omnium largitor Deus, qui Genitricis dilecti Filii tui speciosam Imaginem mira apparitione clarificare voluisti: concede quæsumus; ut ejusdem beatæ Mariæ Virginis intercessione ad cœlestem patriam feliciter perducamur. Per eumdem Dominum etc.

Si hoc festum transferri contigerit, in primis Vesper. Antiph. Dum esset Rex, *cum reliq. antiph. & Psalm. ut in Offic. parvo B. M. V. Capitul.* Ab initio. *Hymn.* Ave maris stella. ℣. Dignare me, *cum Antiph.* Sancta Maria, *ut supra.*

In fine Hymn. Complet. & Horarum dicatur Jesu tibi sit gloria, Qui natus.

Ad Matutinum.

Invitat. Sancta Maria Dei Genitrix Virgo * Intercede pro nobis, alleluja.

Psalm. Venite, exultemus.

Hymnus.

Plaude festivo, pia gens, honore,
Dum Genestani veneraris ædem,
Qua Dei magnæ Genitricis alma
Splendet Imago.
Hæc, ubi mira specie repente
Obtulit sese populis videndam,
Multa mox secum bona ferre nostras
Visa per oras.
Ipsa nunc ægris aderat, molestos
Corporis morbos, animique pellens,
Longe et ærumnas Latio imminentes
Ipsa fugabat.
Virgo, quæ magnis decorata signis,
Nunc quoque effulges, miseris juvamen
Affer, et fusis patiens clientum
Annue votis.
Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cœli solio coruscans
Totius mundi seriem gubernat
Trinus, et unus.
Amen.

Antiphonæ, & Psalmi Nocturn. ut in Officio parvo B. M. V. ritu Paschali.

In primo Nocturno:

℣. Specie tua, et pulchritudine tua, alleluja.

℟. Intende, prospere procede, et regna, alleluja.

Lectio i.

De Libro Proverbiorum. *cap.* 2. 10.

Si intraverit sapientia cor tuum, et scientia animæ tuæ placuerit, consilium custodiet te, et prudentia servabit te,

ut eruaris a via mala, et ab homine, qui perversa loquitur; qui relinquunt iter rectum, et ambulant per vias tenebrosas; qui lætantur cum male fecerint, et exultant in rebus pessimis, quorum viæ perversæ sunt, et infames gressus eorum.

℟. Sancta, et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio; * Quia, quem cœli capere non poterant, tuo gremio contulisti, alleluja.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. * Quia

Lectio ii. Cap. 3. 21.

Fili mi, ne effluant hæc ab oculis tuis: Custodi legem, atque consilium, et erit vita animæ tuæ, et gratia faucibus tuis. Tunc ambulabis fiducialiter in via tua, et pes tuus non impinget. Si dormieris, non timebis: quiesces, et suavis erit somnus tuus. Ne paveas repentino terrore, et irruentes tibi potentias impiorum: Dominus enim erit in latere tuo, et custodiet pedem tuum, ne capiaris.

℟. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula, placui Altissimo, * et de meis visceribus genui Deum, et hominem, alleluja.

℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et.

Lectio iii. c. 8. 12.

Ego sapientia habito in consilio, et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum: arrogantiam, et superbiam, et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium, et æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum

conditores justa decernunt: Per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo, et qui mane vigilant ad me, invenient me.

℟. Beata es Virgo Maria, quæ Dominum portasti Creatorem mundi: * Genuisti qui te fecit, et in æternum permanes virgo, alleluja.

℣. Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum. Genuisti. Gloria Patri. Genuisti.

In secundo Nocturno.

℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo, alleluja.

℟. Deus in medio ejus, non commovebitur, alleluja.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.

In Nat. S. Joann. Bapt. Serm. III.

Lectio iv.

Hominem concepit Elisabeth, hominem Maria: sed Elisabeth solum hominem, Maria Deum, et hominem. Mira res est, quomodo potuerit concipere creatura Creatorem. Quid est ergo intelligendum, fratres mei, nisi quia ipse sibi fecit carnem de sola Matre, qui fecit primum hominem sine patre, et matre? Primus ille noster casus fuit, quando fæmina per quam mortui sumus, in corde concepit venena serpentis. Persuasit enim serpens peccatum, et admissus est male suadens. Si primus noster casus fuit, cum fæmina concepit corde venena serpentis, non mirandum quod salus nostra facta est, cum fæmina concepit in utero carnem omnipotentis. Uterque ceciderat sexus, uterque fuerat reparandus. Per mulierem in interitum missi eramus, per mulierem nobis reddita est salus.

*

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion, quasi myrrha electa * Dedi suavitatem odoris, alleluja.

℣. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio v.

Sermo S. Fulgentii Episc.

De Laud. Mariæ ex partu Salvat. In Append. xxxvi.

Quoniam Diabolus per serpentem Hevæ locutus per Hevæ aures mundo intulit mortem, Deus per Angelum ad Mariam pertulit verbum, et cunctis sæculis vitam effudit. Angelus sermonem ejecit, et Christum Virgo concepit. Hoc splendore concipitur Dei Filius, hac munditia generatur. De cœlis medicus transiens per Virginem, post transitum suum illæsam fecit Virginem permanere. Qui enim disrupta corporum membra in aliis poterat integrare tangendo, quanto magis in sua matre, quod invenit integrum, potuit non violare nascendo? Crevit enim ejus partu integritas corporis potius, quam decrevit; et virginitas ampliata est potius, quam fugata.

℟. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Ierusalem? * Viderunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam, alleluja.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt eam.

Lectio vi.

Maria quam præclarissimis tribus bonis sublimetur, auscult a, salutatio-

nis Angelicæ, benedictionis divinæ, et plenitudinis gratiæ. Sic enim eam legitur salutasse: Ave Maria gratia plena, benedicta inter mulieres. * Et ut nihil non sublime esset in hac sanctissima Virgine, quam Angelus gratia plenam salutavit, non sine divino consilio factum est, ut ejus etiam Imagines summo essent in honore, et prodigiis, miraculisque clarescerent. Quas inter, ea tribus ab hinc sæculis præcipuo honore colitur quæ Paulo secundo sedente, mirabiliter apparuisse in pariete Ecclesiæ Patrum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini in oppido Genestani Prænestinæ Diœcesis, ex Pontificiis diplomatibus, et supparibus monumentis comprobatur. Quibus permotus Pius Papa Sextus præfatis ejusdem oppidi cœnobitis officium proprium concessit septimo Kalendas Majas, ipso scilicet Apparitionis die recitandum, ac deinde illud, die, quæ immediate subsequitur, pro ejus recitatione in posterum assignata, ad universum prædictum ordinem sub ritu duplicis majoris extendit.

℟. Ornatam monilibus filiam Ierusalem Dominus concupivit, * Et videntes eam filiæ Sion beatissimam prædicaverunt dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum, alleluja.

℣. Astitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes eam. Gloria Patri. Unguentum.

In tertio Nocturno.

℣. Elegit eam Deus, et præelegit eam, alleluja.

℟. In tabernaculo suo habitare facit eam, alleluja.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio iv. Cap. 1.

Liber generationis Iesu Christi, Filii David, Filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Iacob. Et reliqua.

Homilia Sancti Thomæ Episcopi Valentini.

In Conc. 2. Nativ. B. Mariæ V.

Cogitanti mihi, ac diu hæsitanti quid causæ sit, quod cum Evangelistæ de Ioanne Baptista, et aliis Apostolis tam longum fecere tractatum, de Virgine Maria, quæ vita, et dignitate omnes antecedit, ita summatim percurrant historiam; cur, inquam, non traditum est memoriæ quomodo concepta, quomodo nata, quomodo nutrita, quibus moribus decorata, quibus virtutibus ornata, quid cum Filio in humanis egerit, quomodo cum illo conversata sit, quomodo post ejus Ascensionem cum Apostolis vixerit? Magna erant hæc, at memoratu digna, et quæ cum summa devotione a fidelibus legerentur, a populis amplecterentur. Quis enim dubitat, quin in ejus nativitate, et pueritia mira multa contigerint et puella *hæc* in teneris annis stupendum sæculis virtutum omnium monumentum extiterit?

℟. Felix namque es sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima, * Quia ex te ortus sol justitiae Christus Deus noster, alleluja.

℣. Ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto fœmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicum-

que celebrant tuam sanctam festivitatem.* Quia ex te.

Lectio viii.

Haec mihi haesitanti, cur de actibus Virginis, sicut de actibus Pauli, non est compositus liber? nihil aliud occurrit (accusare enim Evangelistas negligentiae, sicut impium, ita et temerarium judico) quam ita placuisse Spiritui Sancto, ejusque providentia Evangelistas siluisse; propterea quia Virginis gloria, sicut in Psalmis legitur, omnis intus erat, et magis cogitari poterat, quam describi, sufficitque ad ejus plenam historiam, quia de illa natus est Iesus. Quid amplius quaeris? quid ultra requiris in Virgine? Sufficit tibi, quod Mater Dei est.

℟. Beatam me dicent omnes generationes, * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus, alleluja.

℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum.

Quia. Gloria Patri. Quia.

Lectio ix.

Non eam Spiritus Sanctus literis descripsit, sed tibi eam animo depingendam reliquit, ut intelligas nihil illi gratiæ, aut perfectionis, aut gloriæ, quam animus in pura creatura concipere possit, defuisse: immo reipsa intellectum omnem superasse. Ubi ergo totum erat, pars scribenda non fuit, ne putares, quod scriptum non fuerat, eidem forsitan defuisse. Si ancillas suas, et ministras domus suae potentissimus Dominus ita mirifice decoravit, ita donis, et gratiis ve-

manustavit, qualem existimas condidit matrem suam, unicam sponsam suam, quam sibi ex omnibus elegit, et prae omnibus adamavit? Omnibus eam Altissimus praeposuit, non solum virgineis, sed etiam Angelicis choris, quia mater ejus est, et matrem Dei decet omnis celsitudo: Quidquid igitur de Virgine scire, aut intelligere cupis, totum in hoc clauditur breviloquio: *De qua natus est Iesus*. Haec longa, et plenissima historia ejus est.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes, & per Horas Antiphona cum reliq. ut in Officio B. M. in Sabbato.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis alleluja.

℟. Propterea benedixit te Deus in aeternum, alleluja.

Ad Benedictus, Ant. Beata es Maria, quae credidisti: perficientur in te, quae dicta sunt tibi a Domino; alleluja.

Oratio Bonorum omnium *pag.* 158. *In secundis Vesp. omnia ut in primis.*

Ad Magnificat.

Ant. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus, alleluja.

Et fit commemoratio S. Zitæ Virg.

Ant. Veni sponsa. ℣. Specie tua.

Oratio.

Deus, qui beatam Zitam Virginem ex humili ancillæ statu ad Regnum aeternum transtulisti: ejus nobis intercessione concede; ut tibi fideliter servientes in terris, sublimari cum ipsa mereamur in Cœlis. Per Dominum.

DIE XXVII. APRILIS.

In Festo Beatae ZITÆ Virginis Lucensis.

Duplex minus.

Pro Clero Sæculari, & Regulari Civitatis, Diœcesis, & Ditionis Lucanæ.

Decr. S. R. C. die 15. Februar. 1777.

Omnia de Comm. Virg. ritu Paschal. præter ea, quæ sequuntur.

ORATIO

Deus qui Beatam Zitam Virginem ex humili Ancillæ statu ad Regnum æternum transtulisti; ejus nobis intercessione concede, ut tibi fideliter servientes in terris, sublimari cum ipsa mereamur in Cœlis. Per Dominum nostrum etc.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptur. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Zita Virgo, in Lucanae Civitatis, ac Diœcesis Pago, qui Mons Sacratus dicitur, humilibus quidem, ac piis parentibus nata est. Adolescentula a Patre Lucam deducta, ibique in Nobilem Fatinelliorum domum inter Ancillarum ministeria recepta, adeo celeri cursu ad sublimem Evangelicae perfectionis apicem contendit, ut Marthae, et Mariae officia toto vitae tempore mirifice conjungens, divinarum rerum contemplationi, assidue adhaeserit; quin unquam, vel rerum familiarium obsequio deesse, vel a manuum labore, atque operibus cessare visa fuerit. Summa ejus fuit abstinentia, et admirabilis vitae austeritas. Castitatis excolendae studiosissima, ictoque cum oculis faedere curiosum quodlibet vanitatis intuitum praecavendi, aggredientis

Juvenis impudentiam fortiter prompteque rejecit. Corpus cum vitiis crucifigere assueta, parco, ac tenui victu illud sustentare, aspera, rudique veste contegere, hispidoque fune praecingere, nudatis pedibus incedere, suoque lectulo paupercculis reservato, humi ipsa, vel nudos super afferes decumbere in deliciis habebat.

℟. Propter veritatem. pag. 33.

Lectio v.

Vehementissimo divini amoris igne aestuans, ad matutinas vigilias, ac divinas etiam laudes in vicino S. Frigdiani Templo celebrandas, statutis horis convolabat; ibique inter orandum tanta cœlestis contemplationis dulcedine perfundebatur, ut ab ea abstrahi etiam vi facta, plerumque vix posset. Caritate erga Proximum singulariter enituit: quidquid enim de victu, de mercede, ac veste detrahere sibi liceret, egenis, aegrotisque sublevandis alacriter impendebat; ut nemo a paupercula pauper sine ope discederet. Hanc tantam piae Virginis in miseros liberalitatem magnis a Deo praemiis, ac muneribus cumulatam fuisse, editisque de Cœlo signis, atque prodigiis Servae suae adhuc viventis sanctimoniam illustrari ab ipso voluisse, memoriae proditum est. Nam, et horrea piis largitionibus exhausta novis frugibus divinitus complesse, et labenti imbre minime perfundi visam esse, et aquas in vinum convertisse, et panis frustra in flores, rosasque commutasse traditur.

℟. Dilexisti justitiam. pag. 33.

Lectio vi.

De aeterna cujusque salute, ac peccatorum conversione maxime solicita

in id præcipue incumbebat, ut impudicas mulieres *hospitio excipiens*, quantum posset, a sordibus avocaret. Tandem laboribus, vigiliis, afflictationibus magis, quam annis attrita, febrique correpta, lectulo præter morem decumbere compellitur; suique exitus conscia, Sacramentis Ecclesiæ refecta, oculis in Cœlum defixis, manibusqne in Crucis formam ad pectus compositis, Quinto Kalendas Majas, anno supra millesimum ducentesimo septuagesimo octavo, ætatis prope sexagesimo, meritis plena evolavit ad sponsum. Cultum eidem ab immemorabili tempore præstitum Innocentius Duodecimus Romanus PontifexApostolica auctoritate probavit. Corpus in hanc usque diem vegetum, et incorruptum Lucæ in pervetusta S. Frigdiani Longobardorum Basilica visitur, summaque religione colitur.

℟. Afferentur regi. pag. 34.

IN III. NOCTURNO

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. *Cap.* 10.

In illo tempore intravit Iesus in quoddam Castellum, et mulier quædam, Martha nomine, excepit illum in domum suam. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

De serm. de Verbis Dom.

Quid enim, putamus reprehensum esse ministerium Marthæ, quam cura hospitalitatis occupaverat, quæ ipsum Dominum hospitio receperat? Quomodo recte reprehendebatur, quæ tanto hospite lætabatur? Hoc si verum est, dimittant homines, quod ministrant e-

gentibus; eligant sibi partem meliorem, quæ non auferetur ab eis; vacent verbo; inhient doctrinæ dulcedini; occupentur circa scientiam salutarem. Nihil ejus curæ sit, quis peregrinus in vico sit, quis egeat pane, quis indumento, quis visitandus, quis redimendus, quis sepeliendus: vacent opera misericordiæ; uni instetur scientiæ. Si melior pars est cur non omnes hoc faciunt; quando ipsum Dominum in hac causa patronum habemus? Non enim timemus in hac re ne offendamus ejus justitiam, cum patronam teneamus ejus sententiam.

℟. Hæc est Virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit, quæ acceptis lampadibus sumpsit secum oleum: * Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias, alleluja.

℣. Media nocte clamor factus est ecce sponsus venit, exite obviam ei. Et veniente.

Lectio viii.

Et tamen ita non est: sed sicut dixit Dominus, ita est. Quomodo intelligis, non est? Est autem quomodo intelligere debes. Ecce adverte: circa multa es occupata, quando unum est necessarium. Maria meliorem partem elegit. Non tu malam: sed illa meliorem. Sed unde meliorem? Quia tu circa multa, illa circa unum. Præponitur unum multis. Non enim a multis unum, sed multa ab uno. Multa sunt, quæ facta sunt: unus est qui fecit. Cœlum, terra, mare, et omnia, quæ in eis sunt, quam multa sunt? Quis ista enumeret. Quis horum multitudinem cogitet? Quis hæc

fecit? Deus omnia. Ecce bona valde. Bona valde, quæ fecit, quanto melior ille qui fecit.

℟. Media nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obviam ei, alleluja.

℣. Prudentes Virgines aptate vestras lampades. Ecce. Gloria Patri. Ecce.

Lectio ix.

Attendamus igitur occupationes nostras circa multa Necessarium est ministerium corpora refecturis. Quare hoc? Quia esuritur, quia sititur. Misericordia miseris necessaria est. Frangis panem esurienti, quia invenisti esurientem: tolle famem, cui frangis panem? Tolle peregrinationem, cui exhibes hospitalitatem? Tolle nuditatem, cui præparas vestem? Non sit ægritudo, quem visitas? Non sit captivitas, quem redimis? Non sit rixa, quem concordas? Non sit mors, quem sepelis? In illo sæculo futuro non erunt ista mala: ergo nec ista ministeria.

Te Deum laudamus etc.

In Vesp. com. seq. & S. Vital. M.

DOM. III. POST PASCHA.

Offic. de Patroc. S. Ioseph Sponsi B. M. V.

Duplex 2. Classis.

Decret. S. R. C. 19. *April.* 1749.

Pro Civitate, et Diœcesi.

Quando hoc Officium ab alio majoris solemnitatis festo juxta Rubricas impediatur, non potest transferri, sed illo anno est omittendum ut ex nostro patet Indulto Secus vero, si ex speciali Indulto aliud pro aliqua particulari Ecclesia habeatur.

Ad Vesp. *Ant.* Iacob autem, *cum reliq. de Laud. ut infra.*

Psalm. Dixit Dominus, *cum reliq. de Dom. & loc. ult. Psalm.* Laudate Dominum omnes gentes etc.

Capitulum Gen. 49.

Benedictiones Patris tui confortatæ sunt benedictionibus patrum ejus; donec veniret desiderium collium æternorum. fiant in capite Ioseph, et in vertice Nazaræi inter fratres suos.

Hymnus.

Te Ioseph, celebrent agmina Cælitum,
Te cuncti resonent Christiadum Chori,
Qui clarus meritis, junctus es inclytæ
Casto fœdere Virgini.
Almo cum tumidam germine conjugem
Admirans, dubio tangeris anxius,
Afflatu superi flaminis Angelus
Conceptum puerum docet.
Tu natum Dominum stringis, ad exteras
Ægypti profugum tu sequeris plagas;
Amissum Solymis quæris et invenis,
Miscens gaudia fletibus.
Post mortem reliquos mors pia consecrat,
Palmamque emeritos gloria suscipit:
Tu vivens, Superis par, frueris Deo,
Mira sorte beatior.
Nobis, summa Trias, parce precantibus,
Da Ioseph meritis sidera scandere;
Ut tandem liceat nos tibi perpetim
Gratum promere canticum.
Amen.

℣. Constituit eum Dominum domus suæ, alleluja.

℞. Et principem omnis possessionis suæ, alleluja.

Ad Magnificat. Ant.

Cum esset desponsata Mater Iesu Maria Ioseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu Sancto, alleluja.

Oratio.

Deus, qui ineffabili providentia Beatum Ioseph Sanctissimæ Genitricis tuæ Sponsum eligere dignatus es; præsta quæsumus; ut, quem Protectorem veneramur in terris, intercessorem habere mereamur in Cœlis. Qui vivis, etc.

Et fit commemorat. Dominicæ tertiæ post Pascha, ut in Brev.

Ad Matutinum. Invit.

Laudemus Deum nostrum: * In veneratione Beati Ioseph Protectoris nostri, alleluja.

Psalm. Venite exultemus, etc.

Hymn. Te Ioseph, celebrent, *ut in Vesp. In primo Nocturno.*

Ant. Angelus Domini apparuit in somnis Ioseph, dicens: Surge, et accipe Puerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi, usque dum dicam tibi, alleluja.

Psalmi Nocturnorum de Comm. Conf. non Pont.

℣. Confitebor nomini tuo, alleluja.

℟. Quoniam adjutor, et Protector factus es mihi, alleluja.

De Libro Genesis.

Lectio i. Cap. 39.

Igitur Ioseph ductus est in Ægyptum, emitque eum Putiphar Eunuchus Pharaonis Princeps exercitus, vir Ægyptius de manu Ismaelitarum, a quibus perductus erat. Fuitque Dominus cum eo,

et erat vir in cunctis prospere agens, habitavitque in domo domini, qui optime noverat, Dominum esse cum eo, et omnia, quæ gereret, ab eo dirigi in manu illius. Invenitque Ioseph gratiam coram Domino suo, et ministrabat ei, a quo præpositus omnibus, gubernabat creditam sibi domum, et universa quæ ei tradita fuerant. Benedixitque Dominus domui Ægyptii propter Ioseph, et multiplicavit tam in ædibus, quam in agris cunctam ejus substantiam. Nec quidquam aliud noverat, nisi panem, quo vescebatur. Erat autem Ioseph pulchra facie, et decorus aspectu.

℟. Clamavit Populus ad Regem, alimenta petens: * Quibus ille respondit: Ite ad Ioseph, alleluja.

℣. Salus nostra in manu tua est, respice nos tantum, et læti serviemus Regi. Quibus.

Lectio ii. Gen. c. 41

Placuit Pharaoni consilium, et cunctis ministris ejus, locutusque est ad eos: Num invenire poterimus talem virum, qui spiritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Ioseph: Quia ostendit tibi Deus omnia, quæ locutus es; numquid sapientiorem, et consimilem tui invenire potero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris imperium cunctus populus obediet: uno tantum Regni solio te præcedam. Dixitque rursus Pharao ad Ioseph: Ecce constitui te super universam terram Ægypti. Tulitque annulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus, vestivitque eum stola byssina, et collo torquem auream circumposuit. Fecitque eum ascendere super

currum suum secundum, clamante præcone, ut omnes coram eo genuflecterent, et præpositum esse scirent universæ terræ Ægypti.

℟. Fecit me Deus quasi Patrem Regis, et Dominum universæ domus ejus. Exaltavit me, ut salvos faceret multos populos, alleluja.

℣. Venite ad me, et ego dabo vobis omnia bona Ægypti, ut comedatis medullam terræ. Exaltavit.

Lectio iii. Gen. c. 41.

Dixit quoque Rex ad Ioseph: Ego sum Pharao: abque tuo imperio non movebit quisquam manum, aut pedem in omni terra Ægypti. Vertitque nomen ejus et vocavit eum lingua Ægyptiaca, Salvatorem mundi. Deditque illi uxorem Asenech filiam Putiphare Sacerdotis Heliopoleos. Egressus est itaque Ioseph ad terram Ægypti (triginta autem annorum erat, quando stetit in conspectu Regis Pharaonis) et circuivit omnes Regiones Ægypti. Venitque fertilitas septem annorum, et in manipulos redactæ segetes congregatæ sunt in horrea Ægypti. Omnis etiam frugum abundantia in singulis urbibus condita est, tantaque fuit abundantia tritici, ut arenæ maris coæquaretur, et copia mensuram excederet.

℟. Iam lætus moriar, quia vidi faciem tuam, et supestitem te relinquo. Non sum fraudatus aspectu tuo: * Insuper ostendit mihi Dominus semen tuum, alleluja.

℣. Qui pascit me ab adolescentia mea, benedicat pueris istis: et invocetur super eos nomen meum.

Insuper. Gloria. Insuper.

In secundo Nocturno.

Ant. Angelus Domini apparuit in somnis Ioseph, dicens: Surge, et accipe puerum, et matrem ejus, et vade in terram Israel; defuncti sunt enim, qui quærebant animam pueri, alleluja.

℣. Respice de Cœlo, et vide, et visita vineam istam, alleluja.

℟. Et perfice eam, alleluja.

Sermo S. Bernardini Senensis.

Sermo 1. de S. Ioseph

Lectio iv.

Omnium singularum gratiarum alicui rationabili creaturæ communicatarum, generalis regula est, quod, quandocumque divina gratia eligit aliquem ad aliquam gratiam singularem, seu ad aliquem sublimem statum, omnia charismata donet, quæ illi personæ sic electæ et ejus officio necessaria sunt, atque illam copiose decorant. Quod maxime verificatum est in sancto Ioseph, putativo Patre Domini nostri Iesu Christi, et vero sponso Reginæ mundi, et Dominæ Angelorum, qui ab æterno Patre electus est fidelis Nutricius, atque Custos principalium thesaurorum suorum, scilicet Filii ejus, et Sponsæ suæ; quod officium fidelissime prosecutus est. Cui propterea Dominus ait: Serve bone, et fidelis intra in gaudium Domini tui.

℟. Dedisti mihi protetionem salutis tuæ, et dextera tua suscepit me: * Protector meus, et cornu salutis meæ, et susceptor meus, alleluja.

℣. Ego Protector tuus sum, et merces tua magna nimis. Protector meus.

Lectio v.

Si compares eum ad totam Ecclesiam Christi; nonne iste est homo electus et specialis, per quem, et sub quo Christus est ordinate, et honeste introductus in mundum? Si ergo Virgini Matri tota Ecclesia sancta debitrix est, qui per eam Christum suscipere digna facta est: sic profecto, post eam huic debet gratiam, et reverentiam singularem. Ipse enim est clavis veteris Testamenti, in qua Patriarchalis, et Prophetalis dignitas promissum consequitur fructum. Porro hic est solus, qui corporaliter possedit, quod eis divina dignatio repromisit. Merito igitur figuratur per illum Patriarcham Joseph, qui populis frumenta servavit. Sed et hic illum præcellit, quia non solum Ægyptiis panem corporalis vitæ, sed omnibus electis panem de Cœlo, qui cælestem vitam tribuit, cum multa solertia enutrivit.

℟. Statuet filios suos sub tegmine illius, et sub ramis ejus morabitur, protegetur sub tegmine illius a fervore: * Et in gloria ejus requiescet, alleluja.

℣. Sperante in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra. Et in gloria.

Lectio vi.

Profecto dubitandum non est, quod Christus familiaritatem, reverentiam atque sublimissimam dignitatem, quam sibi exhibuit, dum agerent in humanis, tamquam filius Patri suo, in Cœlis utique non negavit, quin potius complevit, et consummavit. Unde non immerito in verbo proposito a Domino subinfertur:

Intra in gaudium Domini tui. Unde, licet gaudium aeternæ beatitudinis in cor hominis intret, maluit tamen Dominus ei dicere: Intra in gaudium; ut mystice innuatur, quod gaudium illud non solum in eo sit intra, sed undique illum circumdans, et absorbens, et ipsum velut abyssus infinita submergens. Memento igitur nostri, Beate Ioseph, et tuae orationis suffragio apud tuum Putativum Filium intercede: sed et Beatissimam Virginem Sponsam tuam nobis propitiam redde, quae Mater est ejus, qui cum Patre, et Spiritu Sancto vivit, et regnat per infinita saecula saeculorum, Amen.

℟. Si consistant adversum me castra, non timebit cor meum: * Si exurgat adversum me prælium, in hoc ego sperabo, alleluja.

℣. In te cantatio mea semper, quoniam tu adjutor fortis. Si exurgat. Gloria. Si exurgat.

In tertio Nocturno.

Ant. Consurgens Ioseph accepit Puerum, et Matrem ejus, et venit in terram Israel: et habitavit in Civitate, quæ vocatur Nazareth, alleluja.

℣. Invocavi Dominum Patrem Domini mei, alleluja.

℟. Ut non derelinquat me in die tribulationis, alleluja.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 3.

In illo tempore: Factum est autem, cum baptizaretur omnis populus, et Iesu baptizato, et orante, apertum est Cœlum Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.
Lib. 2. de Consensu Evangelist.

Manifestum est illud, quod ait: Ut putabatur filius Ioseph: propter illos dixisse, qui eum ex Ioseph, sicut alii homines nascuntur, natum arbitrantur. Quos autem movet, quod alios Progenitores Matthæus enumerat, descendens a David usque ad Ioseph, alios autem Lucas ascendens a Ioseph usque ad David: facile est, ut advertant, duos Patres habere potuisse Ioseph: unum a quo genitus, alterum a quo fuerit adoptatus. Antiqua est enim consuetudo adoptandi etiam in illo populo Dei, ut sibi filios facerent, quos non ipsi genuissent. Unde intelligitur Lucas Patrem Ioseph, non a quo genitus, sed a quo fuerat adoptatus, suscepisse in Evangelio suo, cujus progenitores rursum versus commemorat, donec exiret ad David.

℟. Ioseph fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est; pariet autem filium: * Et vocabis nomen ejus Iesum, alleluja.

℣. Ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum. Et vocabis.

Lectio viii.

Cum enim necesse sit, utroque Evangelista vera narrante, et Matthaeo scilicet, et Luca, ut unus eorum ejus Patris originem teneret, qui genuerat: alter ejus, qui adoptaverat Ioseph: quem probabilius intelligimus adoptantis originem tenuisse, quam eum, qui noluit Ioseph genitum dicere ab illo, cujus eum filium esse narrabat? Matthæus autem di-

gens: Abraham genuit Isaac, Isaac genuit Iacob: atque ita in hoc verbo, quod est genuit, perseverans, donec in ultimo diceret: Iacob autem genuit Ioseph; satis expressit, ad eum Patrem se perduxisse originem generantium, a quo Ioseph non adoptatus, sed genitus erat. Quamquam, si etiam Lucas genitum diceret Ioseph ab Heli, nec sic nos hoc verbum perturbare deberet, ut aliud crederemus, quam ab uno Evangelista gignentem, ab altero adoptantem Patrem fuisse commemoratum. Neque enim absurde quisque dicitur non carne, sed charitate genuisse, quem filium sibi adoptaverit. At vero etiam nos, quibus dedit Deus potestatem filios ejus fieri, de natura, atque substantia sua non nos genuit, sicut unicum Filium; sed utique dilectione adoptavit.

℟. Surge, et accipe Puerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi, alleluja.

℣. Ut adimpleretur, quod dictum est a Domino per Prohetam dicentem: Ex Ægypto vocavi filium meum. Et esto. Gloria. Et esto.

Lectio ix. De Homil. Dom. 3. & in fine dicit. Te Deum.

Ad Laudes, & per Horas, Ant. Iacob autem genuit Ioseph, virum Mariae, de qua natus est Iesus, qui vocatur Christus, alleluja.

Psalm. Dominus regnavit, etc. *cum reliq. de Dom.*

Ant. Missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galileae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph, alleluja.

Ant Ascendit autem Ioseph a Galilaea de Civitatem Nazareth, in Iudaeam, in Civitatem David, quae vocatur Bethlehem, alleluja.

Ant. Et venerunt festinantes, et invenerunt Mariam, et Ioseph, et Infantem positum in praesepio, alleluja, alleluja.

Ant. Et ipse Iesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur Filius Ioseph, alleluja.

Capitulum Gen. 49.

Benedictiones Patris tui confortatae sunt benedictionibus patrum ejus: donec veniret desiderium collium aeternorum; fiant in capite Ioseph, et in vertice Nazaraei inter fratres suos.

Hymnus.

Cœlitum Ioseph decus, atque nostrae
Certa spes vitae, columenque mundi,
Quas tibi laeti canimus benignus
Suscipe laudes.

Te sator rerum statuit pudicae
Virginis sponsum, voluitque Verbi
Te Patrem dici, dedit et ministrum
Esse salutis.

Tu Redemptorem stabulo jacentem,
Quem chorus Vatum cecinit futurum,
Aspicis gaudens, humilisque natum
Numen adoras.

Rex Deus regum, Dominator orbis,
Cujus ad nutum tremit inferorum
Turba, cui pronus famulatur aether,
Se tibi subdit.

Laus sit excelsae Triadi perennis,
Quae tibi praebens superos honores,
Det tuis nobis meritis beatae
Gaudia vitae. Amen.

℣. Dedisti mihi protectionem salutis tuae, alleluja:
℟. Et dextera tua suscepit me, alleluja.

Ad Benedictus.

Ant. Ioseph fili David, noli timere accipere Mariam conjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est, alleluja.

Oratio.

Deus, qui ineffabili providentia Beatum Ioseph Sanctissimae Genitricis tuae Sponsum eligere dignatus es: praesta quaesumus; ut quem Protectorem veneramur in terris, intercessorem habere mereamur in Cœlis. Qui vivis, etc.

Et fit commem. Dominicæ.

Ad Tertiam:

Ant. Missus est.

Capitulum Genes. 49.

Benedictiones Patris tui confortatæ sunt benedictionibus patrum ejus: donec veniret desiderium collium æternorum: fiant in capite Ioseph, et in vertice Nazaræi inter fratres suos.

℟. *br.* Constituit eum Dominum domus suæ, * alleluja, alleluja. Constituit.
℣. Et principem omnis possessionis suæ. Alleluja, alleluja. Gloria Patri. Constituit.
℣. Confitebor nomini tuo, alleluja.
℟. Quoniam adjutor, et Protector factus es mihi, alleluja.

Ad Sextam.

Ant. Ascendit autem.

Capitulum. Gen. 49.

Deus patris tui erit adjutor tuus, et Omnipotens benedicet tibi benedictionibus Cœli desuper.

℟. *br.* Confitebor nomini tuo, * Alleluja, alleluja. Confitebor. ℣. Quoniam adjutor, et protector factus es mihi. Alleluja, alleluja. Gloria Patri. Confitebor.

℣. Iustus germinabit sicut lilium, alleluja.

℟. Et florebit in aeternum ante Dominum, alleluja.

Ad Nonam.

Ant. Et ipse Iesús.

Capitulum *Gen.* 49.

Filius accrescens Ioseph, filius accrescens, et decorus aspectu: filiæ discurrerunt super murum.

℟. *br.* Iustus germinavit sicut lilium, * Alleluja, alleluja. Iustus. ℣. Et florebit in æternum ante Dominum. Alleluja, alleluja. Gloria Patri. Iustus.

℣. Plantatus in domo Domini, alleluja.

℟. In atriis domus Dei nostri, alleluja.

In secundis Vesp. omnia, ut in primis, exceptis sequentibus.

℣. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi, alleluja.

℟. Et fructus ejus dulcis gutturi meo, alleluja.

Ad Magnificat.

Ant. Fili, quid fecisti nobis sic? ecce Pater tuus, et ego dolentes quærebamus te, alleluja.

Oratio ut supra.

Et fit comm. Dom.

DOM. IV. POST PASCHA.

Officium Pretiosiss. Sanguinis DOMINI NOSTRI IESU CHRISTI.

Duplex 1. Classis.

Decret. S. R. C. Die 23. Iunii 1750.

Pro Civitate, et Diœcesi Lucana.

AD VESPERAS.

Ant. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua, alleluja.

Psaml. Dixit Dom. *cum reliq. de Dominica, sed loco ult. dic.* Laudate Dominum omnes gentes.

Ant. Ego, qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum, allel.

Ant. Vestitus erat veste aspersa Sanguine, et vocatur nomen ejus Verbum Dei, alleluja.

Ant. Quare ergo rubrum est indumentum, tuum, et vestimenta tua, sicut calcantium in torculari? alleluja.

Ant. Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum, alleluja.

Capitulum. Hebr. 9. 11.

Fratres, Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius, et perfectius tabernaculum non manufactum, idest, non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem introivit semel in sancta, æterna redemptione inventa.

Hymnus.

Festivis resonent compita vocibus:
Cives lætitiam frontibus explicent:
Tædis flammiferis ordine prodeant
Instructi pueri, et senes.

Quem dura moriens Christus in arbore,
Fudit multiplici vulnere Sanguinem;
Nos facti memores, dum colimus, decet
Saltem fundere lacrymas.

Humano generi pernicies gravis
Adami veteris crimine contigit:
Adami integritas, et pietas novi

Vitam reddidit omnibus.

Clamorem validum summus ab Æthere
Languentis Geniti si Pater audiit,
Placari potius Sanguine debuit,
Et nobis veniam dare.

Hoc quicumque stolam Sanguine proluit,
Abstergit maculas; et roseum decus,
Quo fiat similis protinus Angelis,
Et Regi placeat, capit.

A recto instabilis tramite postmodum
Se nullus retrahat; meta sed ultima
Tangatur; tribuet nobile praemium,
Qui cursum Deus adjuvat:

Nobis propitius sis Genitor potens,
Ut quos Unigenae Sanguine Filii
Emisti, et placido flumine recreas,
Cœli ad culmina transferas. Amen.

℣. Redemisti nos, Domine, in Sanguine tuo, alleluja.

℟. Et fecisti nos Deo nostro Regnum, alleluja.

Ad Magnificat.

Ant. Accessistis ad Sion montem, et Civitatem Dei viventis, Ierusalem cœlestem, et Testamenti novi mediatorem Iesum, et Sanguinis aspersionem melius loquentem, quam Abel, alleluja.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui Unigenitum Filium tuum Mundi Redemptorem constituisti, ac ejus Sanguine placari voluisti: concede, quæsumus, salutis nostræ pretium solemni cultu ita venerari, atque a præsentis vitæ malis ejus virtute defendi in terris, ut fructu perpetuo lætemur in Cælis. Qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus Sancti, etc.

Commemoratio Dominicæ IV.

Ant. Vado ad eum, qui misit me, et nemo ex vobis interrogat me, Quo vadis? alleluja, alleluja.

℣. Mane nobiscum, Domine, alleluja.

℟. Quoniam ad vesperascit, alleluja.

Oratio.

Deus, qui fidelium mentes unius efficis voluntatis: da populis tuis id amare quod præcipis, id desiderare quod promittis; ut inter mundanas varietates ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gaudia. Per Dominum, etc

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Christum Dei Filium, qui suo nos redemit Sanguine,* Venite, adoremus, alleluja.

Psalm. Venite exultemus.

Hymnus.

Ira justa Conditoris,
Imbre aquarum vindice,
Criminosum mersit Orbem
Noe in Arca sospite:
Mira tandem vis amoris
Lavit Orbem Sanguine.

Tam salubri terra felix
Irrigata pluvia,
Ante spinis quæ scatebat,
Germinavit flosculos:
Inque nectaris saporem
Transiere absinthia.

Triste protinus venenum
Dirus anguis posuit,
Et cruenta belluarum
Desiit ferocia:
Mitis Agni vulnerati
Hæc fuit victoria.

O scientiæ supernæ
Altitudo impervia!
O suavitas benigni
Prædicanda pectoris!
Servus erat morte dignus,
Rex luit pœnam optimus.
Quando culpis provocamus
Ultionem Iudicis,
Tunc loquentis protegamur
Sanguinis præsentia:
Ingruentium malorum
Tunc recedant agmina.
Te redemptus laudet Orbis
Grata servans munera,
O salutis sempiternæ
Dux, et auctor inclyte,
Qui tenes beata Regna
Cum Parente, et Spiritu. Amen.

In primo Nocturno.

Ant. Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur Puer, vocatum est nomen ejus Iesus, alleluja.

Psalm. 2.

Quare fremuerunt Gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt Reges terræ, et Principes convenerunt in unum, * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in Cœlis, irridebit eos; * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi gentes hæreditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc Reges intelligite: * erudimini, qui judicatis terram.

Servite Domino in timore: * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus,* et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me: * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es: * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Psalm. 15.

Conserva me, Domine, quoniam speravi in te: * Dixi Domino:

Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus,* mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum :* postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus : * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hæreditatis meæ, et calicis mei : * tu es qui restitues hæreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris :* etenim hæreditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum : * insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper : quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, et exultavit lingua mea : insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno :* nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ adimplebis me lætitia cum vultu tuo : * delectationes in dextera tua usque in finem.

Ant. Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur Puer, vocatum est nomen ejus Iesus, alleluja.

℣. Redemisti nos, Domine, alleluja.

℟. In sanguine tuo, alleluja.

De Epistola Beati Pauli Apostoli ad Hebræos.

Lectio 1. *Cap.* 9. 11.

Christus assistens Pontifex futurorum bonorum per amplius, e perfectius

tabernaculum non manufactum, idest non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem introivit semel in sancta æterna redemptione inventa. Si enim sanguis hircorum, et taurorum, et cinis vitulæ aspersus, inquinatos sanctificat ad emundationem carnis: Quanto magis Sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi? Et ideo novi Testamenti mediator est, ut, morte intercedente, in redemptionem earum prævaricationum, quæ erant sub priori Testamento, repromissionem accipiant, qui vocati sunt æternæ hæreditatis.

℞. Iesus, ut sanctificaret per suum Sanguinem populum, extra portam passus est. * Exeamus igitur ad eum extra castra, improperium ejus portantes, alleluja.

℣. Nondum enim usque ad Sanguinem restitistis adversus peccatum repugnantes. Exeamus igitur.

Lectio ii.

Ubi enim testamentum est, mors necesse est intercedat testatoris Testamentum enim in mortuis confirmatum est: alioquin nondum valet, dum vivit, qui testatus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est Lecto enim omni mandato Legis a Moyse universo populo, accipiens sanguinem vitulorum et hircorum, cum aqua, et lana coccinea, et hyssopo, ipsum quoque librum, et omnem populum aspersit, di-

cens : Hic Sanguis Testamenti, quod mandavit ad *vos* Deus. Etiam tabernaculum et *omnia* vasa ministerii sanguine similiter aspersit. Et omnia pene in sanguine *secundum* legem mundantur : Et sine sanguinis effusione non fit remissio.

℟. Moyses sumptum sanguinem respersit in populum * Et ait : hic est sanguis fœderis, quod pepigit Dominus vobiscum, alleluja.

℣. Fide celebravit *Pascha*, *et* sanguinis effusione : *ne* qui vastabat primitiva, *tangeret* eos. Et ait.

Lectio iii. Cap. 10. 19.

Habentes itaque, fratres, fiduciam in introitu Sanctorum in Sanguine Christi, quam initiavit nobis viam novam, et viventem per velamen, idest Carnem suam, et Sacerdotem magnum super Domum Dei, accedamus cum vero corde in plenitudine fidei, aspersi corda a conscientia mala, et abluti corpus aqua munda, teneamus spei nostræ confessionem indeclinabilem (fidelis enim est, qui repromisit), et consideremus invicem in provocationem charitatis, et bonorum operum.

℟. Vos, qui aliquando eratis longe, facti estis prope in Sanguine Christi : * Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum, alleluja.

℣. Complacuit per eum reconciliare omnia in ipsum, pacificans per Sanguinem Crucis ejus ; sive quæ in terris, sive quæ in Cœlis sunt. Ipse enim.
Gloria Patri. Ipse enim

In secundo Nocturno.

Ant. Pilatus volens populo satisfacere

tradidit illis Iesum flagellis cæsum, alleluja.

Psalmus 22.

Dominus regit me, et nihil mihi deerit: * in loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.

Virga tua, et baculus tuus, * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * et calix meus inebrians quam præclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me: * omnibus diebus vitæ meæ.

Et ut inhabitem in domo Domini, * in longitudinem dierum.

Psalm. 29.

Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me: * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus clamavi ad te: * et sanasti me.

Domine eduxisti ab inferno animam meam: * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino Sancti ejus: * et confitemini memoriæ sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus: et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus: * et ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * non movebor in æternum.

Domine in voluntate tua, * præstitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo: * et ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?

Nunquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, et misertus est mei: * Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar: * Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

Psalm. 63.

Exaudi Deus orationem meam cum deprecor: * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium, * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos: * dixerunt: Qui videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes, qui videbant eos: * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: * et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Ant. Pilatus volens populo satisfacere tradidit illis Iesum flagellis cæsum, alleluja.

℣. Sanguis Iesu Christi. Filii Dei, alleluja.

℟. Emundat nos ab omni peccato, alleluja.

Sermo Sancti Ioannis Chrysostomi.

Ex Homil. ad Neopnyt.

Lectio iv.

Vultis Sanguinis Christi audire virtutem? Redeamus ad ejus exemplum, et priorem typum recordemur, et pristinam scripturam narremus. In Ægypto, nocte media, Ægyptiis Deus plagam decimam minabatur, ut eorum primogenita deperirent, quia primogenitum ejus populum detinebant. Sed ne amata plebs Iudæorum una cum illis periclitaretur, quia unus locus continebat universos, remedium discretionis inventum est. Proinde exemplum mirabile, ut discas in veritate virtutem. Ira divinæ indignationis sperabatur, et domos singulas mortifer circuibat. Quid igitur Moyses? Occidite, inquit, agnum anniculum, et sanguine

ejus linite januas. Quid ais Moyses? Sanguis ovis rationalem hominem liberare consuevit? Valde, inquit, non eo quod sanguis est, sed quia Dominici Sanguinis per eum demonstratur exemplum.

℟ In timore incolatus vestri conversamini: * Scientes, quod non corruptibilibus auro, vel argento redempti estis, alleluja.

℣. Sed pretioso Sanguine quasi agni immaculati Christi. Scientes.

Lectio v.

Nam sicut Regnantium statuæ, quæ sine causa sunt, et sermone, nonnunquam ad se confugientibus hominibus, anima, et ratione decoratis, subvenire consueverunt, non quia sunt ære confectæ, sed quia retinent imaginem principalem: Ita et sanguis ille, qui irrationalis fuit, animas habentes homines liberavit: Non quia sanguis fuit, sed quia hujus Sanguinis ostendebat adventum. Et tunc Angelus ille vastator, cum linitos postes, atque aditus pervideret, transjecit gressus, et non est ausus intrare. Nunc ergo, si viderit inimicus, non postibus impositum sanguinem Typi, sed fidelium ore lucentem Sanguinem veritatis Christi templi postibus dedicatum, multo magis se subtrahet. Si enim Angelus cessit exemplo, quanto magis terrebitur inimicus, si ipsam perspexerit veritatem? Vis et aliam hujus Sanguinis scrutare virtutem? volo; unde primum cucurrit inspicias, et de quo fonte manavit. De ipsa primum Cruce processit: Latus illud Dominicum initium fuit. Mortuo enim, ait, Iesu, et adhuc in Cruce

pendente, approximat miles: Latus lancea percussit, et exinde aqua fluxit, et Sanguis. Unum Baptismatis symbolum, aliud Sacramenti. Ideo non ait: Exiit Sanguis, et aqua; sed exiit aqua primum, et Sanguis: Quia primum Baptismate diluimur, et postea mysterio dedicamur.

℟. Empti estis pretio magno: * Glorificate, et portate Deum in corpore vestro, alleluja.

℣. Pretio empti estis: nolite fieri servi hominum. Glorificate.

Lectio vi.

Latus miles aperuit, et templi sancti parietem patefecit. Et ego thesaurum præclarum inveni, et fulgentes divitias me gratulor reperire. Sic et de illo factum est. Iudæi ovem occiderunt, et ego fructum de Sacramento cognovi. De latere Sanguis, et aqua. Nolo tam facile, auditor transeas tanti secreta mysterii. Restat enim mihi mystica atque secretalis oratio. Dixi Baptismatis symbolum, et mysteriorum, aquam illam, et sanguinem demonstrare. Ex his enim Sancta fundata est ab Ecclesia per lavacri regenerationem, et renovationem Spiritus Sancti: Per Baptisma, inquam et mysteria, quæ ex latere videntur esse prolata. Ex latere igitur suo Christus ædificavit Ecclesiam, sicut de latere Adam ejus conjux Heva prolata est. Nam hac de causa Paulus quoque testatur, dicens: De corpore ejus, et de ossibus ejus sumus: Latus videlicet illud significans. Nam, sicut de illo Latere Deus fecit fœminam procreari: sic et de

suo Latere Christus aquam nobis et Sanguinem dedit, unde repararetur Ecclesia.

℟. Commendat charitatem suam Deus in nobis; * Quoniam, cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus, Christus pro nobis mortuus est, alleluja.

℣. Multo igitur magis nunc justificati in Sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. * Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno.

Ant. Exivit ergo Iesus, portans Coronam Spineam, et purpureum vestimentum, et dicit eis: Ecce Homo, alleluja.

Psalm. 73.

Ut quid Deus repulisti in finem: * iratus est furor tuus super oves pascuæ tuæ?

Memor esto congregationis tuæ, * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hæreditatis tuæ: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in finem; * quanta malignatus est inimicus in sancto?

Et gloriati sunt qui oderunt te, * in medio solemnitatis tuæ

Posuerunt signa sua, signa: * et non cognoverunt sicut in exitu super summum.

Quasi in silva lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum: * in securi et ascia dejecerunt eam.

Incenderunt igni Sanctuarium tuum: * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: * Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vidimus, jam non est Propheta: * et nos non cognoscet amplius.

Usquequo Deus improperabit inimicus: * irritat adversarius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam, et dexteram tuam, * de medio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sæcula, * operatus est salutem in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute tua mare: * contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: * dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes, et torrentes: * tu siccasti fluvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricatus es auroram, et solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ: * æstatem, et ver tu plasmasti ea.

Memor esto hujus, inimicus improperavit Domino: * et populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi: * et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Respice in testamentum tuum: * quia repleti sunt, qui obscurati sunt terræ domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus: * pauper, et inops laudabunt nomen tuum.

Exurge Deus, judica causam tuam: * memor esto improperiorum tuorum, eorum quæ ab insipiente sunt tota die.

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum: * superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

Psalm. 87.

Domine Deus salutis meæ, * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar: * oculi mei languerunt præ inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua: * et justitia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Domine clamavi: * et mane oratio mea præveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam: * avertis faciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea: * exaltatus autem, humiliatus sum, et conturbatus.

In me transierunt iræ tuæ: * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum, * et notos meos a miseria.

Psalm. 93.

Deus ultionum Dominus: * Deus ultionum libere egit.

Exaltare qui judicas terram: * redde retributionem superbis.

Usquequo peccatores Domine, * usquequo peccatores gloriabuntur:

Effabuntur, et loquentur iniquitatem: * loquentur omnes, qui operantur injustitiam?

Populum tuum, Domine, humiliaverunt: * et hæreditatem tuam vexaverunt.

Viduam, et advenam interfecerunt: * et pupillos occiderunt.

Et dixerunt: Non videbit Dominus, * nec intelliget Deus Iacob.

Intelligite insipientes in populo: * et stulti aliquando sapite:

Qui plantavit aurem, non audiet? * aut qui finxit oculum, non considerat?

Qui corripit Gentes, non arguet: * qui docet hominem scientiam?

Dominus scit cogitationes hominum, * quoniam vanæ sunt.

Beatus homo, quem tu erudieris Domine: * et de lege tua docueris eum.

Ut mitiges ei a diebus malis: * donec fodiatur peccatori fovea.

Quia non repellet Dominus plebem suam: * et hæreditatem suam non derelinquet.

Quoadusque justitia convertatur in judicium: * et qui juxta illam omnes, qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversus malignantes? * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?

Nisi quia Dominus adjuvit me: * paulominus habitasset in inferno anima mea:

Si dicebam: motus est pes meus: * misericordia tua, Domine, adjuvabat me.

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, * consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis: * qui fingis laborem in præcepto?

Captabunt in animam justi: * et sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium: * et Deus meus in adjutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum: et in malitia eorum disperdet eos: * disperdet illos Dominus Deus noster.

Ant. Exivit ego Iesus, portans Coronam Spineam, et purpureum vestimentum, et dicit eis: Ecce Homo, alleluja.

℣. Christus dilexit nos, alleluja.

℟. Et lavit nos a peccatis nostris in Sanguine suo, alleluja.

Lectio Sancti Evangelii secundum Ioannem.

Lectio vii. 19. 30.

In illo tempore: Cum accepisset Iesus acetum, dixit: Consummatum est. Et

inclinato capite, tradidit Spiritum. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 120. *in Ioann.*

Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud, sed aperuit: ut illic quodammodo vitæ ostium panderetur, unde Sacramenta Ecclesiæ manaverunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intratur. Ille Sanguis in remissionem fusus est peccatorum: Aqua illa salutare temperat poculum: hæc et lavacrum præstat, et potum. Hoc prænuntiabat, quid Noe in latere Arcæ ostium facere jussus est, qua intrarent animalia, quæ non erant diluvio peritura, quibus præfigurabatur Ecclesia. Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita materque vivorum: Magnum quippe significavit bonum ante magnum prævaricationis malum. Hic secundus Adam inclinato capite in Cruce dormivit: ut inde formaretur ei conjux, quod de latere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt! Quid isto Sanguine mundius? Quid vulnere illo salubrius?

℟. Hic est, qui venit per aquam, et Sanguinem, Iesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua, et Sanguine alleluja.

℣. In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Ierusalem, in ablutionem peccatoris. Non in aqua.

Leetio viii. In Psalm. 95.

Tenebantur homines captivi sub diabolo, et dæmonibus serviebant. Sed re-

dempti sunt a captivitate. Vendere enim se potuerunt, sed redimere non potuerunt. Venit Redemptor, et dedit pretium. Fudit Sanguinem suum; et emit Orbem terrarum. Quæritis quid emerit? Videte quid dederit, et invenietis, quid emerit. Sanguis Christi pretium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus Orbis? Quid, nisi omnes Gentes? Valde ingrati sunt pretio suo, aut multum superbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parvum est, ut solos Afros emerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis illud sit datum. Non ergo exultent, non superbiant, Pro toto dedit, quantum dedit.

℟. Prædestinavit nos Deus in adoptionem Filiorum per Iesum Christum. In quo habemus redemptionem ejus, alleluja.

℣. Remissionem peccatorum secundum divitias Gratiæ ejus, quæ superabundavit in nobis. In quo habemus. Gloria Patri. In quo habemus.

Lectio S. Evangelii secundum Ioannem.

Lectio ix. *Cap.* 16.

In illo tempore: Dixit Iesus Discipulis suis: Vado ad eum, qui misit me, et nemo ex vobis interrogat me; Quo vadis? Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 94. *in Ioann.*

Cum Dominus Iesus prædixisset Discipulis suis persecutiones, quas passuri erant post ejus abscessum, subjunxit, atque ait: Hæc autem vobis ab initio non dixi, quia vobiscum eram: nunc autem vado ad eum, qui me misit. Ubi primum videndum est, utrum eis futuras non

prædixerit ante passiones. Sed alii tres Evangelistæ satis eum prædixisse ista demonstrant, antequam ventum esset ad cænam: qua peracta, secundum Ioannem ista loquutus est, ubi ait: Hæc autem vobis ab initio non dixi, quia vobiscum eram. Te Deum.

Ad Laudes, & per Horas.

Ant. Hi, qui amicti sunt stolis albis, qui sunt, et unde venerunt? alleluja.

Psalmi de Dominica.

Ant. Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magna, et laverunt stolas suas in Sanguine Agni, alleluja.

Ant. Ideo sunt ante Thronum Dei, et serviunt ei die, ac nocte, alleluja.

Ant. Et ipsi vicerunt draconem propter Sanguinem Agni, et propter Testamentum Verbi sui, alleluja.

Ant. Beati, qui lavant stolas suas in Sanguine Agni, alleluja.

Capitulum. Hebr. 9. 11.

Fratres, Christus assistens Pontifex futurorum bonorum per amplius, e perfectius tabernaculum non manufactum, idest, non hujus creationis: neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem introivit semel in sancta, æterna redemptione inventa.

Hymnus.

Salvete Christi vulnera,
Immensi amoris pignora,
Quibus perennes rivuli
Manant rubentis Sanguinis.
Nitore Stellas vincitis,
Rosas odore et balsama,
Pretio lapillos Indicos,
Mellis favos dulcedine.

Per vos patet gratissimum
Nostris asylum mentibus:
Non huc furor minantium
Unquam penetrat hostium.
Quot Iesus in Prætorio
Flagella nudus excipit!
Quot scissa pellis undique
Stillat Cruoris guttulas!
Frontem venustam, proh dolor!
Corona pungit spinea:
Clavi retusa cuspide
Pedes, manusque perforant.
Postquam sed ille tradidit
Amans volensque spiritum,
Pectus feritur lancea,
Geminus liquor exilit.
Ut plena sit redemptio,
Sub torculari stringitur,
Suique Iesus immemor,
Sibi nil servat Sanguinis.
Venite quotquot criminum
Funesta labes inficit:
In hoc salutis balneo,
Qui se lavat, mundabitur.
Summi ad Parentis dexteram
Sedenti habenda est gratia,
Qui nos redemit Sanguine,
Sanctoque firmat Spiritu. Amen.

℣. Iustificati in Sanguine Christi, alleluja.

℟. Salvi erimus ab ira per ipsum, alleluja.

Ad Benedictus. Antiph. Erit Sanguis Agni vobis in signum, dicit Dominus: et videbo Sanguinem, et transibo vos, nec erit in vobis plaga disperdens, alleluja.

Oratio ut supra in Vesp.

Et fit Commem. Dominicæ IV.

Ant. Vado ad eum, qui misit me: et nemo ex vobis interrogat me, Quo vadis? alleluja, alleluja.

℣. In resurrectione tua Christe, allel.

℟. Cœli, et terra lætentur, allel.

Oratio, ut supra.

Ad Primam.

Ant. Hi qui amicti sunt.

In ℟. *br.* ℣. Qui tuo nos Sanguine redemisti.

Lect. brev. ut infr. ad Nonam.

Ad Tertiam.

Ant. Hi sunt, qui venerunt.

Capitulum. Hebr. 9 11.

Fratres, Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, per amplius, et perfectius tabernaculum non manufactum idest, non hujus creationis: neque per sanguinem hircorum, aut vitulorum; sed per proprium Sanguinem introivit semel in sancta, æterna redemptione inventa.

℟. *br.* Redemisti nos, Domine, in Sanguine tuo: * alleluja, alleluja. Redemisti.

℣. Ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione. alleluja, alleluja.

Gloria Patri. Redemisti.

℣. Sanguis Iesu Christi Filii Dei, alleluja.

℟ Emundat nos ab omni peccato, alleluja.

Ad Sextam.

Ant. Ideo sunt.

Capitulum. Hebr. 9. 13.

Si sanguis hircorum, et taurorum, et cinis vitulæ aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis; quanto magis Sanguis Christi, qui per Spiritum

Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi?

℟. *br.* Sanguis Iesu Christi Filii Dei emundat nos: * alleluja, alleluja. Sanguis.

℣. Ab omni peccato. allel. allel. Gloria Patri. Sanguis.

℣. Christus dilexit nos, alleluja.

℟. Et lavit nos in Sanguine suo, alleluja.

Ad Nonam.

Ant. Beati.

Capitulum Hebr. 9. 19.

Accipiens Moyses sanguinem vitulorum, et hircorum cum aqua, et lana coccinea, et hyssopo, ipsum quoque librum et omnem populum aspersit, dicens: hic sanguis Testamenti, quod mandavit ad vos Deus.

℟. *br* Christus dilexit nos, et lavit nos in Sanguine suo, * alleluja, alleluja. Christus.

℣. Et fecit nos Regnum, et Sacerdotes Deo, et Patri. allel. allel. Gloria Patri. Christus.

℣. Justificati in Sanguine Christi, allel.

℣. Salvi erimus ab ira per ipsum, allel.

In secundis Vesperis.

Antiphona, Psalmi, et Hymnus, ut in primis; sed loco ultimi Psalm. dicatur Lauda Ierusalem Dominum.

℣. Te ergo, quæsumus, tuis famulis subveni, alleluja.

℟. Quos pretioso Sanguine redemisti, alleluja.

Ad Magnificat, Antiph. Habebitis au-

tem hunc diem in monumentum: et celebrabitis eum solemnem Domino in generationibus vestris, cultu sempiterno, alleluja.

Oratio ut supra.

Et fit commemorat. Dominicæ:

Ant. Vado ad eum, qui misit me: sed quia hæc locutus sum vobis, tristitia implevit cor vestrum, alleluja.

℣. Mane nobiscum, Domine, alleluja.

℟. Quoniam advesperascit, alleluja.

Oratio ut in primis Vesp.

DOMINICA V. POST PASCHA
In Festo Maternitatis
BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

Duplex majus

Ex Indulto 7. Iun., et 27. Aug. 1794.

Pro Clero Seculari Civitatis et Diecæsis; et pro Regularib. utentibus Calendario Diœcæsano.

Hoc Officinm quando ab alio majoris ritus impeditur, transferri non potest, sed omittendum.

AD VESPERAS

Ant. Beata es. *cum* reliq. de Laud.

Psalmi ut in Offic. parvo B. M. V.

Capitulum Eccli. cap. 24.

Qui creavit me requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi, in Iacob inhabita, et in electis meis mitte radices.

Hymnus: Ave maris Stella.

℣. Benedicta tu in mulieribus, allel.

℟. Et benedictus fructus ventris tui, alleluja.

Ad Magnificat. Antiph.

Cum jucunditate Maternitatem Beatæ Mariæ semper Virginis celebremus all.

Oratio.

Deus qui de beatæ Mariæ Virginis utero Verbum tuum, Angelo nuntiante carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis, ut qui vere eam Genitricem Dei credimus; ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eumdem Dominum.

Deinde fit Comm. Dominicæ.

In fine Hymnor. ad Compl. & Horas diei dicitur: Jesu tibi sit gloria, qui natus es de Virgine, etc.

Ad Matut. Invit. Maternitatem Beatæ Mariæ Virginis celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum, allel.

Psalm. Venite exultemus.

Hymnus.

Cælo Redemptor prætulit
Felicis alvum Virginis,
Ubi caduca membra,
Mortale corpus induit.
Hæc Virgo nobis edidit
Nostræ salutis auspicem,
Qui nos redemit Sanguine,
Pœnas crucemque pertulit.
Spes læta nostro e pectore
Pellat timores anxios:
Hæc quippe nostras lacrymas,
Precesque defert Filio.
Voces Parentis excipit,
Votisque Natus annuit:
Hanc quisque semper diligat,
Rebusque in arctis invocet.
Sit Trinitati gloria,
Quæ Matris intactum sinum,
Ditavit almo Germine
Laus sit per omne sæculum. Amen.

Ant. & Psalmi Noct. ut in Offic. parvo

*

In primo Nocturno.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua, alleluja.

℟. Intende, prospere procede, et regna, alleluja.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. Cap. 24.

Ego ex ore Altissimi prodivi primogenita ante omnem creaturam. Ego feci in Cælis, ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem Terram. Ego in altissimis habitavi, et thronus meus in columna nubis. Gyrum Cæli circuivi sola, et profundum Abyssi penetravi: in fluctibus maris ambulavi, et in omni terra steti, et in omni populo, et in omni gente primatum habui: et omnium excellentium, et humilium corda virtute calcavi: et in his omnibus requiem quæsivi, et in hereditate Domini morabor.

℟. Felix es sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima * Ex qua ortus est Sol justitiæ Christus Deus noster, per quem salvati et redempti sumus, all.

℣. Maternitatem beatæ Mariæ Virginis cum gaudio celebremus. Ex.

Lectio ii.

Tunc præcepit et dixit mihi Creator omnium: et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi: in Iacob inhabita, et in Israel hereditare, et in electis meis mitte radices. Ab initio et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion firmata sum, et in Civitate sanctificata similiter requievi, et in Ierusalem potestas mea. Et radicavi in

populo honorificato, et in parte Dei mei hereditas illius, et in plenitudine Sanctorum detentio mea.

℟. Sine tactu pudoris inventa es Mater Salvatoris: * Qui Cælum Terramque regit, in tua se clausit viscera factus homo, alleluja.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus Fructus ventris tui. Qui.

Quasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion. Quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Iericho Quasi oliva speciosa in campis, et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris, et quasi storax, et galbanus, et ungula, et gutta, et quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, et quasi balsamum non mixtum odor meus. Ego quasi therebinthus extendi ramos meos, et rami mei honoris et gratiæ. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris.

℟. Multæ Filiæ congregaverunt divitias: tu supergressa es universas: * Speciosa facta es et suavis in deliciis tuis sancta Dei Genitrix, alleluja.

℣. Sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Maternitatem. Speciosa.

Gloria Patri. Speciosa.

In secundo Nocturno.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis, allel.

℟. Propterea benedixit te Deus in æternum, alleluja.

Sermo S. Leonis Papæ.

Serm. 1. de Nativ. Domini. Lectio iv.

Virgo regia Davidicæ stirpis eligitur, quæ sacro gravidanda Fœtu, Divinam humanamque Prolem prius conciperet mente, quam corpore: et ne superni ignara consilii ad inusitatos paveret affatus, quod in ea operandum erat a Spiritu Sancto, colloquio didicit Angelico, nec damnum credidit pudoris, Dei Genitrix mox futura. Cur enim de conceptione novitate desperet, cui efficientia de Altissimi Virtute promittitur? Confirmatur credentis fides etiam præeuntis attestatione miraculi. Donatur Elisabeth inopinata fœcunditas; ut qui conceptum dederat sterili, daturus non dubitaretur et Virgini. Verbum igitur Dei Filius, qui in principio erat apud Deum, per quem facta sunt omnia, et sine quo factum est nihil propter liberandum hominem ab æterna morte factus est homo.

℟. Gloriosæ Virginis Mariæ Maternitatem dignissimam recolamus, * Cujus Dominus humilitatem respexit, quæ, Angelo nuntiante, concepit Salvatorem mundi, alleluja.

℣. Christo canamus gloriam in hac sacra Solemnitate mirabilis Genitricis Dei. Cujus.

Serm. 2. de Nativ. Domini. Lectio v.

Ingreditur hæc infima Iesus Christus Dominus noster de Cæli Sede descendens, novo ordine, nova nativitate generatus. Novo ordine, quia invisibilis in suis, visibilis factus est in nostris: incomprehensibilis voluit comprehendi; ante tempora manens esse cœpit in tempore. Nova autem nativitate genitus est, con-

ceptus a Virgine, natus ex Virgine, sine paternæ carnis concupiscentia, sine maternæ integritatis injuria; quia futurum hominum Salvatorem talis ortus decebat, qui et in se haberet humanæ substantiæ naturam, et humanæ carnis inquinamenta nesciret. Origo dissimilis, sed natura consimilis: Humano usu et consuetudine, quod credimus, caret; sed Divina potestate subnixum est, quod Virgo conceperit, Virgo peperit Virgo permanserit.

℟. Benedicta filia tu a Domino, quia per te Fructum vitæ communicavimus, * Sola sine exemplo placuisti Domino nostro Iesu Christo, alleluja.

℣. Nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, et a periculis cunctis libera nos Sancta Dei Genitrix. Sola.

Lectio vi.

Oportuit ut primam Genitricis integritatem nascentis incorruptio custodiret, et complacitum sibi claustrum pudoris et sanctitatis hospitium Divini Spiritus virtus infusa servaret, quæ statuerat dejecta erigere, confracta solidare, et superandis carnis illecebris multiplicatam pudicitiæ donare virtutem; ut Virginitas, quæ in aliis non poterat salva esse generando, fieret aliis imitabilis renascendo. Hoc ipsum autem, quod Christus nasci eligit ex Virgine, nonne apparet altissimæ fuisse rationis? ut scilicet humano generi natam salutem Diabolus ignoraret, et spirituali latente conceptu, quem non alium videret, quam alios, non aliter crederet, natum esse, quam

ceteros. Quod ut fieret, editus est Christus ex Virgine, quam Spiritus Sanctus fœcundavit: et cum in omnibus matribus non fiat sine peccati sorde conceptio, hæc inde purgationem traxit unde concepit.

℟. Benedicta inter Mulieres, et benedictus Fructus ventris tui: * Unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me? alleluja.

℣. Respexit humilitatem Ancillæ suæ, et fecit mihi magna qui potens est. Unde.

Gloria Patri. Unde.

In tertio Nocturno

℣. Fecit mihi magna qui potens est alleluja.

℟. Misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum, alleluja.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 2.

In illo tempore: Cum redirent, remansit puer Iesus in Ierusalem, et non cognoverunt Parentes ejus. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Hom. 1. de Laud. Virg. Matris.

Deum et Dominum Angelorum Maria suum filium appellat, dicens: Fili, quid fecistis nobis sic? Quis hoc audeat Angelorum? Sufficit eis, et pro magno habent, quod cum Spiritus ex conditione, ex gratia facti sint, et vocati Angeli testante David: qui facit Angelos suos Spiritus. Maria vero Matrem se agnoscens, Majestatem illam, cui illi cum reverentia serviunt, cum fiducia suum nuncupat filium: nec dedignatur nuncupari Deus, quod esse dignatus est. Nam paulo post subdit Evangelista: Et erat

subditus illis. Quis? quibus? Deus hominibus, Deus, inquam, cui Angeli subditi sunt, cui Principatus et Potestates obediunt, subditus erat Mariæ.

℟. Beata es, Virgo Maria Dei Genitrix, quæ credidisti Domino perfecta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: * Propterea benedixit te Deus in æternum, alleluja.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis: intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. Propterea.

Ben. Cujus Festum colimus, ipsa Virgo Virginum.

Lectio viii.

Mirare utrumlibet, et elige, quod amplius mireris, sive Filii benignissimam dignationem, sive Matris excellentissimam dignitatem. Utrinque stupor, utrinque miraculum. Et quod Deus feminæ obtemperet, humilitas absque exemplo: et quod Deo femina principetur: sublimitas sine socio. In laudibus Virginum singulariter canitur, quod sequuntur Agnum quocumque ierit. Quibus ergo laudibus judicas dignam, quæ etiam præit? Disce homo obedire, disce terra subdi, disce pulvis obtemperare? De Auctore tuo loquens Evangelista: Et erat, inquit, subditus illis. Erubesce superbe cinis. Deus se humiliat, et tu te exaltas. Deus se hominibus subdit, et tu dominari gestiens hominibus, tuo te præponis Auctori. * Felix Maria, cui nec humilitas defuit, nec virginitas. Et quidem singularis virginitas, quam non temeravit, sed honoravit fœcunditas. Et nihilominus specialis humilitas, quam non abstulit, sed extulit fœcunda virginitas: et in-

comparabilis prorsus fœcunditas, quam virginitas simul comitatur et humilitas. Quid horum non mirabile? quid non incomparabile? quid non singulare? Mirum vero si non hæsitas in horum ponderatione, quid tua judices dignius admiratione, utrum videlicet potius stupenda sit fœcunditas in Virgine, an in Matre integritas: sublimitas in prole, an cum tanta sublimitate humilitas. Nisi quod indubitanter horum singulis præferenda sunt simul cuncta, et incomparabiliter excellentius est atque felicius omnia percepisse, quam aliqua. Et quid mirum, si Deus, qui mirabilis cernitur, et legitur in Sanctis suis, mirabilem se exhibuit in Matre sua? Veneramini ergo, Conjuges, in carne corruptibili carnis integritatem: Vos sacræ Virgines in Virgine fœcunditatem. Imitamini omnes homines Dei Matris humilitatem.

℟. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum et hominem, allel.

℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia Ancillam respexit Deus. Et Gloria Patri. Et.

Nona Lectio Hom. Dominicæ occurr.

Te Deum laudamus etc.

Ad Laudes & per Horas. Ant.

Beata es Virgo Maria, quæ omnium portasti Creatorem, alleluja.

Psal. Dominus regnavit. *cum reliq. de Dominica.*

Ant. Genuisti, qui te fecit, et in æternum permanes Virgo, alleluja.

Ant. Beatam me dicent omnes generatio-

nes, quia Ancillam humilem respexit Dominus, alleluja.

Ant. Fecit mihi magna, qui potens est et sanctum nomen ejus, alleluja.

Ant. Viderunt eam Filiæ Sion, et beatam dixerunt, et Reginae laudaverunt eam, alleluja.

Capitulum Eccli. c. 24.

Qui creavit me requievit in tabernaculo meo; et dixit mihi, in Iacob inhabita, et in electis meis mitte radices.

Hymnus.

Te Mater alma Numinis
Oramus omnes supplices,
A fraude nos ut Dœmonis
Tua sub umbra protegas.
Ob perditum nostrum Genus,
Primi parentis crimine,
Ad inclytum Matris decus
Te Rex supremus extulit.
Clementer ergo prospice
Lapsis Adami posteris:
Ad te rogatus Filius
Deponat iram vindicem.
Iesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna sæcula. Amen.

℣. Germinavit radix Iesse, orta est Stella ex Iacob, alleluja.

℟. Virgo peperit Salvatorem: te laudamus Deus noster, alleluja.

Ad Bened. Ant. Sancta Maria succurre miseris, juva pusillamines, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto fæmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque

celebrant tuam admirabilem Maternitatem, alleluja.

Oratio. Deus, qui de beatæ *ut supra.*

Deinde fit comm. Dominicæ occ.

Ad Horas, Antiph., et Oratio, ut in Laudibus: reliqua ut in Officio B. Mariæ in Sabbato.

Ad Primam in ℟. *br.* ℣. Qui natus es.

In II. *Vesp. omnia ut in primis.*

Ad Magnif. Ant. Maternitas tua, Dei Genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo Mundo: ex te enim ortus est Sol justitiæ, Christus Deus noster, allel.

Deinde fit com. Dom.

Die XI. Maji. SS. Cleti et Marcell. Pp. et Mm. sem. (*d. ass. sed. in Brev.* 26. *Apr.*)

DIE XVI. MAJI.

In Festo S. Ioannis Nepomuceni Martyr.

Olim Semid. *pro Clero Seculari et Regulari Civitatis, et Diœcesis; sed modo* Duplex.

Ex Indulto de die 30. *April.* 1794. *pro Clero Sæculari, et pro Regularib. utentib. Calendario Diœcesano.*

Omnia de Comm. unius Martiris Temp. Pasch. vel extra Temp. Pasch. præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui ob invictum B. Ioannis sacramentale silentium, nova Ecclesiam tuam Martyrii corona decorasti; da nobis ejus intercessione, et exemplo linguam caute custodire: ac omnia potius mala, quam animæ detrimentum in hoc sæculo tolerare. Per Dominum etc.

In 1. *Noct. lect. de scr. occurr.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joannes Nepomuci Bohæmiæ Oppido, unde Nepomuceni cognomen duxit, a parentibus ætate provectis, non sine futuræ sanctitatis præsagio, flammis supra nascentis domum mirabiliter collucentibus ortus est. Cum infans in gravem morbum incidisset, Beatæ Virginis ope, cui natum parentes referebant acceptum, e vitæ periculo evasit incolumis. Egregia indole, piaque institutione cœlestibus indiciis obsequente, inter sanctas, religiosasque exercitationes pueritiam egit. Nam Ecclesiam frequenter adire, ac Sacerdotibus ad aras operantibus ministrare in deliciis habebat. Zatecii politioribus litteris ad humanitatem informatus, Pragæ vero gravioribus disciplinis excultus, Philosophiæ, Theologiæ, sacrorumque Canonum magisterium, et lauream emeruit. Sacerdotio initiatus, atque a scientia Sanctorum ad lucra animarum rite comparatus, ministerio verbi Dei se penitus addixit. Cum igitur in vitiis extirpandis, et revocandis in viam salutis errantibus eloquentiæ, et pietatis uberes ederet fructus, inter Canonicos Metropolitanæ Ecclesiæ Pragensis cooptatus, mox sibi demandatam Evangelii coram Rege Wenceslao IV. prædicandi Provinciam suscepit, eo successu, ut Ioannis suasu multa Rex faceret, magnoque in honore ejus virtutes haberet. Conspicuas tamen, quas ille obtulit dignitates, Dei Servus, ne a Divini verbi præconio avocaretur, constantissime recusavit.

Lectio v.

Regiis illum eleemosynis in pauperes erogandis præfectum Ioanna Regina

conscientiæ sibi moderatorem adscivit. Cum autem Wenceslaus ab officio, institutoque decessisset, atque in vitia præceps abriperetur: piæ autem conjugis obtestationes, et monita gravate ferret, contendere ausus est, ut in Sacramentali judicio Sacerdoti credita Reginæ arcana sibi a Ioanne panderentur. At Dei minister blanditiis primum, tormentis deinde, et carceris squalore tentatus, nefariæ Regis cupiditati fortiter obstitit. Furentem tamen Wenceslai animum cum ab execrando proposito, nec humana, nec Divina jura deterrerent, supremum agonem, quem instare sibi athleta Christi noverat, populo in concione de impendentibus etiam Regni calamitatibus admonito, non obscuro prænuntiavit. Mox Boleslaviam profectus, ad Beatæ Virginis Imaginem antiquo cultu celebrem, cæleste præsidium ad certandum bonum certamen effusis precibus imploravit. Inde vespere revertentem in pervigilio Dominicæ Ascensionis, Rex e fenestra conspicatus accersit, cumque vehementius urgeret, et proximam in aquis, si obluctari pergeret, submersionem intentaret, Ioannes invicta constantia terrores, minasque refutavit. Itaque Regis imperio in Moldavam flumen Pragam interfluens noctu dejectus, illustrem martyrii coronam est consecutus.

Lectio vi.

Sacrilegum facinus clam patratum, et Martyris gloriam insigne prodigium divinitus patefecit. Ubi enim exanime corpus secundo flumine vehi cœpit, ardentes faces aquis supernatantes, et discur-

rentes apparuerunt. Quamobrem ex arena postridie mane Corpus elatum, Canonici deinde Regis iram nihil timentes, in Metropolitanam Ecclesiam solemni pompa intulerunt, et sepulturæ mandarunt. Cum autem in dies invicti Sacerdotis memoria miraculis, et maxima fidelium, eorum præcipue, qui fama periclitantur, veneratione cresceret, post annos demum amplius tercentos, in juridica recognitione corporis, quod sub humo tamdiu jacuerat, Lingua ejus incorrupta, et vivida reperta est; quæ sexto post anno Iudicibus a Sede Apostolica delegatis exhibita novo prodigio repente intumuit, et subobscurum ruborem in purpureum commutavit. His itaque, aliisque signis rite probatis, Benedictus Decimus Tertius Pontifex Maximus die decimanona mensis Martii anno salutis millesimo septingentesimo vigesimo nono, primum hunc sacramentalis sigilli Assertorem, Arcani fidem sanguine obsignantem Sanctorum Martyrum catalogo adscripsit.

In tertio Nocturno.

Etiam extra Temp. Paschal.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo tempore; Dixit Iesus Discipulis suis. Nihil est opertum, quod non revelabitur; et occultum, quod non scietur. Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarii Episcopi.

Comm. in Matth. cap. 10. *post med.*

Dominus diem judicii ostendit, quæ abstrusam voluntatis nostræ conscientiam prodet: et ea, quæ nunc occulta

existimantur luce cognitionis publicæ deteget. Igitur non minas, non consilia, non potestates insectantium monet esse metuendas: quia dies judicii nullas hæc fuisse, atque inania revelabit. Et quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: et quod in aure auditis, predicate super tecta. Non legimus Dominum solitum fuisse noctibus sermocinari, et doctrinam in tenebris tradidisse: sed quia omnis sermo ejus carnalibus tenebræ sunt, et verbum ejus infidelibus nox est.

Lectio viii.

Itaque id, quod a se dictum est cum libertate fidei, et confessionis vult esse loquendam. Idcirco quæ in tenebris dicta sunt, prædicari jussit in lumine; ut quæ secreto aurium commissa sunt, super tecta, id est, excelso loquentium præbonio audiantur. Costanter enim Dei ingerenda cognitio est, et profundum doctrinæ Evangelicæ secretum in lumine prædicationis Apostolicæ revelandum: non timentes eos, quibus cum sit licentia in corpora, tamen in animam jus nullum est: sed timentes potius Deum, cui perdendæ in gehenna, et animæ et corporis sit potestas.

Lectio ix.

Nolite timere eos, qui occidunt corpus. Nullus igitus corporum nostrorum casus est pertimescendus, neque ullus interimendæ carnis admittendus est dolor: quando pro naturæ suæ, atque originis conditione resoluta, in substantiam spiritualis animæ refundatur. Et quia doctrinis talibus confirmatos oporteret liberam confitendi Dei habere con-

stantiam: etiam conditionem, qua teneremur, adjecit: negaturum se eum Patri in Cœlis, qui se hominibus in terra negasset: eum porro, qui confessus coram hominibus se fuisset a se in Cœlis confitendum: qualesque nos nominis sui testes hominibus fuissemus, tali nos apud Deum Patrem testimonio ejus usuros. Te Deum.

Vesp. a cap. seq. com. præc.

DIE XVII. MAII.

In Festo S. Paschalis Baylon Conf.

Duplex minus.

Decr. Urbis, et Orbis 13. *Mart.* 1784.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Deus, qui Beatum Paschalem Confessorem tuum mirifica erga Corporis, et Sanguinis tui sacra mysteria dilectione decorasti: concede propitius, ut quam ille ex hoc Divino Convivio spiritus percepit pinguedinem, eamdem et nos percipere mereamur. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre, etc.

In 1. *Noct. Lect. de scr. occ.*

Si venerit in fer. 2. *vel* 4. *Rog.* Iustus *de Com.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Paschalis Baylon, pauperibus, piisque parentibus in Oppido Turris Formosæ Seguntinæ Diœcesis in Aragonia natus, a teneris annis plura dedit futuræ sanctitatis indicia. Sortitus animam bonam, ac rerum cœlestium apprime studiosam, pueritiam, atque adolescentiam in gregis custodia transegit: quam ille

vivendi rationem ideo præcipue diligebat quod humilitati fovendæ, ac innocentiæ conservandæ in primis utilem, atque opportunam judicaret. Erat in victu modicus, in oratione assiduus, tantaque apud coævos, et socios florebat auctoritate, et gratia, ut eorum lites componens errores corrigens, ignorantiam erudiens, ac desidiam excitans, velut omnium parens, et magister, maximo studio coleretur, ac amaretur: Beatus etiam tum a plerisque appellatus. ℟. Honestum.

Lectio v.

Qui vero in sæculo, terra nempe deserta, et inaquosa, adeo feliciter adoleverat, flos convallium, plantatus in Domo Domini, mirum ubique sparsit sanctitatis odorem. Igitur Paschalis, arrepto vitæ severioris instituto, atque in Ordine Minorum strictioris Observantiæ Discalceatorum cooptatus, exultavit ut gigas ad currendam viam suam; totumque se Domino excolendum tradens, dies noctesque cogitabat, qua se ratione magis ei, magisque conformaret. Ita factum est brevi, ut eum, tamquam Seraphicæ perfectionis exemplar ipsi quoque provectiores imitandum sibi proponerent. Ipse autem in humili servientium gradu constitutus, se, velut omnium peripsema reputans, ardua quæque, et abjecta domus ministeria, veluti jure quodam peculiari sibi debita, summa cum hilaritate suscipiebat, et exercebat humilitate, ac patientia pari. Carnem spiritui quandoque reluctari nitentem jugi maceratione afflictavit. atque in servitutem redegit; spiritum vero assidua sui ab-

negatione ferventiorem in dies ad anteriora extendebat.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio vi.

Deiparam Virginem, cujus clientelæ se ab ineunte ætate dicaverat, tamquam matrem, quotidianis colebat obsequiis, atque filiali exorabat fiducia. Porro erga Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, difficile dictu est, quam ardenti teneretur devotionis affectu; quem defunctus etiam in cadavere retinere visus est, dum jacens in feretro, ad Sacræ Hostiæ elevationem bis oculos reseravit, et clausit, magna omnium, qui aderant, admiratione. Ejusdem veritatem inter hæreticos publice, palamque professus, multa et gravia ob eam causam perpessus est, crebro etiam ad necem petitus, sed singulari Dei providentia impiorum manibus ereptus. Sæpe inter orandum omnibus destituebatur sensibus, dulcique languebat amoris deliquio: quo tempore cœlestem illam scientiam hausisse creditus est, qua homo rudis, et illiteratus de mysteriis Fidei difficillimis respondere, atque aliquot etiam libros conscribere potuit. Denique meritis plenus, eadem, qua prædixerat hora, feliciter migravit ad Dominum, Anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, sexto decimo Kalendas Iunii; eodem, quo natus fuerat Festo Pentecostes recurrente, annum agens secundum supra quinquagesimum. Quibus, aliisque virtutibus insignem, ac miraculis tam in vita, quam post mortem clarum Paulus V. Pontifex Maximus illum Beatum appellavit: Alexander au-

tem Octavus Sanctorum catalogo adscripsit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Homil. in Evangel. Sint lumbi vestri. *ut in Comm. Confess. non Pont.*

Vesp. a cap. de S. Venantio.

DIE XIX: MAII.

In Festo S. Theodori Ep. Luc. et Conf.

Duplex minus.

Pro Civitate et Diœcesi

Offic. de Comm. Conf. Pontif.

Oratio. Da quæsumus.

Lect. 1. noct. de fer. occ. reliq. de eod. Communi 1. loco.

Lectio 9. & com. S. Pudent. Virg.

DIE XXI. MAII.

In Festo S. Felicis a Cant. Confess.

Semiduplex.

Pro Italia et alibi.

Decret. S. R. C. die 23. Martii 1739.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter ea, quæ hic propria ponuntur.

Oratio.

Fac nos, Domine Iesu, in simplicitate, et innocentia cordis nostri ambulare, quarum amore de sinu Matris inter Beati Felicis Confessoris tui brachia descendisti. Qui vivis, etc.

In primo Nocturno.

Lectiones de script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Felix a Cantalicio in Sabinis, humilibus, sed piis Parentibus natus, a puero pascendis Gregibus, mox et agro colendo addictus, multo impensius rerum cœlestium meditatione animum nutrire,

et corpus assiduis vigiliis ac jejuniis, domare cœpit, eremiticam agens vitam potius quam rusticam. Ferventiore autem in Deum pietate incensus, cum non posset quotidie, ut optabat, sacris Misteriis interesse, grege ad loca solitaria compulso, ipse ante Crucem arborum corticibus incisam diu orare, seque acriter flagellare consueverat; sed et aliquando glebas in agro vertere; simulque sacris in Templo adesse visus est. Alias inter arandum furentibus, quos junxerat, indomitis juvencis, humi stratus et aratro superducto plane proscindendus, lacerata dumtaxat veste, surrexit illæsus. Quo periculo, ut ad tutiorem regularis disciplinæ palæstram vocanti jampridem Deo pareret, admonitus; rustica supellectili pauperibus distribui jussa, ad Fratres Minores, quos Capuccinos vocant, propere se contulit.

℟. Honestum.

Lectio v.

Adhuc tyro, necdum vota solemnia professus, religiosæ perfectionis apicem jam attigisse videbatur. Obedientiæ sedulus cultor, ad præcipientis non modo verbum, sed etiam nutum præsto erat: Seque Cœnobii jumentum dictitans, vilissima quæque ministeria semper arripuit; ac ludibria et contumelias hilari vultu excipiebat. Paupertatis quam esset studiosus, illustri documento Deus ipse declaravit. Ostiatim enim per vicos, et plateas alendis Fratribus mendicans (quod ille munus per annos quadraginta nudis fore semper pedibus obivit) cum die quadam inusitato pondere

se opprimi sentiret, manticam scrutatus injectum clam nummum deprehendit: quo projecto, nec sine indignatione proculcato, alacer, et levis inde abiit. Castitatem quam usque ad obitum servavit illibatam, sanctus corpore, et Spiritu a Paulo V. propterea appellatus, vigili oculorum custodia, et voluntario corporis cruciatu communivit; asperrimo flagello se quotidie cruentans, ac ferreo cilicio constrictus, septem etiam Urbis Basilicas identidem invisens; Iejunia Ordinis inedia quandoque cumulavit. Lectus ejus doloris potius quam quietis erat: brevem quippe somnum flexis nuda super tabula, genibus, ac fasce sarmentorum capiti supposito, carpebat.

℟. Amavit eum.

Lectio vi.

Vitæ austeritate sibi asper, aliis charus, acceptusque sanctis præsertim Carolo, et Philippo Nerio, simplicitate atque innocentia semper fuit. In oratione pernoctans, dulcissimam frequenter extasim est passus: et aliquando id ulnis sui reclinatum a Virgine Matre Puerum Iesum suavissime complecti meruit, prophetiæ gratia, et miraculorum clarus demortuum etiam filium matri vivum restituit. Meritis tandem in bona senectute cumulatus, secunda (ut prædixerat) feria Pentecostes, ad cœlestem Patriam, Deipara invitante, lætus abiit. Ejus Corpus in Ecclesia sui Ordinis summa Urbis veneratione colitur; Domino crebris miraculis Servi sui sanctitatem illustrante, quem propterea Urbanus Pa-

pa VIII. Beatorum, Clemens vero XI. Sanctorum fastis adscripsit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum.

In illo tempore: respondens Iesus dixit: Confiteor tibi Pater Domine Cœli, et Terræ, quia abscondisti hæc a sapientibus, et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Serm. 9. de verb. Domini.

Omnia sæva, et immania prorsus facilia, et prope nulla efficit amor. Quanto ergo certius, ac facilius ad veram beatitudinem charitas facit, quod ad miseriam, quantum potuit, cupiditas fecit! quam facile toleratur quælibet adversitas temporalis, ut æterna pœna vitetur, et æterna requies comparetur? Non immerito ille vas electionis cum ingenti lætitia dixit: Non sunt condignæ passiones hujus temporis ad superventuram gloriam, quæ revelabitur in nobis. Ecce unde illud jugum suave est, et sarcina levis, et si angusta est paucis eligentibus, facilis tamen omnibus diligentibus: Dixit Psalmista: propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

℟. Iste est.

Lectio viii.

Sed quæ dura sunt laborantibus, eisdem ipsis mitescunt amantibus. Propter quod ita divinæ pietatis dispensatione actum est, ut interior homo, qui renovatur de die in diem, non adhuc sub lege positus, sed jam sub gratia exoneratus

sarcinis innumerabilium observationum, quod erat revera grave jugum, sed duræ cervici convenienter impositum, facilitate simplicis fidei, et bonæ spei, et sanctæ charitatis, quidquid molestiarum exteriori homini forinsecus intulisset ille Princeps, qui missus est foras, interiori gaudio leve fieret.

℟. Sint lumbi.

Lectio ix.

Nihil enim tam facile bonæ voluntati quam ipsa sibi; et hæc sufficit Deo. Quantumlibet ergo sæviat iste mundus, verissime Angeli, nato in carne Domino, clamaverunt: Gloria in excelsis Deo et in terra pax hominibus bonæ voluntatis: Quia ejus, qui natus erat, suave jugum, et sarcina levis. Et sicut dicit Apostolus: Fidelis Deus, qui nos non sinit tentari supra id, quod possumus ferre; sed facit cum tentatione etiam exitum, ut possimus sustinere:

Te Deum.

Vesp. de S. Petro Cœlest. com. præc.

Die XXII. Maji S. Petri Cœlestini P. et Conf. dup. (d. ass. sed in Brev. 19. ejusd.)

Die XXIII. Maji S. Ubaldi Episc. et Conf. sem. (dies ass. sed in Brev. 16. ejusd.)

IN FESTO B. MARIÆ VIRGINIS TITULO AUXILIUM CHRISTIANORUM

Dupl. Maj. ex novo Ind. 26. Maji 1816. *pro utroq. Clero utent. Calend. Diœc.*

Omnia ut in Festo S. Mariæ ad Nives præter ea quæ sequuntur.

si fiat tempore Paschali additur Alleluja Antiphon. Vers. et Resp.

HYMNUS.

Ad Vesperas, & Matutinum.

Sæpe dum Christi Populus cruentis
Hostis infensi premeretur armis
Venit adjutrix pia Virgo cœlo
Lapsa sereno.

Prisca sic Patrum monumenta narrant,
Templa testantur spoliis opimis
Clara, votivo repetita cultu
Festa quotannis.

En novi grates liceat Mariæ
Cantici lætis modulis referre
Pro novis donis resonante plausu
Urbis, et Orbis.

O dies felix, memoranda fastis
Qua Petri Sedes Fidei Magistrum
Triste post lustrum reducem beata
Sorte recepit.

Virgines castæ, puerique puri,
Gestiens clerus, populusque grato
Corde Reginæ celebrare cœli
Munera certent.

Virginum Virgo, benedicta Iesu
Mater, hæc auge bona; fac, precamur
Ut Gregem Pastor Pius ad salutis
Pascua ducat.

Te per æternos veneremur annos,
Trinitas, summo celebranda plausu,
Te fide mentes, resonoque linguæ
Carmine laudent.

Ad Magnificat.

Ant. Ecce Maria erat spes nostra, ad quam confugimus in auxilium, ut liberaret nos, et venit in adjutorium nobis.

Oratio.

Omnipotens, et misericors Deus, qui ad defensionem Populi Christiani in Bea-

tissima Virgine Maria perpetuum Auxilium mirabiliter constituisti: concede propitius; ut tali præsidio muniti certantes in vita, victoriam de hoste maligno consequi valeamus in morte.
Per Dominum etc.

Ad Matutinum *Hymnus.*

Sæpe dum Christi etc. *ut in Vesperis.*

In II. Nocturno.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Ex Sermone de 12. Stellis. Lectio IV.

Vehementer quidem nobis, dilectissimi, vir unus, et mulier una nocuere; sed gratias Deo per unum nihilominus virum, et mulierem unam omnia restaurantur, nec sine magno fœnore gratiarum. Et quidem sufficere poterat Christus: siquidem et nunc omnis sufficientia nostra ex eo est; sed nobis bonum non erat, esse hominem solum: Congruum magis, ut adesset nostræ reparationi sexus uterque. Iam itaque nec ipsa Mulier benedicta in mulieribus videbitur otiosa; invenietur equidem locus ejus in hac reconciliatione: Opus est enim mediatore ad mediatorem Christum: nec alter nobis utilior quam Maria. Crudelis nimium mediatrix Eva, per quam serpens antiquus pestiferus etiam ipsi viro virus infudit: sed fidelis Maria, quæ salutis antidotum et viris, et mulieribus propinavit. Illa enim ministra seductionis, hæc propitiationis, illa suggessit prævaricationem, hæc ingessit redemptionem. Quid ad Mariam accedere trepidet humana fragilitas? Nihil austerum in ea, nihil terribile, tota suavis est, omnibus offerens lac, et

lanam. Revolve diligentius Evangelicæ historiæ seriem universam, et si quid forte increpatorium: si quid durum, si quod denique signum vel levis indignationis occurrerit in Maria, de cætero suspectam habeas, et accedere verearis.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

℣. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. Dedi suavitatem odoris.

Lectio V.

Quod si, ut vere sunt, plena magis omnia pietatis, et gratiæ, plena mansuetudinis, et misericordiæ, quæ ad eam pertinent, inveneris, age gratias ei, qui talem mediatricem benignissima miseratione providit, in qua nihil possit esse suspectum. Denique omnibus omnia facta est sapientibus, et insipientibus copiosissima charitate debitricem se fecit. Omnibus misericordiæ sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant universi, captivus redemptionem, æger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam, Angelus lætitiam. Ipsa præterita non discutit merita, sed omnibus sese exorabilem, omnibus clementissimam præbet, omnium denique necessitates, amplissimo quodam miseretur affectu. Ipsa est quondam a Deo promissa mulier serpentis antiqui caput virtutis pede contritura, cujus plane calcaneo in multis versutiis insidiatus est, sed sine causa. Sola enim contrivit universam hæreticam pravitatem. Contriti sunt insidiantes, conculcati supplantatores, confutati derogatores, et beatam eam dicunt

omnes generationes. Iam si Ecclesia Lunæ intelligenda videtur vocabulo, habes mediatricem evidenter expressam; Mulier, inquit, amicta sole, et luna sub pedibus ejus. Amplectamur Mariæ vestigia, et devotissima supplicatione beatis illius pedibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus donec benedixerit nobis; potens est enim.

℟. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Ierusalem? * Viderunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lylia convallium. Viderunt etc.

Ex Publicis Monumentis Lectio VI.

Praesentissimum Deiparæ auxilium ad Religionis hostes profligandos sæpe Populus Christianus mirum in modum expertus est: ex quo factum, ut Sanctissimus Pontifex Pius V. post insignem victoriam, intercedente Beatissima Virgine, a Christianis de Turcarum Tyranno apud Echinadas insulas reportatam in Litaniis Lauretanis eamdem Reginam Cœlorum inter alia præconia auxilium Christianorum appellari constituerit. Sed illud in primis memorabile est, atque explorati miraculi loco habendum, quod cum Romanus Pontifex PIUS VII. impiorum consilis et armis ex Apostolica Petri Sede exturbatus, et arcta custodia præsertim Savonæ per annos quinque, eoque amplius fuisset detentus, viis omnibus penitus interclusis, ne Dei Ecclesiam regere posset nullo similis persecutionis in priscis annalibus exemplo,

inopinato, et praeter omnium expectationem contigit, ut ingenti plausu, ac veluti universi Orbis manibus Pontificio Solio restitueretur. Quod et secundo accidit, dum iterum commoto turbine, ab Urbe discedens sacro comitante Cardinalium Collegio Liguriam contendit. Verum præsentissimo Dei beneficio, cessante procella, quæ grave minabatur excidium, Romam, plaudentibus præ novo gaudio Populis, reversus est. Antea tamen, quod in votis habuerat, et captivitate detentus exequi nequiverat, aurea Corona insignem Savonæ Imaginem Deiparæ Virginis sub titulo Matris Misericordiae solemni ritu, propriisque manibus decoravit. Quam mirabilem rerum vicissitudinem idem Pontifex Maximus PIUS VII. totius eventus intime conscius, eum intercessionis Sanctissimae Dei Genitricis, cujus potentem opem, et ipse impense imploraverat, et ab omnibus Christi fidelibus implorari curaverat, acceptam merito referret, in ejusdem Virginis Matris honorem sub appellatione Auxilii Christianorum solemne festum indixit perpetuo celebrandum die Mensis Maii vigesimo quarto, faustissimi sui in Urbem reditus anniversario, approbato etiam Officio proprio, ut tanti beneficii distincta, et perennis extet memoria, et gratiarum actio.

℟. Ornatam monilibus filiam Ierusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiae Sion beatissimam praedicaverunt, dicentes; * Unguentum effusum nomen tuum.

℣. Astitit Regina a dextris tuis in ve-

stitu deaurato circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

In III Nocturno.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam

Lectio VII. Cap. 11. d.

In illo tempore: Loquente Iesu ad turbas, extollens vocem quaedam mulier de turba dixit illi: beatus venter qui te portavit; Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

In Nativitate B. M. V.

Intuere o Homo consilium Dei, agnosce consilium sapientiae, consilium pietatis. Cœlesti rore aream rigaturus, totum vellus prius infudit. Redempturus humanum genus, pretium universum contulit in Mariam. Altius ergo intuemini quanto devotius affectu a nobis eam voluerit honorari, qui totius boni plenitudinem posuit in Maria, ut proinde si quid spei in nobis est, si quid gratiae, si quid salutis, ab ea noverimus redundare, quae ascendit deliciis affluens. Totis ergo medullis cordium, totis præcordiorum affectibus, et votis omnibus Mariam hanc veneremur, quia sic est voluntas ejus, qui totam nos habere voluit per Mariam. Haec inquam, voluntas ejus est, pro nobis.

℞. Felix namque es, Sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima. * Quia ex te ortus est sol justitiae, Christus Deus noster.

℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto fœmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen quicumque tuum sanctum implorant auxilium. Quia ex te.

Lectio VIII.

In omnibus siquidem, et per omnia providens miseris, trepidationem nostram solatur, fidem excitat, spem roborat, diffidentiam abigit, erigit pusillanimitatem. Ad Patrem verebaris accedere, solo auditu territus, ad folia fugiebas: Iesum tibi dedit mediatorem. Quid non apud talem Patrem Filius talis obtineat? Exaudietur utique pro reverentia sua; Pater enim diligit Filium. Sed forsitan et in ipso majestatem verearo divinam, quod licet factus sit homo, manserit tamen Deus. Advocatam habere vis et ad Ipsum? Ad Mariam recurre. Pura siquidem humanitas in Maria, non modo pura ab omni contaminatione, sed pura singularitate naturae. Nec dubius dixerim exaudietur et ipsa pro reverentia sua. Exaudiet utique Matrem Filius, et exaudiet Filium Pater.

℟. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

℣. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia. Gloria Patri. Quia.

Lectio IX.

Filioli haec peccatorum scala, haec mea maxima fiducia est, haec tota ratio spei meae. Quid enim? Potest ne Filius aut repellere, aut sustinere repulsam? Non audire; aut non audiri Filius potest? Neutrum plane. Invenisti, ait Angelus, gratiam apud Deum: feliciter semper haec inveniet gratiam, et sola est gratia, qua egemus: nimirum sola est gratia, qua salvamur. Quid nos alia con-

cupiscimus Fratres? Quaeramus gratiam et per Mariam quaeramus, quia quod quaerit invenit et frustrari non potest. Quaeramus gratiam, sed gratiam apud Deum; nam apud homines gratia fallax. Quaerant alii meritum; nos invenire gratiam studeamus. Quid enim? Non gratiae est quod hic sumus? Profecto misericordiae Domini est, quod non sumus consumpti nos.

Ad Laudes Hymnus.

Te Redemptoris, Dominique nostris
Dicimus Matrem, speciosa Virgo.
Christianorum decus, et levamen
Rebus in arctis

Saeviant portae licet inferorum.
Hostis antiquus fremat, et minaces
Ut Deo sacrum populetur agmen,
Suscitet iras.

Nil truces possunt furiae nocere
Mentibus castis, prece quas vocata
Annuens Virgo fovet, et superno
Robore firmat.

Tanta si nobis faveat Patrona
Bellici cessat sceleris tumultus,
Mille sternuntur, fugiuntve turmae
Mille cohortes.

Tollit ut sancta caput in Sione
Turris, arx firmo fabricata muro.
Civitas David, clypeis, et acri
Milite tuta,

Virgo sic fortis Domini potenti
Dextera, cœli cumulata donis,
A piis longe famulis repellit
Dœmonis ictus.

Te per aeternos veneremur annos
Trinitas, summo celebranda plausu,
Te fide mentes resonoque linguae
Carmine laudent.

Ant. Ad Ben. Ad Te, o Sancta Dei Genitrix, clamavimus, et per te venit Domini auxilium nobis.

Ad II. Vesperas: Hymnus

Saepe dum Christi etc. *ut in* 1. *Vesp.*

Ad Mag. Ant. S. Maria succurre miseris juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto fœmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen quicumque sanctum tuum implorant auxilium.

DIE XXV. MAII.

In Festo S. Gregorii VII. Pap. et Conf.

Duplex.

Ab utroque Clero, tam Saeculari, quam Regulari utriusque sexus Universalis Ecclesiae recitandum.

Decr. S. R. C. die 25. Sept. 1728.

Omnia de Comm. Conf. Pont. prætcr seq.

ORATIO.

Deus in te sperantium fortitudo, qui Beatum Gregorium Confessorem tuum, atque Pontificem, pro tuenda Ecclesiae libertate virtute constantiae roborasti: da nobis ejus exemplo, et intercessione, omnia adversantia fortiter superare. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Gregorius Papa Septimus, antea Hildebrandus, Soanae in Etruria natus, doctrina, sanctitate, omnique virtutum genere cum primis nobilis, mirifice universam Dei illustravit Ecclesiam. Cum parvulus ad Fabri ligna edolantis pedes, jam literarum inscius luderet, ex rejectis

tamen segmentis illa Davidici elementa oraculi dominabitur a mari usque ad mare, casu formasse narratur, manum pueri ductante numine, quo significaretur ejus fore amplissimam in mundo auctoritatem. Romam deinde profectus, sub protectione Sancti Petri educatus est: Iuvenis Ecclesiae libertatem a Laicis oppressam, ac depravàtos Ecclesiasticorum mores vehementius dolens, in Cluniacensi Monasterio, ubi sub regula Sancti Benedicti austerioris vitae observantia eo tempore maxime vigebat, Monachi habitum induens, tanto pietatis ardore Divinae Majestati deserviebat, ut a Sanctis ejusdem Cœnobii Patribus Prior sit electus. Sed Divina providentia majora de eo disponente in salutem plurimorum Cluniaco eductus Hildebrandus, Abbas primum Monasterii Sancti Pauli extra muros Urbis electus, ac postmodum Romanae Ecclesiae Cardinalis creatus, sub Summis Pontifibus, Leone Nono, Victore Secundo, Stephano, Nicolao secundo, et Alexandro Secundo, praecipuis muneribus, et legationibus perfunctus est, sanctissimi, et purissimi consilii vir, a Beato Petro Damiani nuncupatus. A Victore Papa Secundo Legatus a latere in Galliam missus, Lugduni Episcopum simoniaca labe infectum ad sui criminis confessionem miraculo adegit, Berengarium in Concilio Turonensi ad iteratam haeresis abjurationem compulit. Cadolai quoque schisma sua virtute compressit.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. Alleluja.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei.
Manus enim.

Lectio v.

Mortuo Alexandro Secundo, invitus, et mœrens unanimi omnium consensu, decimo Kalendas Maii, anno Christi millesimo septuagesimo tertio, Summus Pontifex electus, sicut Sol effulsit in Domo Dei: nam potens opere, et sermone, Ecclesiasticae disciplinae reparandae, fidei propagandae, libertati Ecclesiae restituendae, extirpandis erroribus, et corruptelis tanto studio incubuit, ut ex Apostolorum aetate nullus Pontificum fuisse tradatur, qui majores pro Ecclesia Dei labores, molestiasque pertulerit, aut qui pro ejus libertate acrius pugnaverit, aliquot Provincias a Simoniaca labe expurgavit. Contra Henrici Imperatoris impios conatus fortis per omnia athleta, impavidus permansit, seque pro muro domui Israel ponere non timuit, ac eumdem Henricum in profundum malorum prolapsum, fidelium communione, regnoque privavit, atque subditos populos fide ei data liberavit.

℟. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. All.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Dum Missarum solemnia perageret, visa est viris piis columba e Cœlo delapsa humero ejus dextro insidens alis extensis caput ejus velare, quo significatum est, Spiritus Sancti afflatu, non

humanæ prudentiæ rationibus ipsum duci in Ecclesiæ regimine. Cum ab iniqui Henrici exercitu Romæ gravi obsidione premeretur, excitatum ab hostibus incendium signo Crucis extinxit. De ejus manu tandem a Roberto Guiscardo Duce Northmanno ereptus, Cassinum se contulit; atque inde Salernum ad dedicandam Ecclesiam Sancti Matthæi Apostoli contendit. Cum aliquando in ea Civitate sermonem habuisset ad populum, ærumnis confectus in morbum incidit, quo se interiturum præscivit. Postrema morientis Gregorii verba fuere: Dilexi justitiam, et odivi iniquitatem, propterea morior in exilio. Innumerabilia sunt, quæ vel fortiter sustinuit, vel multis coactis in Urbe Synodis sapienter constituit, vir vere sanctus, criminum vindex, et acerrimus Ecclesiæ defensor. Exactis itaque in Pontificatu annis duodecim migravit in Cœlum, anno salutis millesimo octogesimo quinto, pluribus in vita, et post mortem miraculis clarus, ejusque sacrum Corpus in Cathedrali Basilica Salernitana est honorificè conditum.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. Alleluja

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia Regna.

Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse.

IN III NOCTURNO.

Homil. S. Hilarii Episc. in Evang. Vigilate, *de eod. Comm.*

Miss. Statuit, *de Comm. Conf. Pont. prim. loc. orat. prop. ut sup. Evang.* Vigilate, *de eod. Comm. sec. loc.*

DOM. III. POST PENT.

Officium SS. Cordis D. N. I. C.

Duplex majus.

Decr. S. R. C. die 10 *Julii* 1765.

Pro Clero Sæculari Civitatis, et Diœcesis Lucanæ.

Si hoc Officium ab alio juxta Rubricas impediatur, non est transferendum; sed omittendum. Aliter vero dicendum, si ex speciali Indulto pro aliqua Ecclesia aliud habeatur:

IN I. VESPERIS.

Omnia de Octav. SS. Corporis Christi absque Comm. SS. Cordis Jesu juxta Breviarii Rubric. & Decretum S. R. C. 17. *Aug.* 1771.

Ad Matutinum.

Invitatorium.

Christum pro nobis passum: Venite adoremus.

Psalm. Venite exultemus Domino.

Hymnus.

Auctor beate sæculi,
Christe Redemptor omnium,
Lumen Patris de lumine,
Deusque verus de Deo:
Amor coegit Te tuus
Mortale corpus sumere,
Ut novus Adam redderes,
Quod vetus ille abstulerat.
Ille Amor almus Artifex
Terræ, marisque, et syderum,
Errata Patrum miserans,
Et nostra rumpens vincula:
Non corde discedat tuo
Vis illa Amoris inclyti:
Hoc fonte gentes hauriant
Remissionis gratiam.

Percussum ad hoc est lancea,
Passumque ad hoc est vulnera,
Ut nos lavaret sordibus,
Unda fluente, et sanguine.
Decus Parenti, et Filio,
Sanctoque sit Spiritui,
Quibus potestas, gloria,
Regnumque in omne est sæculum.
Amen.

In primo Nocturno.

Antiph. Quid est homo quia magnificas eum, aut quid apponis erga eum Cor tuum?

Psalm. Domine Dominus noster, *cum reliquis, ut in Officio parvo B. M. V.*

Antiph. Meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Antiph. Elevamini portæ æternales, et introibit Rex gloriæ.

℣. Domine, dabis pacem nobis.

℟. Omnia enim opera nostra operatus es nobis.

De Isaia Propheta. *Cap.* 12.

Lectio i.

Confitebor tibi Domine, quoniam iratus es mihi: Conversus est furor tuus, et consolatus es me. Ecce Deus Salvator meus: fiducialiter agam et non timebo; quia fortitudo mea, et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris. Et dicetis in die illa: Confitemini Domino, et invocate nomen ejus, mementote quoniam excelsum est Nomen ejus. Cantate Domino, quoniam mirifice fecit: annuntiate hoc in universa terra Exulta, et lauda habitatio Sion, quia magnus in medio tui Sanctus Israel.

℟. Ego sum Panis vitæ; Patres vestri manducaverunt manna in deserto, et mortui sunt: * Hic est Panis de Cœlo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur.

℣. Ego sum panis vivus, qui de Cœlo descendi, si quis manducaverit ex hoc Pane, vivet in æternum.

Hic est.

Lectio ii. Cap. 26.

In die illa cantabitur Canticum istud in Terra Iuda: Urbs fortitudinis nostræ Sion. Salvator ponetur in ea murus et antemurale. Aperite portas, et ingrediatur Gens justa, custodiens veritatem. Vetus error abiit, servabis pacem, pacem quia in te speravimus. Sperastis in Domino in sæculis æternis, in Domino Deo forti in perpetuum: Quia incurvabit habitantes in excelso, civitatem sublimem humiliabit, humiliabit eum usque ad Terram.

℟. Ecce vidimus Eum non habentem speciem, neque decorem: aspectus ejus in eo non est: hic peccata nostra portavit, et pro nobis dolet: ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, * Cujus livore sanati sumus.

℣. Vere languores nostros Ipse tulit, et dolores nostros Ipse portavit. Cujus livore.

Lectio iii.

Semita justi recta est, rectus callis justi ad ambulandum, et in semita judiciorum tuorum, Domine, sustinuimus te. Nomen tuum, et memoriale tuum in desiderio animæ: Anima mea desideravit te in nocte, sed et spiritu meo in

præcordiis meis de mane vigilabo ad te. Cum feceris judicia tua in terra, justitiam discent habitatores Orbis.

℟ Benedictus Dominus Deus Israel qui facit mirabilia magna solus, * Et benedictum Nomen Majestatis Ejus in æternum.

℣. Replebitur Majestate Ejus omnis terra: fiat, fiat. Et benedictum.

Gloria Patri. Et benedictum.

In secundo Nocturno.

Antiph. Afferentur in lætitia, et exultatione, adducentur in Templum Regis.

Antiph. Santificavit Tabernaculum suum Altissimus.

Antiph. Sicut lætantium omnium habitatio est in Te.

℣. Conversus est furor tuus.

℟. Et consolatus es me.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

De Passione Domini Cap. 3.

Lectio iv.

Quia semel venimus ad Cor dulcissimum Iesu, et bonum est nos hic esse, ne sinamus nos facile avelli ab eo, de quo scriptum est: recedentes a te in terra scribentur. Quid autem accedentes? Tu ipse doces nos. Tu dixisti accedentibus ad te: gaudete quia nomina vestra scripta sunt in Cœlo. Accedamus ergo ad te, et exultabimus, et lætabimur in te, memores Cordis tui. O quam bonum et quam jucundum habitase in Corde hoc! Quin potius dabo omnia, omnes cogitationes, et affectus mentis commutabo, jactans omne cogitatum meum in Cor Domini Iesu, et sine fallacia illud me enutriet.

℟. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem: * In me manet, et ego in eo.

℣. Non est alia natio tam grandis, quæ habeat Deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet

Lectio v.

Ad hoc Templum, ad hæc Sancta Sanctorum, ad hanc Arcam Testamenti adorabo, et laudabo nomen Domini, dicens cum David: Invenit cor meum, ut orem Deum meum. Et ego inveni Cor Regis, fratris, et amici benigni Iesu, et numquid non adorabo? Hoc igitur corde tuo, et meo, dulcissime Iesu, invento, orabo te Deum meum: admitte tantum in Sacrarium exauditionis tuæ preces meas; immo me totum trahe in Cor tuum. O omnium pulchritudine speciosissime Iesu, amplius lava me ab iniquitate mea et a peccato meo munda me; ut purificatus per te purissimum possim accedere et in Corde tuo omnibus diebus vitae meæ merear habitare, et ut videre simul et facere tuam valeam voluntatem.

℟. Sicut ovis ad occisionem ductus est et dum male tractaretur, non aperuit os suum; traditus est ad mortem, * ut vivificaret populum suum.

℣. Tradidit in mortem animam suam, et inter sceleratos reputatus est. Ut vivificaret.

Lectio iv.

Ad hoc enim perforatum est Latus tuum, ut nobis patescat introitus. Ad hoc vulneratum est Cor tuum, ut in illo, et in te ab exterioribus perturbationibus absoluti habitare possimus. Ni-

hilominus et propterea vulneratum est, ut per vulnus visibile, vulnus amoris invisibile videamus. Quomodo hic ardor melius ostendi potest, nisi quod non solum Corpus, verum etiam ipsum Cor lancea vulnerari permisit? Carnale ergo vulnus, vulnus spirituale ostendit. Quis illud Cor tam vulneratum non diligat? Quis tam amantem non redamet? Quis tam castum non amplectatur? Nos igitur adhuc in corpore manentes quantum possumus amemus, redamemus, amplectamur vulneratum nostrum, cujus impii agricolæ foderunt manus, et pedes, latus, et Cor. Stemusque, ut cor nostrum durum adhuc, et impœnitens amoris sui vinculo constringere, et jaculo vulnerare dignetur.

Quam charitatem Christi patientis, et pro generis humani Redemptione morientis, atque in suæ mortis commemorationem instituentis Sacramentum Corporis, et Sanguinis sui, ut fideles sub Sanctissimi Cordis symbolo devotius, ac ferventius recolant, ejusdemque fructus uberius percipiant, Clemens Decimus tertius Pontifex Maximus, ejusdem Sanctissimi Cordis Festum quibusdam petentibus Ecclesiis celebrare permisit.

℟. Magnus Dominus, et laudabilis nimis, * Et sapientiæ ejus non est numerus.

℣. Magnus Dominus, et magna virtus ejus, et Sapientiæ ejus non est finis. Et Sapientiæ.

Gloria. etc.

In tertio Nocturno.

Antiph. Annuntiate de die in diem salutare ejus.

Antiph. Adorate eum omnes Angeli ejus; audivit, et lætata est Sion.

Antiph. Viderunt omnes termini terræ salutare Dei nostri.

℣. Ex Sion species decoris ejus.

℟. Deus noster manifeste veniet.

Lectio Sancti Evangelii secundum Ioannem. *Cap.* 19. 31.

Lectio vii.

In illo tempore Iudæi, quoniam Parasceve erat, ut non remanerent in Cruce Corpora Sabbato (erat enim magnus dies ille Sabbati, rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura et tollerentur. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 120. *in Ioann*

Unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit Sanguis, et aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud: sed aperuit, ut illud quodammodo vitæ ostium panderetur, unde Sacramenta manaverunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est non intratur. Ille Sanguis, qui fusus est, in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutare temperat poculum, hæc et lavacrum præstat, et potum. Hoc prænuntiabat quod Noe in latere Arcæ ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quæ non erant diluvio peritura quibus figurabatur Ecclesia.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me.

℣. Cibavit illum Dominus pane vitæ, et intellectus. Et qui manducat.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.
Homil. 84.
Lectio viii.

Vides quanti sit veritas? per ea quæ Iudæi faciunt, prophetia impletur: alia enim ex hoc manifestata est. Venerunt ergo milites, et aliorum fregerunt crura, non Christi; sed, ad Iudæorum gratiam conciliandam Latus Ejus lancea aperuerunt, et mortuo adhuc insultant. O pessimam voluntatem, ac scelestissimam. Noli tamen perturbari, o dilectissime; quæ enim malo illi animo patrarunt, veritati consentiebant, prophetia hinc impleta est, inquiens: videbunt in quem transfixerunt. Neque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei argumentum, ut Thomæ, et qui cum eo erant. Ad hæc et arcanum mysterium confirmatum est: exivit enim sanguis, et aqua. Non casu, et simpliciter hi fontes scaturierunt, sed quoniam ex ambobus Ecclesia constituta est.

℟. Recessit Pastor noster, fons aquæ vivæ; ad cujus transitum Sol obscuratus est: * Portas mortis, et seras pariter Salvator noster disrupit.

℣. Destruxit quidem claustra inferni, et subvertit potentias diaboli. Portas.

Gloria Patri. Portas.

De Homilia S. Bonaventuræ. Ep.
Lib. de Lign. Vitæ.
Lectio ix

Porro ut de latere Christi dormientis formaretur Ecclesia, divina est ordinatione indultum, ut unus militum lancea Latus sacrum illud aperiente perfoderet, quatenus Sanguine cum aqua ma-

nante, pretium effunderetur nostræ salutis, quod a fonte scilicet Cordis arcano profusum, vim daret Sacramentis Ecclesiæ, ad vitam gratiæ conferendam, essetque jam in Christo viventibus poculum fontis vivi salientis in vitam æternam. Surge igitur anima amica Christi, vigilare non cesses, ibi os appone, ut haurias aquas de fontibus Salvatoris.

Ad Laudes, & per Horas.

Antiph. Discito a me, quia mitis sum, et humilis corde.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Antiph. Sanctificavi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, et permaneant oculi mei, et Cor meum ibi cunctis diebus.

Antiph. Et dixi: Ergo sine causa justificavi cor meum, et lavi inter innocentes manus meas, et fui flagellatus tota die.

Antiph: Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tuæ lætificaverunt animam meam.

Antiph. Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum.

Capitulum. Isaiæ 12.

Ecce Deus Salvator meus, fiducialiter agam, et non timebo, quia fortitudo mea, et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris.

Hymnus.

En, ut superba criminum,
Et sæva nostrorum cohors
Cor sauciavit innocens
Merentis haud tale Dei!

Vibrantis hastam Militis
Peccata nostra dirigunt;
Ferrumque diræ cuspidis
Mortale crimen acuit.
Ex corde scisso Ecclesia
Christo jugata nascitur;
Hoc ostium arcæ in latere est
Genti ad salutem positum.
Ex hoc perennis Gratia,
Ceu septiformis fluvius;
Stolas ut illic sordidas
Lavemus Agni in Sanguine.
Turpe est redire ad crimina,
Quæ Cor beatum lacerent:
Sed æmulamur cordibus
Flammas Amoris indices.
Hoc, Christe nobis, hoc Pater,
Hoc Sancte dona Spiritus,
Quibus potestas, gloria,
Regunmque in omne est sæculum.
Amen.

℣. Languores nostros ipse tulit.
℟. Et dolores nostros ipse portavit.

Ad Benedictus. Antiphona.

Vulneratus est propter iniquitates nostras: attritus est propter scelera nostra, disciplina pacis nostraæ super eum, et livore ejus sanati sumus.

Oratio.

Concede, quæsumus, Omnipotens Deus: ut qui in Santissimo dilecti Filii tui Corde gloriantes, præcipua in nos Charitatis ejus beneficia recolimus: eorum pariter et actu delectemur, et fructu. Per eumdem Dominum nostrum.

Ad Prim. Ant. Discite.

Respons: brev. Christe Fili Dei vivi miserere nobis.

℣. Qui passus es pro nobis etc.

Ad Tert. Ant. Santificavi.

Capit. Ecce Deus.

℟. *br.* Verè, * languores nostros ipse tulit. Verè.

℣. Et dolores nostros ipse portavit. Languores. Gloria Patri. Vere.

℣. Posuit fines tuos pacem.

℟. Et adipe frumenti satiat te.

Ad Sextam. Ant. Et dixi.

Capitulum. Isaiæ 12.

Dicetis in illa die: Confitemini Domino, et invocate nomen ejus: mementote quoniam excelsum est nomen ejus.

℟. *breve*. Posuit, * fines tuos pacem. Posuit.

℣. Et adipe frumenti satiat te. Fines. Gloria. Posuit.

℣. Dirupisti Domine vincula mea.

℟. Tibi sacrificabo hostiam laudis.

Ad Nonam Ant. Pone me.

Capitulum. Isaiæ 12.

Cantate Domino, quoniam mirifice fecit, annuntiate hoc in universa terra. Exulta et lauda habitatio Sion, quia magnus in medio tui Sanctus Israel.

℟. *br.* Dirupisti Domine, * vincula mea. Dirupisti.

℣. Tibi sacrificabo hostiam laudis. Vincula mea. Gloria. Dirupisti.

℣. Erit Dominus nominatus in signum æternum.

℟. Quod non auferetur.

In secundis Vesperis.

Antiph. Discite a me *cum reliquis ut supra ad Laudes.*

Psalm. Dixit Dominus, *cum reliquis*,

ut in Vesperis Festi Sanctissimi Corporis Christi.

Capit. Ecce Deus.

Hymnus.

Cor, Arca legem continens
Non servitutis veteris;
Sed Gratiæ, sed veniæ:
Sed et misericordiæ:

Cor, Sanctuarium novi
Intemeratum Fœderis,
Templum vetusto sanctius,
Velumque scisso utilius:

Te vulneratum Charitas
Ictu patenti voluit
Amoris invisibilis,
Ut veneremur vulnera.

Hoc sub amoris symbolo
Passus cruenta, et mystica,
Utrumque sacrificium
Christus Sacerdos obtulit.

Quis non amantem redamet?
Quis non redemptus diligat,
Et corde in isto seligat
Æterna tabernacula?

Decus Parenti, et Filio,
Sanctoque sit Spiritui,
Quibus potestas, gloria,
Regnumque in omne est sæculum.
Amen.

℣. Haurietis aquas in gaudio.
℟. De fontibus Salvatoris.

Ad Magnificat.

Antiph. Ad Iesum autem cum venissent, ut viderunt eum mortuum, non fregerunt ejus crura: sed unus militum lancea Latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua.

Oratio. Concede, *ut ad Laudes*

Quando verò prædictum Officium ob speciale Indultum ratione impedimenti potest transferri; tunc in 1. Vesper. dicantur Ant. & Capit. de Laud. Psalmi ut in Festo SS. Corp. Christi; Hymn. autem in utrisq. Auctor beate, *ad Matut.* En ut superba, *& ad Laud.* Cor Arca.

℣ Ignem veni mittere in terram.

℟. Et quid volo, nisi ut accendatur?

Ad Magn. Ant Improperium expectavit Cor meum, et miseriam; et sustinui qui simul contristaretur, et non fuit; et qui consolaretur, et non inveni.

Oratio: Concede, *ut supra.*

DIE III. IUNII.

In Festo S. Davini Confess.

Duplex.

Pro Clero etiam Regulari Civitatis et Diœcesis

Decret. S. R. C. die 24. *Martii* 1739.

Offic. de Com. Conf. non Pont. 1. loco *Or:* Deus, qui nos. *Lect.* 1. *noct. de fer. occurr.*

DIE IV. IUNII

In Festo S. FRANCISCI CARACCIOLO CONFESSORIS Et Congregationis Cleric. Regular. Minor. FUNDATORIS

Duplex

Omnia de Comm. Confess. non Pont. præter ea quæ sequuntur.

ORATIO.

Deus, qui Beatum Franciscum novi Ordinis Institutorem orandi studio, et poenitentiae amore decorasti: da famulis tuis in ejus imitatione ita proficere; ut semper orantes, et corpus in servitu-

tem redigentes ad coelestem Gloriam pervenire mereantur. Per Dominum etc.

IN I. NOCTURNO

Lectiones de Script. occurr.

IN II. NOTURNO

Lectio IV.

Franciscus dictus antea Ascanius, ex nobili Familia Caracciolo in Oppido Sanctae Mariae de Villa in Aprutio ortus, a primis annis eximio enituit pietatis cultu. Adolescens graviter aegrotans statuit se se prorsus Dei, proximique mancipare servitio. Neapolim profectus, Sacerdotio initiatus, sacroque adscriptus sodalitio, contemplationi, lucrandisque animabus se totum devovit, ac extremo supplicio damnatis hortatorem se praebuit assiduum: Contigit autem, ut epistolium alteri destinatum ei per errorem redderetur, quo a piissimis viris Ioanne Augustino Aderno, et Fabricio Caracciolo ad novi Religiosi Instituti fundationem vocabatur: rei novitate captus, et divinae voluntatis demiratus consilia, alacri animo se se illis adjunxit. Conditis antem in Camaldulensium eremo, quo secesserant, novi Ordinis legibus, inde Romam simul profecti, confirmationem a Xyxto Quinto impetrarunt, qui eosdem Clericos Regulares Minores appellari voluit, addito ad tria consueta altero de non ambiendis dignitatibus voto. Tu autem etc.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum. * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio V.

Solemni emissa professione, ob singularem ejus in Divum Franciscum Assisinatem cultum Francisci nomen assumpsit. Adorno biennio post vita functo, ipse toti Religioni quamquam invitus præficitur, quo in munere virtutum omnium praeclara praebuit exempla. Instituti amplificandi studiosissimus, id assiduis orationibus, lacrymis, et jugi corporis maceratione enixe a Deo postulabat. Quamobrem tertio in Hispaniam se contulit peregrini habitu indutus, victumque ostiatim mendicans. In itinere asperrima quaeque perpessus, Omnipotentis auxilium mirum in modum expertus, navim, quam conscenderat ab imminenti naufragio orationis præsidio servavit incolumem. Ut in Regnis illis voti compos fieret plurimum laboravit, sed ejus sanctitatis fama praelucente, amplissimaque Catholicorum Regum Philippi Secundi, et Philippi Tertii munificentia, adversariorum conatibus singulari animi fortitudine superatis, plura sui Ordinis domicilia fundavit: quod pari eventu per Italiam praestitit. Tu autem etc.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum, * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas Paradisi.

Lectio VI.

Humilitate adeo excelluit, ut Romam veniens in pauperum hospitio receptus se leproso sociaverit; et Ecclesiasticas dignitates a Paulo Quinto sibi oblatas constantissime recusaverit. Illibatam

perpetuo servavit virginitatem, effrontesque mulieres ejus castimoniae insidiantes Christo lucrifecit. Erga divinissimum Eucharistiae mysterium ardenti aestuans amore, noctes pene integras in ejus adoratione insomnes ducebat, quod pium exercitium veluti sui Ordinis tesseram in eo perpetuo servandum constituit, Deiparae Virginis cultum impense fovit. In proximum eximia exarsit charitate. Prophetiae dono; et cordium scrutatione ditatus fuit: Quadragesimum quartum aetatis suae annum agens, dum in Sacra Lauretana Aede in oratione persisteret, sibi vitae finem imminere cognovit. Aprutium statim deflexit, et Agnoni apud alumnos S. Philippi Neri laethali febre correptus Sacramentis Ecclesiae devotissime susceptis, pridie nonas Iunii anni millesimi sexcentesimi octavi in pervigilio festi Corporis Christi placidissime obdormivit in Domino. Sacrum ejus Corpus Neapolim delatum in Ecclesia S. Mariæ Majoris, ubi prima sui Ordinis jecerat fundamenta honorifice conditum fuit. Eum postea miraculis clarum Clemens Decimus Quartus Pontifex Maximus solemni ritu inter beatos, Pius vero Septimus Pontifex Maximus novis fulgentem signis anno millesimo octingentesimo septimo Sanctorum albo adscripsit. Tu autem etc.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam, * Quia te vidi justum coram me ex omnibus Gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri, Quia.

DOM. V. POST PENT.
SS. CORDIS B. M. V.

Dup. maj. omnia ut in Festo Patrocinii, omitt. All. et mut. nom. Patroc. in Festivit. 137.

DIE XII. IUNII.

In Festo S. Ioannis a S. Facundo Conf.

Duplex.

Ab utroque Clero tam Sæculari, quam Regulari utriusque sexus universalis Ecclesiæ recitandum.

Decr. S. R. C. die 16. *Novemb.* 1729.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter ea quæ sequuntur

In secundis Vesp. de S. Barnaba Ap. fit comm. S. Ioann. a S. Facundo.

Ant. Similabo eum viro sapienti.

℣. Amavit. ℟. Stolam gloriæ.

ORATIO.

Deus auctor pacis, et amator charitatis, qui Beatum Ioannem Confessorem tuum mirifica dissidentes componendi gratia decorasti; ejus meritis, et intercessione concede; ut in tua charitate firmati, nullis a te tentationibus separemur. Per Dominum.

Deinde fit comm. SS. Basilid. et Sociorum Mart.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Joannem, Sahaguni in Hispania nobili genere natum, Parentes cum diu prole caruissent, piis operibus, et orationibus a Deo impetrarunt. Ab ineunte ætate egregium futuræ sanctitatis specimen dedit; nam e loco superiori ad cæteros pueros crebro verba faciebat, qui-

bus eos ad virtutem, et Dei cultum hortabatur, eorumque dissidia componebat In Patrià Monachis Sancti Facundi Ordinis Sancti Benedicti, primis litterarum rudimentis imbuendus traditur, dum iis operam daret, curavit Pater, ut Parochus Ecclesiam administraret, quod munus juvenis nullis rationibus adduci potuit, ut retineret. Inter familiares Episcopi Burgensis adcriptus, ob spectatam ipsius probitatem intimus ei fuit, abeoque Presbyter, et Canonicus factus, multis beneficiis auctus est. Sed relicta aula Episcopi, ut Deo quietius serviret, omnibus Ecclesiæ proventibus abdicatis, se cuidam Sacello addixit, ubi Sacrum quotidie faciebat, ac de rebus divinis magna cum Auditorum ædificatione frequenter concionabatur.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Postea, studiorum causa, Salmanticam profectus, in celebre Collegium Divi Bartholomæi cooptatus, Sacerdotis munus ita exercuit, ut simul optatis studiis incumberet, et in sacris etiam concionibus assidue versaretur. Cum vero in gravissimum morbum incidisset, arctioris disciplinæ voto se obstrinxit; quod ut redderet, cum prius cuidam pauperi pene nudo ex duabus, quas tantum habebat vestes meliorem dedisset, ad Cœ-

nobium Sancti Augustini severiori disciplina tum maxime florens, se contulit, in quo admissus, obedientia, animi demissione, vigiliis, ac oratione provectiores anteibat. Triclinii cura cum ipsi demandata esset, vini doliolum ipso attingente omnibus Monachis per annum abunde suffecit. Exacto tirocinii anno Præfecti jussu munus concionandi suscepit, Salmanticæ id temporis adeo cruentis factionibus divina, humanaque omnia permixta erant, ut singulis propemodum horis cædes fierent, et omnium ordinum, ac præsertim nobilium sanguine non viæ solum, et fora, sed templa etiam redundarent.

℞. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum, Et ad portas.

Lectio vi.

At Joannes, tum concionibus, tum privatis colloquiis Civium animos demulcens, ad tranquillitatem urbem reduxit. Virum principem graviter offendit, quod illius in subditos sævitiam increpasset. Qua de causa equites duos immisit, qui eum in itinere confoderent: jamque ad ipsum propinquaverant, cum stupore divinitus immisso, simul cum equis, immobiles steterunt, donec ad pedes santi Viri provoluti sceleris veniam precarentur. Ipse quoque Princeps, repentino terrore perculsus, jam de salute desperaverat, cum revocato Joanne, facti pœnitens incolumitati redditus est. Factiosi etiam homines, cum eum fusti-

bus peterent, brachiis diriguere, nec ante redditæ vires, quam delicti veniam precarentur. Christum Dominum, dum Sacrum faceret, præsentem contueri, atque ex ipso divinitatis fonte cœlestia mysteria haurire solitus. Abdita cordis inspicere, ac futura raro eventu præsagire frequens illi fuit. Fratrisque filiam septennem mortuam excitavit. Denique mortis die prænuntiato, et Ecclesiæ Sacramentis devotissime susceptis, extremum diem clausit, a multis ante, et post obitum, miraculis gloriosus. Quibus rite probatis Alexander Octavus Sanctorum numero eum adcripsit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. Alleluja.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna.

Quia te vidi. Gloria Patri. Quia.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papa in Evang.

Sint lumbi vestri præcinti, *ut in Commun. Conf. non Pont. Nona Lect. SS. Mm. Basilid. et Soc. com. in laud.*

Ant. Vestri capilli. ℣. Exultabunt.

Orat. Santorum Martyrum.

Miss. Os justi. *de Comm. prim. or. pr. ut supr. secunda SS. Mm.*

In sec. Vesp. fit a cap. de S. Antonio de Padua cum com. S. Jo. a S. Facundo.

Ant. Hic vir despiciens. ℟. Iustum.

Orat. ut sup.

DIE XIX. IUNII.

In Festo S. Iulianæ de Falconeriis Virg.

Semiduplex:

Ab utroque Clero tam Sæculari, quam Regulari utriusque Sexus Universalis Ecclesiae recitandum.

Decr. S. R. C. die 8. Martii 1738.

Omnia de Comm. Virg. præter ea, quæ sequuntur.

Ad Vesp., et ad Matut.

Hymnus.

Cælestis Agni nuptias
O Iuliana dum petis,
Domum paternam deseris,
Chorumque ducis Virginum.
Sponsumque suffixum Cruci
Noctes, diesque dum gemis,
Doloris icta cuspide
Sponsi refers imaginem:
Quin septiformi vulnere
Fles ad genu Deiparæ;
Sed crescit infusa fletu,
Flammasque tollit charitas.
Hinc morte fessam proxima
Non usitato te modo
Solatur, et nutrit Deus,
Dapem supernam porrigens.
Æterne rerum Conditor,
Æterne Fili par Patri,
Et par utrique Spiritus
Soli tibi sit gloria. Amen.

Ant. Veni Sponsa Christi accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in æternum.

℣. Specie tua. ℟. Intende prospere.

ORATIO.

Deus, qui Beatam Iulianam Virginem tuam extremo morbo laborantem pre-

tioso Filii tui corpore mirabiliter recreare dignatus es; concede quæsumus, ut ejus intercedentibus meritis, nos quoque eodem in mortis agone refecti, ac roborati ad cœlestem Patriam perducamur. Per eundem Dominum.

Et fit com. SS. Gervas. & Protasii Mm.

Ant. Istorum est enim regnum Cœlorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine agni.

℣. Lætamini in Domino.

℟. Et gloriamini.

ORATIO.

Deus, qui nos annua Sanctorum Martyrum tuorum Gervasii, et Prothasii solemnitatem lætificas: concede propitius; ut quorum gaudemus meritis, accendamur exemplis. Per Dominum nostrum.

IN I. NOCTURNO.

Lect. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Juliana ex nobili Falconeria Familia, Clarissimo Patre, qui templum Deiparæ ab Angelo salutatæ ære suo magnificè a fundamentis Florentiæ, ut nunc visitur erexit, Matre Recordata ambobus, jam senescentibus, ac ad id tempus sterilibus, nata est anno millesimo ducentesimo septuagesimo. Ab incunabulis non exiguum futuræ sanctitatis specimen dedit; vagientibus quippe labris, suavissima Iesu, et Mariæ nomina ultro proferre audita est. Pueritiam postmodum ingressa totam se christianis virtutibus mancipavit, in quibus adeo excelluit, ut

Beatus Alexius Patruus, cujus institutis ac exemplis instruebatur, matri dicere non dubitaverit, ipsam non fœminam peperisse, sed Angelum; nam ita modesto vultu, animoque ab omni, vel levissima erroris macula pura fuit, ut oculos nunquam in toto vitæ cursu ad hominis faciem intuendam erexerit; auditoque peccati vocabulo contremuerit, immo sceleris narratione perculsa, illico prope exanimis corruerit. Expleto nondum decimo quinto ætatis suæ anno, re familiari, licet opulenta, terrenisque posthabitis nuptiis, Deo Virginitatem in manibus Divi Philippi Benitii solemniter vovit, ab eoque omnium prima Religiosum Mantellatarum habitum, ut dicunt, sumpsit.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna.

Et deducet te.

Lectio v.

Julianæ exemplum secutæ sunt plurimæ ex nobilioribus Familiis fœminæ, ac mater ipsa Filiæ sese religiose instituendam dedit, itaut, aucto paulatim numero, Ordinem Mantellatarum instituerit, ac illi pie vivendi leges summa prudentia, ac sanctitate tradiderit. Ejus virtutes cum optime perspectas Divus Benitius haberet, morti proximus, nulli melius, quam Iulianæ, non fœminas tantum sed, et totum Servorum Ordinem, cujus Propagator, et Moderator extiterat, commendatum voluit. Verum ipsa demisse semper de se cogitabat, et cum cœtera-

rum esset Magistra, in re quaque domestica, licet vili sororibus famulabatur. Assiduitate orandi integras insumebat dies, in ecstasim sæpissime rapta, etsi reliquum in sedandis Civium dissidiis, Criminosis a via iniquitatis retrahendis, ac inserviendis impendebat ægrotis, quorum quandoque saniem ex ulceribus manantem, admoto ore, lambens, eos sanitati restituebat. Corpus suum flagris, nodosis funiculis, ferreis cingulis, vigiliis, humi nudæ cubando, terere solita fuit. Parcissime cibo, et hoc vili quatuor hebdomadæ diebus, et reliquis duobus solo Angelorum pane contenta, excepto die Sabati, quo pane solo, et aqua nutriebatur.

℟. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ.

℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

Dura hujusmodi vivendi ratione in stomachi morbum incidit, quo ingravescente, cum septuagesimum ætatis annum ageret, ad estremum vitæ spatium redacta est. Diuturnæ valetudinis incommoda hilari vultu, constantique animo pertulit: de uno tantum conqueri audita est, quod cum cibum capere, ac retinere nullo modo posset, ab Eucharistica mensà, ob Sacramenti reverentiam, arceretur. Verum his in angustiis constituta, Sacerdotem rogavit, ut allatum divinum Panem, quem ore sumere nequibat, pectori saltem exterius admoveret. Precibus illius morem gessit Sacerdos;

et mirum! Eodem temporis momento, divinus Panis disparuit, et Iuliana sereno, ac ridenti vultu expiravit. Res supra fidem tandiù fuit, donec virgineum de more curaretur corpus; inventa enim est circa sinistrum pectoris latus carni veluti sigillo impressa forma Hostiæ, quæ Christi Crucifixi effigiem repræsentabat. Hujus prodigii fama, cœterorumque miraculorum, non Florentiæ tantum, sed totius Christiani Orbis venerationem illi conciliavit, ac per quatuor prope integra sæcula adeo aucta est, ut tandem Benedictus Papa Decimus tertius in ejus celebritate Officium proprium recitari ab universo Ordine Beatæ Mariæ Virginis Servorum jusserit. Clemens vero Duodecimus munificentissimus ejusdem Ordinis Protector novis in dies miraculis coruscantem Sanctarum Virginum Catalogo adscripsit.

℟. Afferentur regi virgines post eam, proximæ ejus, * Afferentur tibi in lætitia, et exultatione.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

IN III. NOCTURNO.

Homilia S. Gregorii Papæ in Evangel.

Simile erit Regnum Cœlorum decem Virginibus, *ut in Comm. Virg. 1. loc.*

Nona lect. SS. Gervasii, et Protasii Mm. ex duab. fit una, et comm. ad laud.

Ant. Vestri capilli.

℣. Exultabunt.

℟. Lætabuntur.

DIE XXI. IUNII.

In Festo S. Aloysii Gonzagæ Confess.

Duplex.

Decr. S. R. C. die 18. Maii 1737.

Pro tota Italia.

Omnia de Comm. Conf. non Pontif. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Cœlestium donorum distributor Deus, qui in Angelico Iuvene Aloysio miram vitæ innocentiam pari cum pœnitentia sociasti: ejus meritis, et precibus concede; ut innocentem non secuti, pœnitentem imitemur. Per Dominum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Scrip. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Aloysius, Ferdinandi Gonzagæ Castellionis Stiverorum Marchionis filius, festinato propter vitæ periculum baptismo, prius Cœlo, quam terris nasci visus, primam illam gratiam tam constanter retinuit, ut in ea confirmatus crederetur. A primo rationis usu, quo se Deo statim obtulit, vitam duxit quotidie sanctiorem. Novennis Florentiæ ante Aram Beatæ Virginis, quam parentis loco semper habuit, perpetuam virginitatem vovit; eamque insigni Dei beneficio, nulla mentis, aut corporis pugna tentatam servavit. Reliquas animi perturbationes cœpit ætate illa tam fortiter comprimere ut ne primo quidem earum motu deinde incitaretur. Sensus etiam, oculos præcipue, ita cohibuit; ut non modo illos nunquam in faciem intenderit Mariæ Austriacæ, quam plures annos inter honora-

rios Hispaniarum Principis ephebos fere quotidie salutavit; sed a matris etiam vultu contineret. Homo propterea sine carne, aut Angelus in carne merito appellatus.

℟. Honestum.

Lectio v.

Adjecit sensuum custodiæ corporis cruciatum. Tria singulis hebdomadis jejunia: eaque plerumque modico pane, et aqua tolerabat. Quamquam perpetuum fuisse per id tempus ipsius jejunium videri potest; cum ejus prandia ferme vix unciam æquarent. Sæpe etiam ter in die se funibus, aut catenis cruentabat: flagella quandoque canum loris, cilicia equorum calcaribus supplevit. Mollem lectulum clam injectis asserum fragmentis asperabat, eo etiam, ut citius ad orandum excitaretur. Magnam quippe noctis partem, summa etiam hyeme, solo tectus indusio, positis humi genibus, vel præ languore jacens, ac pronus in cælestium contemplatione traducebat. Interdiu quoque tres, quatuor, quinque horas in ea perstabat immotus; donec unam saltem animo nusquam distracto percurrisset. Cujus constantiæ præmium fuit stabilitas mentis inter orandum alio non vagantis; immo perpetua velut extasi in Deo defixæ. Ei demum, ut unice adhæreret, victo post triennale acerrimum certamen patre, et aviti Principatus jure in fratrem translato, Societati Iesu, ad quam cælesti voce Matriti fuerat accitus, Romæ se adjunxit.

℟. Amavit.

Lectio vi.

In tyrocinio ipso virtutum omnium Magister haberi cœpit. Exactissima in eo erat legum etiam minimarum custodia, mundi contemptus singularis, implacabile odium sui: Dei vero amor tam ardens, ut corpus etiam sensim absumeret. Iussus propterea mentem a divinis rebus tantisper avertere, occurrentem sibi ubique Deum irrito conatu fugiebat. Mira etiam proximos charitate amplexus in publicis, quibus alacriter ministrabat nosocomiis contagiosam luem traxit. Qua lente consumptus, die, quem predixerat undecimo Kalendas Iulii, ætatis anno quarto, et vigesimo jam inchoato, cum antea flagellis cædi, atque humi stratus mori postulasset, migravit in Cœlum. Ibi eum Sancta Maria Magdalena de Pazzis tanta frui gloria, Deo monstrante, vidit, quantam vix esse in Cœlo credidisset; ipsumque sanctimonia insignem, et charitate martyrem incognitum fuisse prædicavit. Multis etiam, magnisque claruit miraculis. Quibus rite probatis, Benedictus decimus tertius Sanctorum fastis Angelicum Iuvenem adscripsit, atque innocentiæ, et castitatis exemplar simul et Patronum, studiosæ præsertim juventuti dedit.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundum Matthæum. *Cap.* 22. *vers.* 29.

In illo tempore: respondens *Jesus* ait Sadducæis: Erratis nescientes scripturas, neque virtutem Dei: in resurrectione enim neque nubent, neque nubentur;

sed erunt sicut Angeli Dei in Cælo. Et reliqua.

Homilia Sancti Ioannis Chrysostomi.

Lib. de Virginitate.

Lectio vii.

Virginitas est bona: id ego quoque fateor. Atqui nuptiis etiam melior; et istud tibi assentior: ac si libet, illud adjungam, tanto nuptiis eam præstare, quanto Cælum terræ, quanto hominibus Angeli antecellunt; ac, si quid præterea addendum est, etiam magis. Nam si neque nubunt Angeli, neque uxorem ducunt; non etiam carne, et sanguine coagmentati sunt: in terris præterea non commorantur; non cupiditatum, aut libidinum perturbationibus sunt obnoxii; non cibi indigent, aut potus; non sunt ejusmodi, ut eos dulcis sonus, aut cantus mollis, aut præclara species possit allicere; nulla denique ejus generis illecebra capiuntur.

℟. Iste est.

Lectio viii.

At humanum genus, cum natura beatis illis mentibus inferius sit, omni vi, studioque contendit, ut quoad ejus fieri potest, illas assequatur. Quomodo non nubunt Angeli: at neque etiam virgo. Assistentes illi semper ad Deum, eidem inserviunt; et istudipsum virgo. Quod si virgines, quamdiu corporis onere deprimuntur, quemadmodum Angeli in Cælum nequeunt ascendere; illud eo, vel maximo solatio compensant, quod modo spiritu, et corpore sancti sint, Cæli Regem recipiunt. Videsne virginitatis præstantiam? quomodo terrarum incolas sic

afficiat, ut qui corpore vestiti sunt, eos incorporeis mentibus exæquet.

℟. Sint lumbi vestri.

Lectio ix.

Qua enim, quæso, re differebant ab Angelis Elias, Eliseus, Ioannes, veri hi virginitatis amatores? nulla, nisi quod mortali natura constabant. Nam cætera, si quis diligenter inquirat, hi nihilominus affecti reperientur, quam beatæ illæ mentes: et idipsum, quo inferiore conditione videntur esse, in magna est eorum laude ponendum. Ut enim terrarum incolæ, et ii, qui essent mortali natura, possent ad illam virtutem vi, et contentione pervenire: vide quanta eos fortitudine, quanta vitæ ratione præditos fuisse oporteat.

Te Deum.

DIE XXV. IUNII.

In Festo S. Gulielmi Abb.

Duplex minus.

Decr. Urb. et Orbis 24. Aug. 1785.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Deus, qui infirmitati nostræ ad terendam salutis viam in Sanctis tuis exemplum, et præsidium collocasti: da nobis ita Beati Gulielmi Abbatis merita venerari; ut ejusdem excipiamus suffragia, et vestigia prosequamur. Per Dominum.

In primo Nocturno.

Lectiones de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Gulielmus nobilibus parentibus Vercellis in Insubria natus, vix quartum

decimum ætatis annum expleverat, cum miro quodam pietatis ardore flagrans Compostellanam peregrinationem ad celeberrimum Sancti Iacobi templum aggressus est. Quod iter una amictus tunica, ac duplici ferreo circulo præcinctus, nudisque pedibus prosecutus, asperrima frigoris, et æstus, famis, et sitis summo eum vitæ discrimine perpessus est incommoda. Reversus in Italiam, novam ad sanctum Domini Sepulchrum peregrinationem molitur. Sed quo minus propositum exequatur, varia, atque gravissima intercedunt impedimenta, Divino Numine ad altiora, et Sanctiora Religiosam Iuvenis indolem retrahente. Porro in Soliculo Monte biennium inter assiduas preces, vigilias, chameunias, et jejunia commoratus; divina subnixus ope, cæco lumen restituit, cujus miraculi fama percrebescente jam Gulielmus latere non poterat; quare iterum Hierosolymam cogitat, et alacris se itineri committit.

℟. Honestum.

Lectio v.

Dei autem monitu, qui eidem apparuit, a proposito revocatur, utilior, ac fructuosior tam apud Italos, quam apud exteras Nationes futurus. Tum Monasterium in Virgiliani Montis cacumine, quod deinde Virginis est appellatum, loco aspero, et inaccesso miranda exædificat celeritate. Socios deinde viros, et Religiosos adsciscit; eosque ad vivendi normam Evangelicis præceptis, et consiliis summopere accomodatam, tum certis legibus ex Beati Benedicti institutis magna ex parte desumptis, tum verbo, et sanctissimæ vitae exemplis informat.

℟. Amavit eum Dominus.

Lectio vi.

Aliis deinde Monasteriis erectis, clarior in dies Gulielmi facta sanctitas, multos ad eum undique viros perducit, sanctitatis odore, et miraculorum fama allectos. Nam muti loquelam, surdi auditum, aridi vigorem, varioque, et immedicabili morbo laborantes sanitatem ipsius intercessione, receperunt. Aquam in vinum convertit, aliaque complura mirabilia patravit: inter quae illud non silendum, quod muliercula ad ejus castitatem tentandam missa, in ardentibus prunis humi stratis illaesum se volutavit. De qua re certior factus Rogerius Neapolis Rex in summam Viri Dei venerationem adducitur. Demum tempore sui obitus Regi, aliisque praenuntiato innumeris virtutibus, et miraculis clarus obdormivit in Domino anno salutis millesimo centesimo quadragesimo secundo.

℟. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Homil. in Evangel. Ecce nos reliquimus omnia, *ut in Comm. Abb.*

Vesp. a cap. SS. Ioann & Paull &c.

INDEX OFFICIORUM

MENSE JANUARIO

MENSE FEBRUARIO

MENSE MARTIO

MENSE APRILI

MENSE MAIO

MENSE JUNIO

